

Nakkushaiguste esinemine, immunoprofülaktika ja järelvalve tulemused Eestis 2015. aastal

© Terviseamet

Sisukord

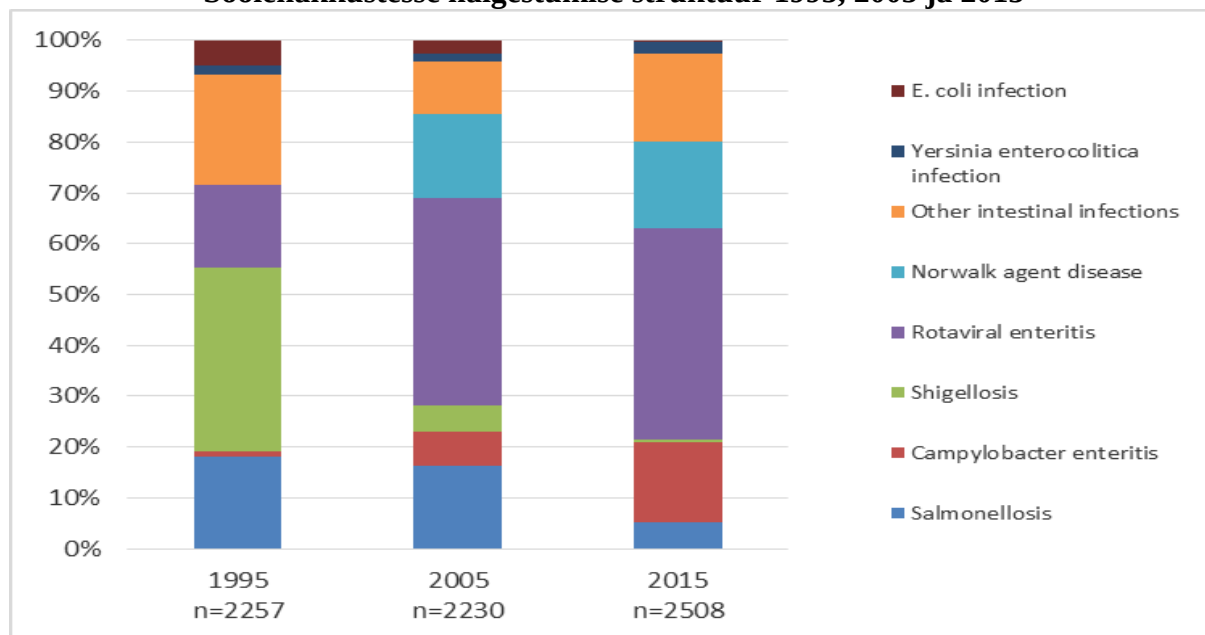
Soolenakkushaigused	3
Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4).....	6
Salmonelloosid (A02)	6
Šigelloos (A03)	13
Kampülobakterenteriit (A04.5)	15
<i>E. coli</i> soolenakkus (A04.0-A04.4).....	19
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit (A04.6)	20
Rotaviirusenteriit (A08.0)	22
Norwalk-viirusnakkus (A08.1).....	25
Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2– A08.3).....	27
Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)	29
Amöbiaas (A06)	30
Krüptosporidioos (A07.2)	31
Piisknakkushaigused	31
Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)	31
Gripi hooaeg 2014/2015.....	32
Läkaköha (A37.0).....	36
Difteeria (A36)	39
Leetrid (B05)	40
Punetised (B06; P35.0).....	40
Mumps (B26)	41
Meningokokknakkus (A39).....	42
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2).....	43
Sarlakid (A38)	43
Tuulerõuged (B01)	44
Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)	45
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid (A85; A87)	47
Viirushepatiitid ja HIV	49
A-viirushepatiit (B15)	49
Äge B-viirushepatiit (B16).....	50
Äge C-viirushepatiit (B17.1).....	52
E-viirushepatiit (B17.2).....	55
Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)	55
Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)	56
HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)	57
Muud zoonoosid.....	63
Leptospiroos (A27)	63
Tulareemia (A21)	63

Listerioos (A32)	64
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5)	65
Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)	66
Toksoplasmoos (B58; P37.1)	67
Puukidega levivad nakkushaigused	68
Puukentsefaliit (A84)	68
Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)	70
Sugulisel teel levivad haigused	73
Süüfilis (A50-A53)	73
Gonokokknakkus (A54)	74
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)	76
Muud nakkushaigused	79
Poliomüeliit (A80)	79
Malaaria (B50-B54)	79
Leegionärihaigus (A48.1)	80
Teetanus (A33-A35)	81
Dengue hemorraagiline palavik (A90)	82
Helmintiaasid	83
Difüllobotriaas (B70.0)	83
Trihhinelloos (B75)	84
Ehhinokokoos (B67)	85
Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames	86
Reisimisega seotud nakkushaigused	90
Nakkushaigete hospitaliseerimine	93
Nakkushaiguste surmajuhud	94
Järelevalve tulemused	95

Soolenakkushaigused

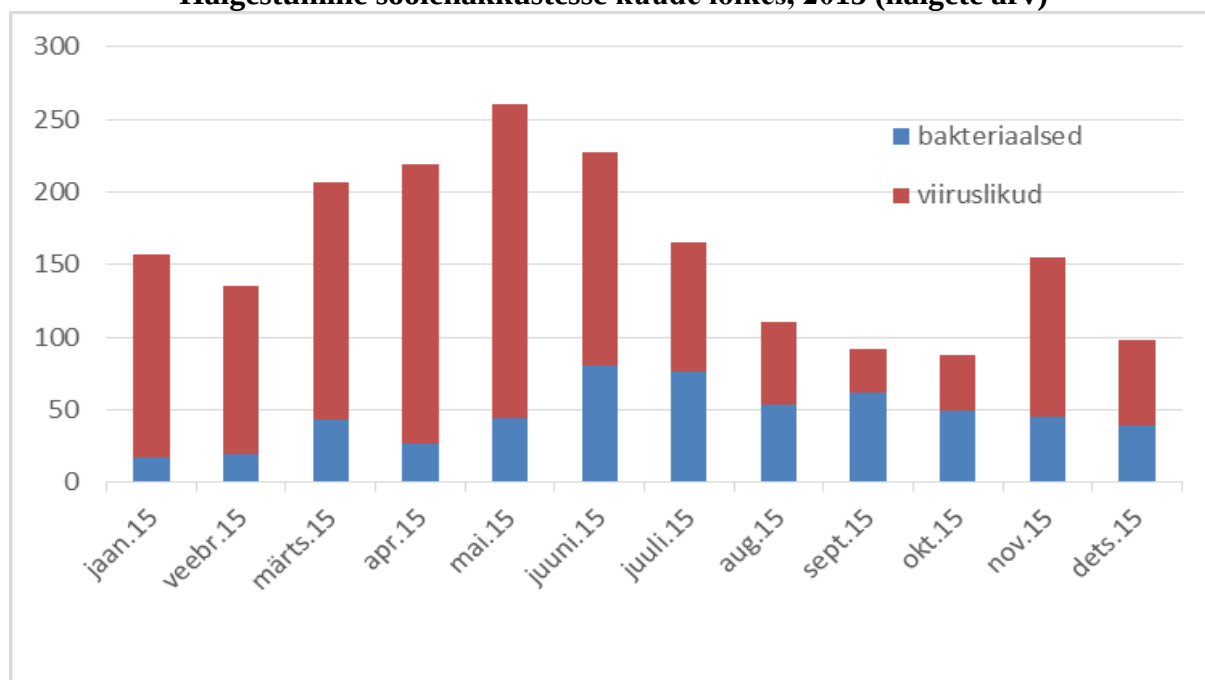
Joonis 1.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur 1995, 2005 ja 2015

Joonis 2.

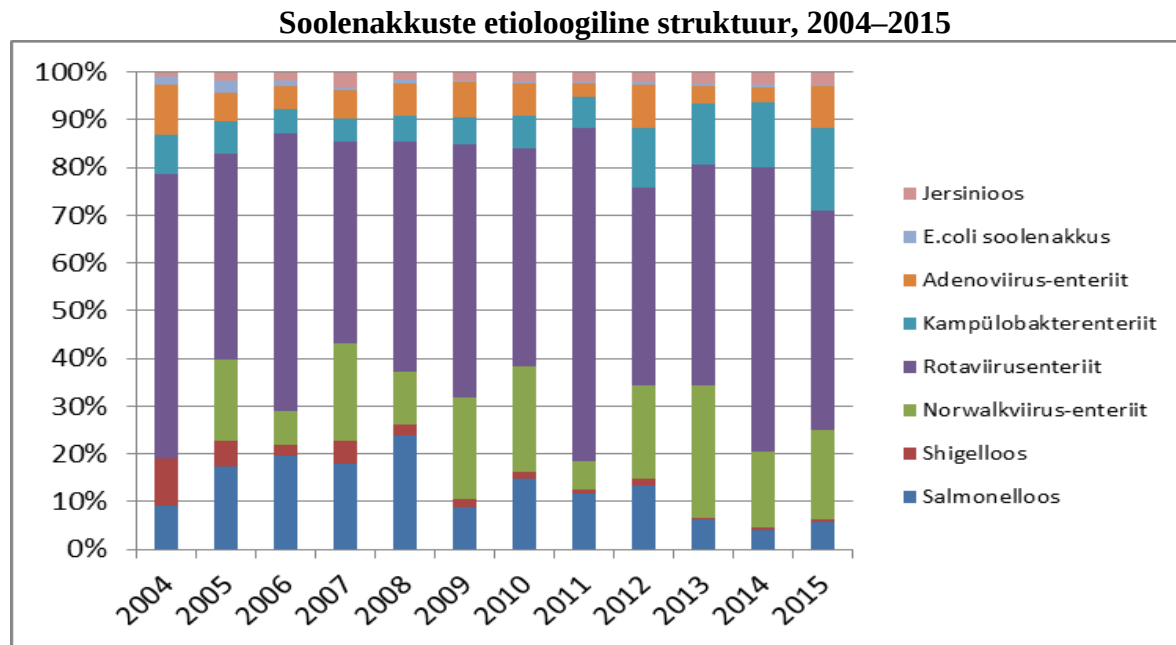
Haigestumine soolenakkustesse kuude lõikes, 2015 (haigete arv)

Soolenakkustesse haigestumises on välja kujunenud sesoonsus, tõus oli kevadel märtsist maini. Tõus on põhjustatud peamiselt rotaviirusnakkusest.

63,8% registreeritud soolenakkuste üldarvust moodustavad viiruslikud soolenakkused, 28,5% bakteriaalsed soolenakkused ja 7,7% algloomade poolt põhjustatud soolenakkused.

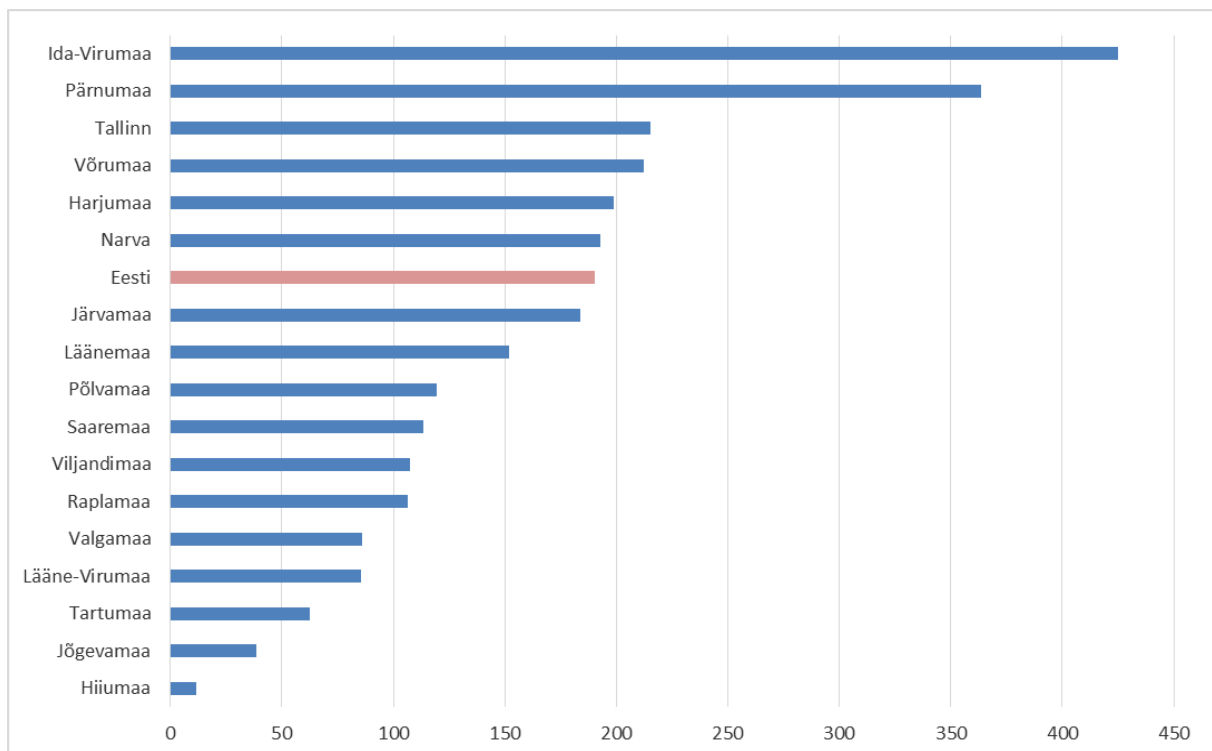
Joonis 3.

Võrreldes 2014. aastaga ei muutunud summaarne haigestumine soolenakkustesse märgatavalt. Haigestumine Norwalk-viirusnakkusesse on suurenenus 9,4% võrra, muudesse täpsustatud soolenakkustesse 2,0 korda, amöbiaasi 80,0% võrra, kampülobakterenteriiti 18,2% võrra, salmonelloosi 26,9% võrra, šigelloosi 20,0% võrra, samuti suurenes haigestumine krüptosporidioosi. Haigestumine *Yersinia enterocolitica* enteriiti vähenes 14,5% võrra, rotaviirusenteriiti 28,5% võrra, lambliiaasi 18,1% võrra. Haigestumine *E. coli* soolenakkusesse on 2014. aastaga võrdne.

Joonis 4.

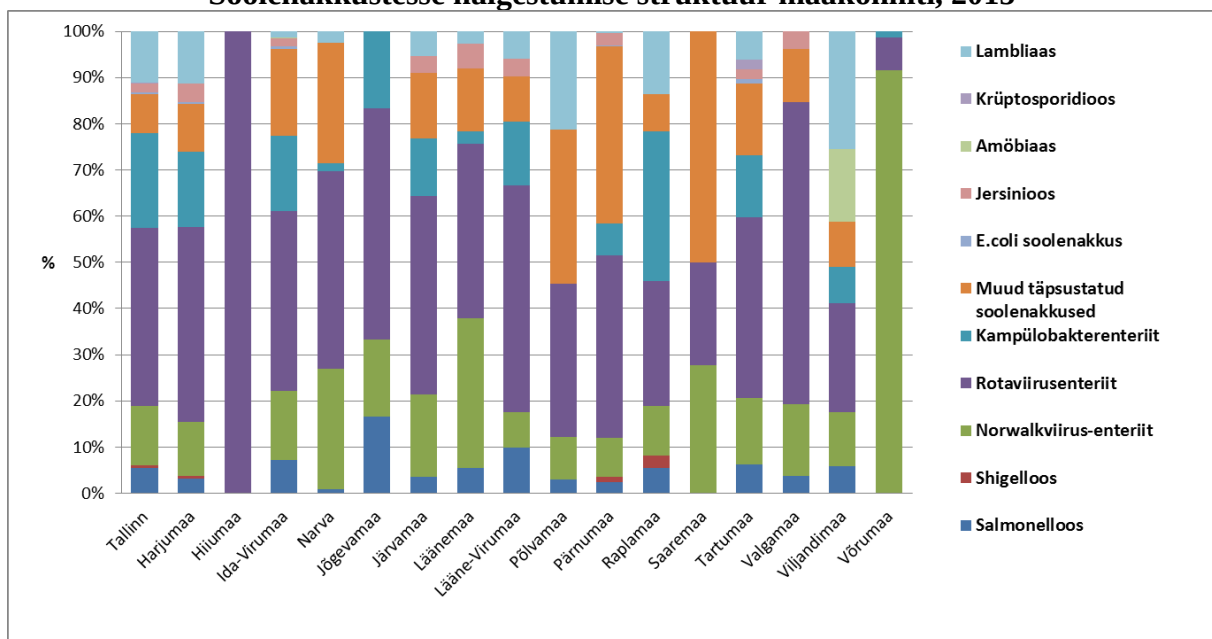
Soolenakkuste haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Soolenakkustesse haigestumus oli suurem (arvestades kõiki registreeritud soolenakkusi) Ida-Virumaal (424,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (363,4), Tallinnas (215,3) ja Võrumaal (212,4).

Joonis 5.

Soolenakkustesse haigestumise struktuur maakonniti, 2015

Kõhutüüfus ja paratüüfused (A01.0; A01.1-A01.4)

Registreeriti kaks kõhutüüfuse haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2014. aastal esines üks sissetoodud haigusjuht).

Mõlemad diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Üks haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja üks Harumaal (0,6). Haiged olid vanusrühmast 5-9 ja 20-29 aastat, mees ja naine, hospitaliseeriti, paranenud. Nakatumine toimus tõenäoliselt Egiptuses ja Bangladeshis.

Paratüüfuse haigusjuhte ei esinenud.

2015. a uusi bakterikandjaid ei avastatud, aasta lõpuks oli Eestis kroonilisi kõhutüüfuse bakterikandjaid arvel 18 ja kroonilisi paratüüfus B bakterikandjaid oli teada üks.

27,8% kõhutüüfuse bakterikandjatest elas Tartumaal, 16,7% Pärnumaal, a' 11,1% Tallinnas, Ida-Virumaal ja Raplamaal ning a' 5,6% Harjumaal, Jõgevamaal, Järvamaal ja Lääne-Virumaal. Paratüüfuse B bakterikandja elab Tallinnas.

Viimase 15 aastaga on Eestis krooniliste bakterikandjate arv vähenenud 2,7 korda. Bakterikandjate keskmine vanus on 72,4 aastat.

Tabel 1.

Kõhutüüfuse ja paratüüfus B krooniliste bakterikandjate arv, 2000–2015

Aasta	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Kõhutüüfus	43	37	36	35	31	27	26	26	25	24	20	20	18	18	18	18
Paratüüfus B	9	8	8	7	6	6	5	3	3	3	3	2	2	2	1	1

2015. aastal vaktsineeriti kõhutüüfuse vastu 1 498 inimest, neist 0-14 a lapsi – 68, noorukeid (15-17 a) – 49, täiskasvanuid – 1 381. Revaktsineeriti 101 täiskasvanud isikut.

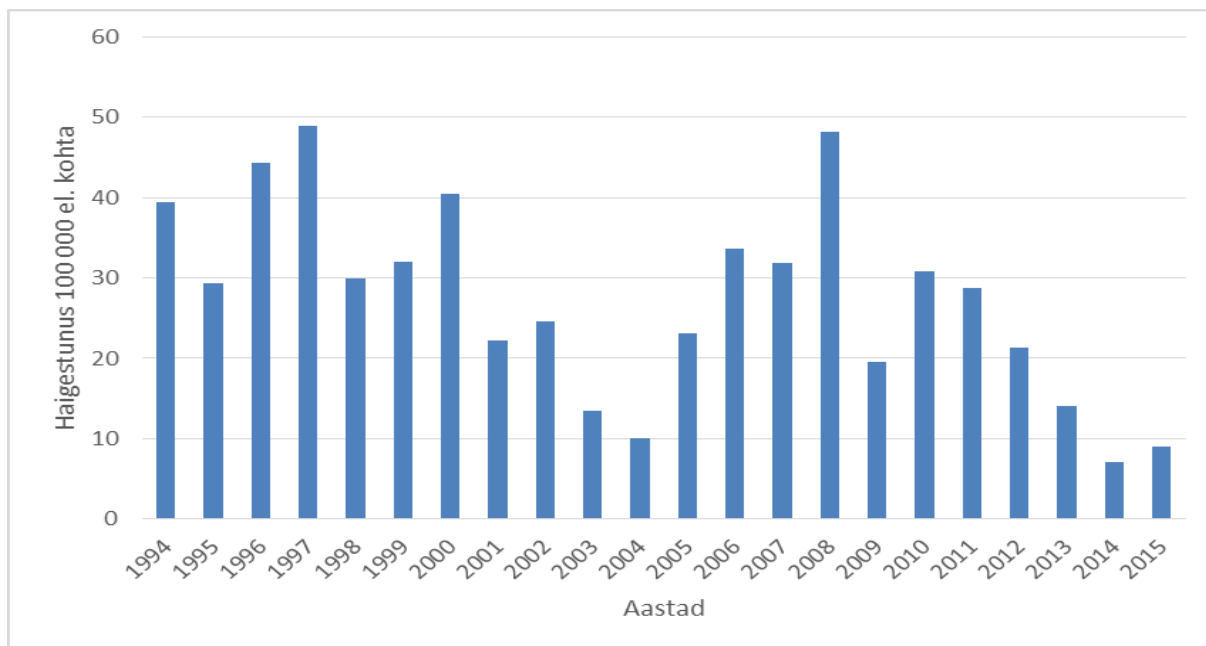
Salmonelloosid (A02)

Registreeriti 118 salmonelloosi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 9,0. Võrreldes eelneva aastaga suurenes registreeritud juhtude arv 26,9% võrra (2014. a oli 93 haiget ehk 7,1 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Diagnoos kinnitati mikrobioloogiliselt 99,2% juhtudest, 0,8% juhtudest põhines diagnoos kliinilisel pildil ja epidemioloogilisel seosel laboratoorselt tõestatud juhtudega.

Joonis 6.

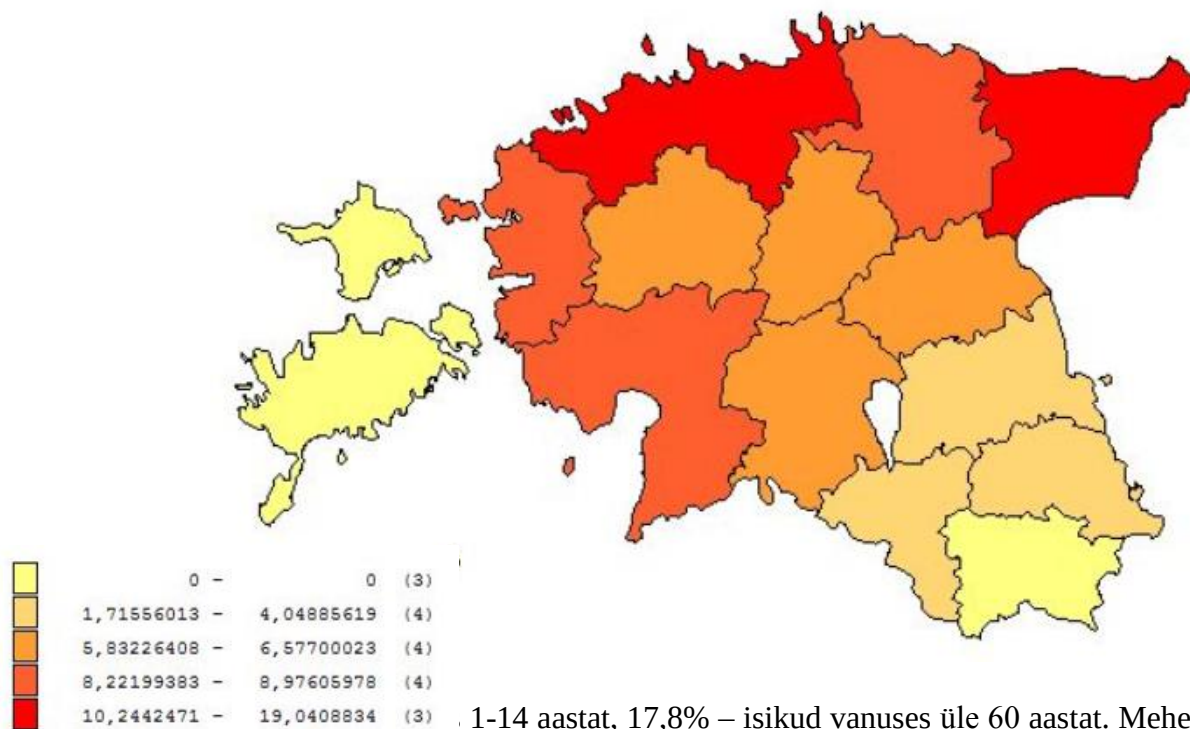
Salmonelloos, 1994–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa, Saaremaa ja Võrumaa. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (30,8 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (11,9), Pärnumaal (8,5) ja Lääne-Virumaal (8,4).

Joonis 7.

Salmonelloosi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

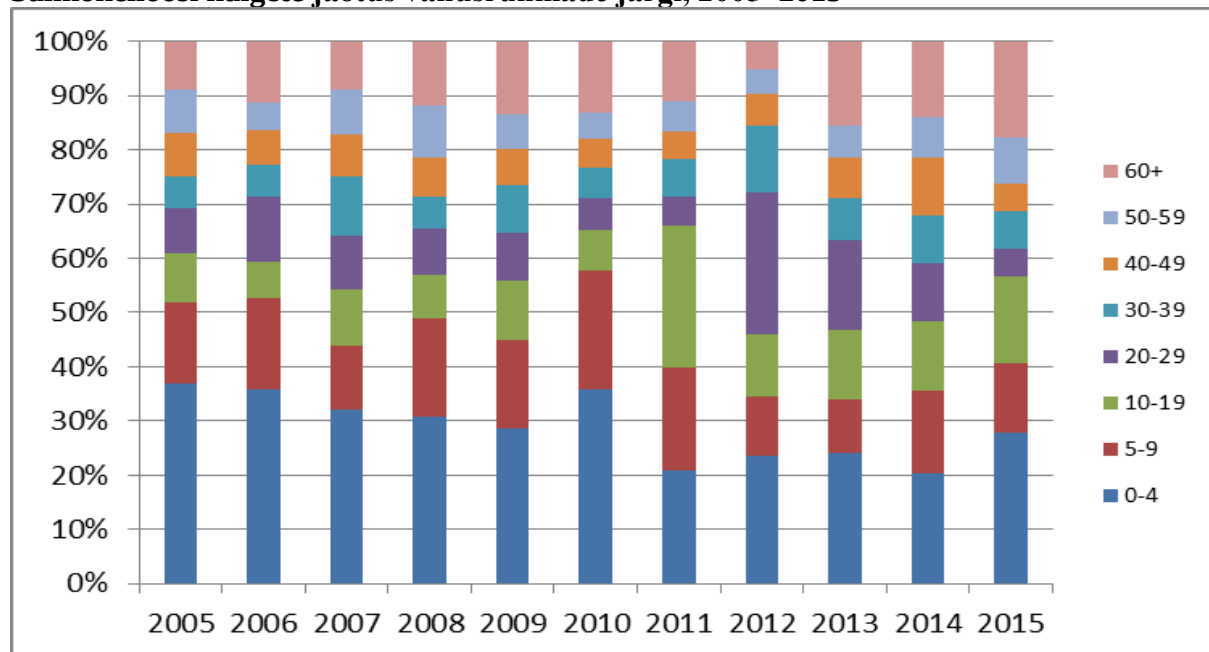
1-14 aastat, 17,8% – isikud vanuses üle 60 aastat. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 22,9% haigestunutest olid töötavad inimesed, 33,9% – eelkooliealised lapsed.

Sagedamini olid salmonelloosi põhjustajateks *S. Enteritidis* (30,5% juhtudest), *S. Infantis* (20,3%), *S. Typhimurium* (18,6%) ja monofaasiline *S. Typhimurium* (10,2%). Tuvastati ka teisi serotüüpe: *S. Adelaide* (1), *S. Apeyeme* (1), *S. Concord* (1), *S. Corvallis* (1), *S. Derby*

(1), S. Java (2), S. Kottbus (1), S. Rissen (1), S. Saintpaul (1), S. Stanley (2), S. Zanzibar (1), S. Teitelkebir (1), S. Virchow (1), S. Worthington (1).

Joonis 8.

Salmonelloosi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2015

Tabel 2.

Eestis registreeritud salmonellade serotüübid, 2000–2015

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Kokku 2000-2015
S. Aba								1									1
S. Abony													2				2
S. Adelaide																1	1
S. Agona			1	1	3	1		1	1	1	6	2		25	2		44
S. Alagbon								1									1
S. Altona									1								1
S. Amsterdam				1													1
S. Apeyeme																1	1
S. Arizona	2										1	1					4
S. Bareilly															1		1
S. Be											1						1
S. Blockley		1											2				3
S. Bovismorbificans										6	1				1		8
S. Braenderup		1					1	1						1			4
S. Brandenburg				1	1	1	1			2				2	1		9
S. Bredeney	1																1
S. Canada				1					1								2

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Kokku 2000-2015
S. Chester					1							1					2
S. Choleraesuis										1		1		1	1		4
S. Claibornei							1										1
S. Coeln													1	1			2
S. Concord							2									1	3
S. Corvallis											1		1	1		1	4
S. Denver							1										1
S. Derby					1	1	1					3		10	1	1	18
S. Dublin								1						1			2
S. Eastbourne						1											1
S. Edinburg									1								1
S. Emek										1							1
S. Enteritidis	476	233	279	150	89	247	370	352	535	204	325	232	218	62	27	36	3835
S. Essen	1																1
S. Galiens									1								1
S. Give						1											1
S. Hadar						1	2	1			1		1				6
S. Heidelberg			1											1			2
S. Hidalgo		1															1
S. Indiana									1								1
S. Infantis				5		3	2	10	3	2	5	22	2	6	8	24	92
S. Isangi			1								1						2
S. Java					1				1			1				2	5
S. Kaapstad			1														1
S. Kentucky							1	1	4			1	1				8
S. Kingston							1										1
S. Kottbus												1			1	1	3
S. Lagos							4										4
S. Lexington											1						1
S. Lindenburg							1										1
S. Litchfield													1		2		3
S. Livingstone														12			12
S. Lomita							1										1
S. Manchester							1										1
S. Manhattan					1												1
S. Mbandaka						1				1	1			2	1		6
S. Mikawasima													4				4
S. Mission		1															1
S. Montevideo					1	2						1					4
S. Muenchen									1								1
S. Muenster													1				1

Salmonellade serotüübid	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Kokku 2000-2015
S. Newport									1	1				1	2		5
S. Norton							1										1
S. Ohio														1			1
S. Orientalis												1					1
S. Orion								1									1
S. Papuana		1					2										3
S. Poona										1				1			2
S. Rissen								1						1		1	3
S. Saintpaul					2				2	2			2			1	9
S. Sandiego					1				1				1				3
S. Sanjuan								1									1
S. Schwarzengrund					1						1						2
S. Singapore														1			1
S. Stanley								3		1				2	1	2	9
S. Zanzibar													1	5	1	1	8
S. Telelkebir																1	1
S. Thompson									1		1						2
S. Tshiongwe	3		1	2				1			2						9
S. Tudu															1		1
S. Typhimurium	31	26	33	8	18	33	51	32	48	26	50	41	24	24	27	22	494
S. Typhimurium monofaasiline													12	4		12	28
S. Weltevreden														1			1
S. Westhampton										1	1						2
S. Wippra	1																1
S. Virchow		1	1				4	3	1	2		1		1		1	15
S. Virginia									1								1
S. Worthington																1	1

Tabel 3.

Salmonellade antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2015

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Ampitsilliin	91,5	74,0	26,0
Gentamütsiin	78,8	98,9	1,1
Klooramfenikool	78,8	96,8	3,2
Kolistiin	39,8	100,0	0,0
Meropeneem	73,7	100,0	0,0
Sulfametoksasool	78,8	74,2	25,8
Tetratsükliin	78,8	78,5	21,5
Trimetoprim	79,7	93,6	6,4
Tsefotaksiim	90,7	100,0	0,0
Tseftasidiim	92,4	100,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	92,4	89,0	11,0

Tabel 4.

Salmonellade resistentsus, 2006–2015 (%)

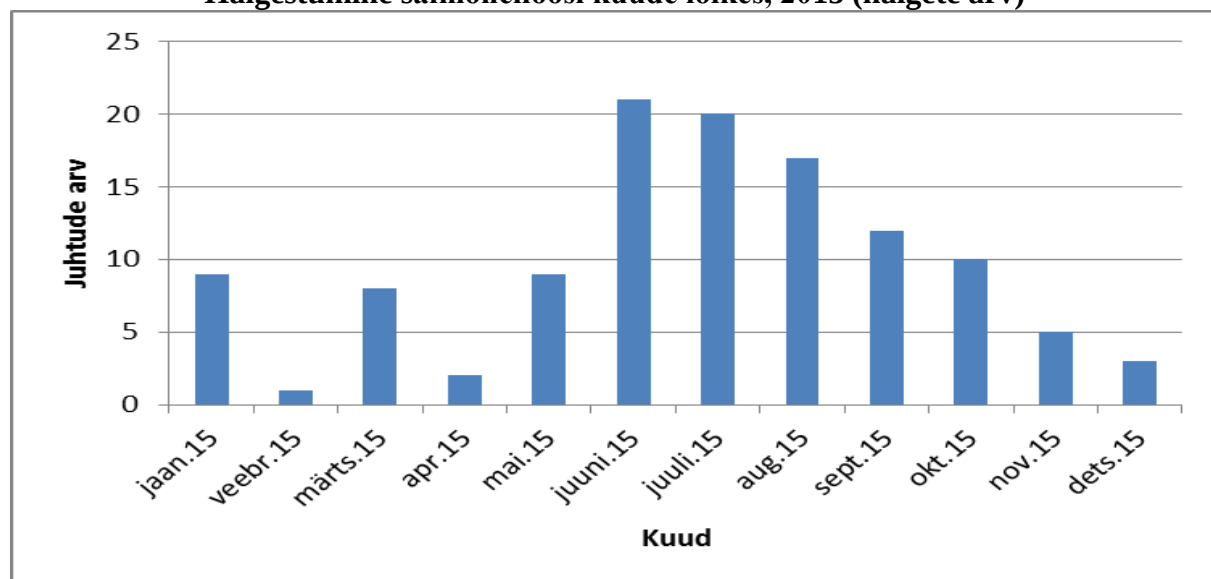
Preparaat	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ampitsilliin	12,2	11,7	15,7	15,1	11,6	16,7	16,1	20,5	25,3	26,0
Gentamütsiin	0,0	2,1	3,6	1,5	0,0	0,9	4,2	3,0	0,0	1,1
Kanamütsiin	0,0	1,5	2,8	1,2	2,1	0,5	1,1	1,2		
Klooramfenikool	0,9	3,8	4,3	4,6	3,7	1,9	1,1	10,8	5,5	3,2
Kolistiin										0,0
Meropeneem									0,0	0,0
Nalidiksiinhape	6,9	7,1	7,6	8,5	8,6	7,0	20,8	10,4		
Streptomütsiin	4,4	11,4	9,9	6,4	10,4	5,8	11,0	19,1		
Sulfametoksasool									34,5	25,8
Sulfoonamiid	9,1	7,3	8,4	5,0	11,6	7,0	10,3	21,0		
Tetratsükliin	7,6	17,0	12,2	7,3	9,8	5,2	11,9	19,1	12,8	21,5
Trimetoprim	6,1	1,4	5,4	3,4	4,2	3,1	2,2	6,4	6,2	6,4
Tsefotaksiim	0,7	1,0	3,5	3,3	3,1	1,1	0,8	0,6	1,2	0,0
Tseftasidiim									0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	0,5	1,6	0,6	2,0	2,1	1,1	3,4	7,6	15,0	11,0

2015. a teostati Terviseameti Kesklaboris kultuuri tundlikkuse lisauuringu 78,8% (2014. a – 79,6%, 2013. a – 86,2%, 2012. a – 64,1%, 2011. a – 54,3%, 2010. a – 45,6%, 2009. a – 65,9%, 2008. a – 40,4%, 2007. a – 31,8%). Avastati 15 multiresistentset salmonellat (kolme ja rohkem preparaadi suhtes).

71,2% salmonelloosi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 11,0% haigetest registreeriti kolletes kahe ja kolme haigega. Ida-Virumaal esines S. Infantis puhang 21 haigusjuhuga.

Maksimaalselt haigestus inimesi juunis-augustis (49,2% üldarvust). Hospitaliseeriti 63,6% haigetest.

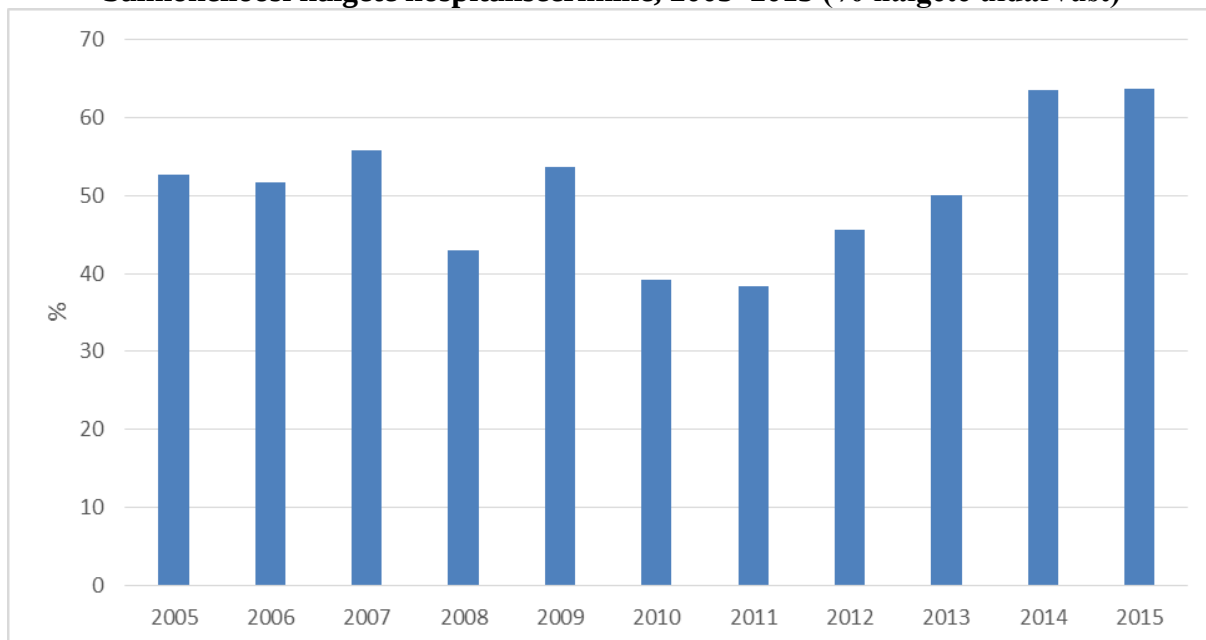
Joonis 9.

Haigestumine salmonelloosi kuude lõikes, 2015 (haigete arv)

32 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias neli, Egiptuses üks, Filipiinidel kaks, Ghanas üks, Hiinas üks, Indoneesias üks, Itaalias üks, Mehhikos üks, Myanmaris üks, Tais neli, Türgis 9, Ukrainas kaks, Venemaal neli).

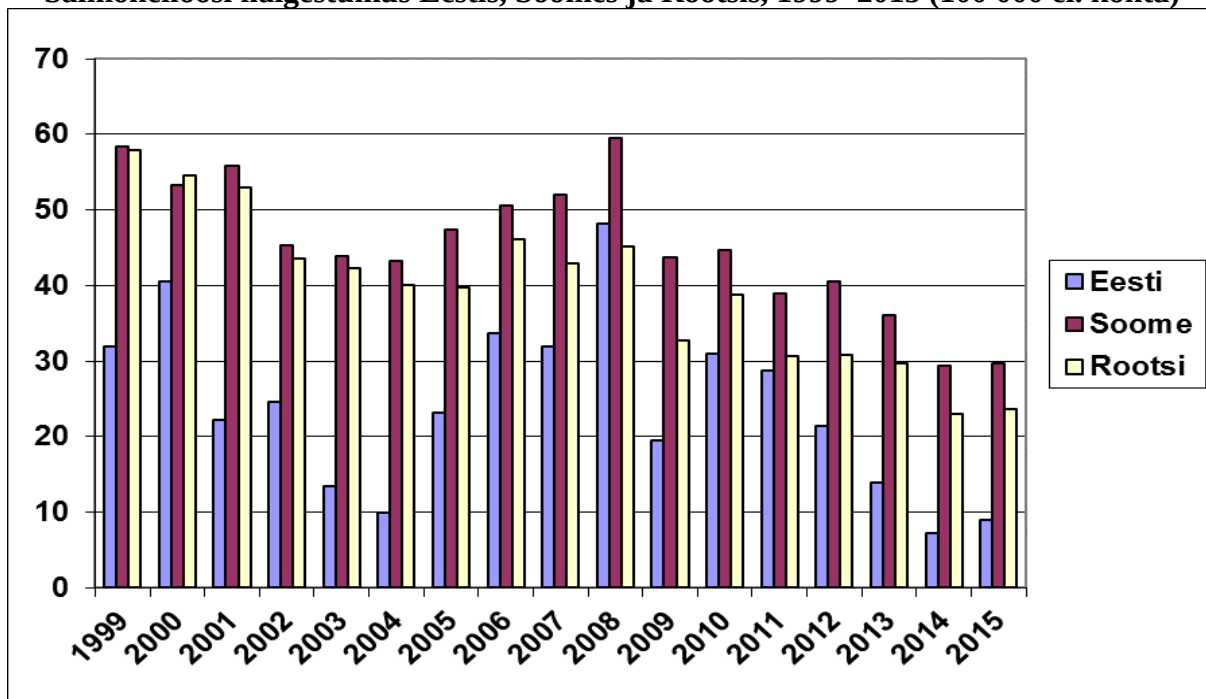
Joonis 10.

Salmonelloosi haigete hospitaliseerimine, 2005–2015 (% haigete üldarvust)

Joonis 11.

Salmonelloosi haigestumus Eestis, Soomes ja Rootsis, 1999–2015 (100 000 el. kohta)

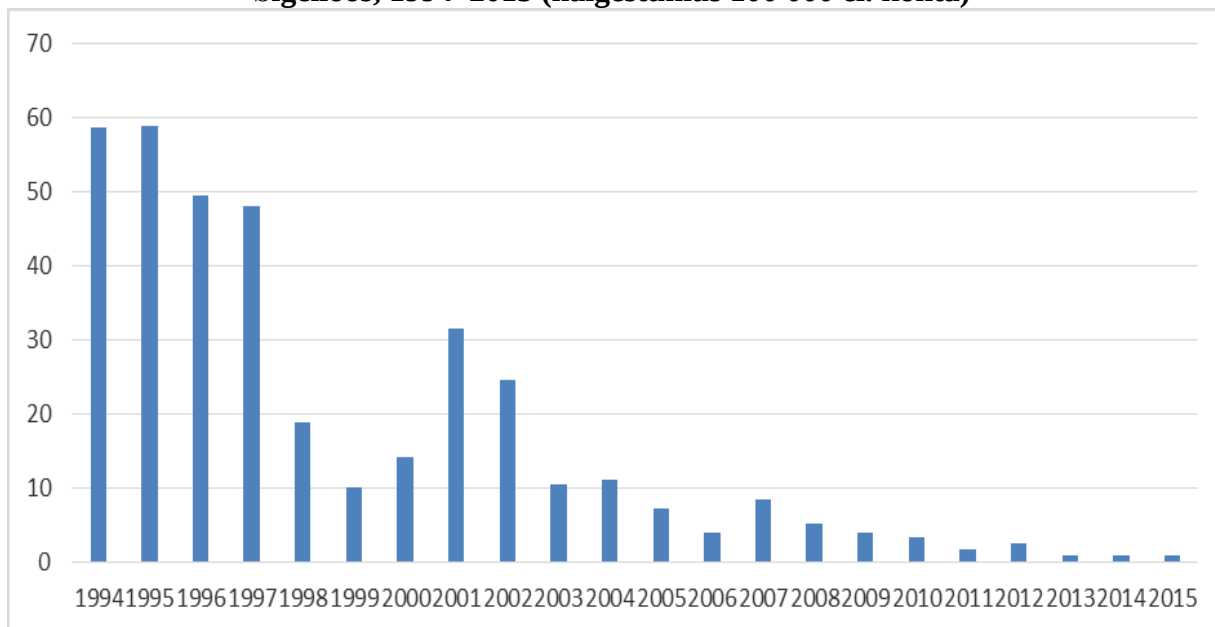

Šigelloos (A03)

Haigestus 12 inimest, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,9 (2014. a oli 10 juhtu ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

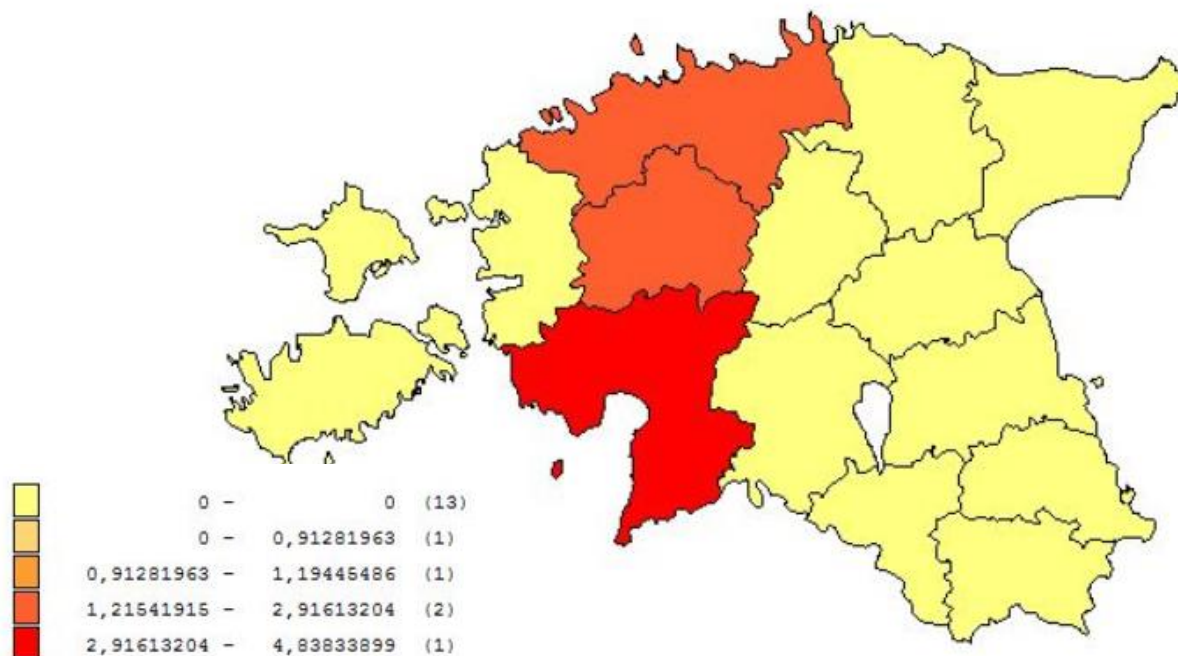
Joonis 12.

Šigelloos, 1994–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Joonis 13.

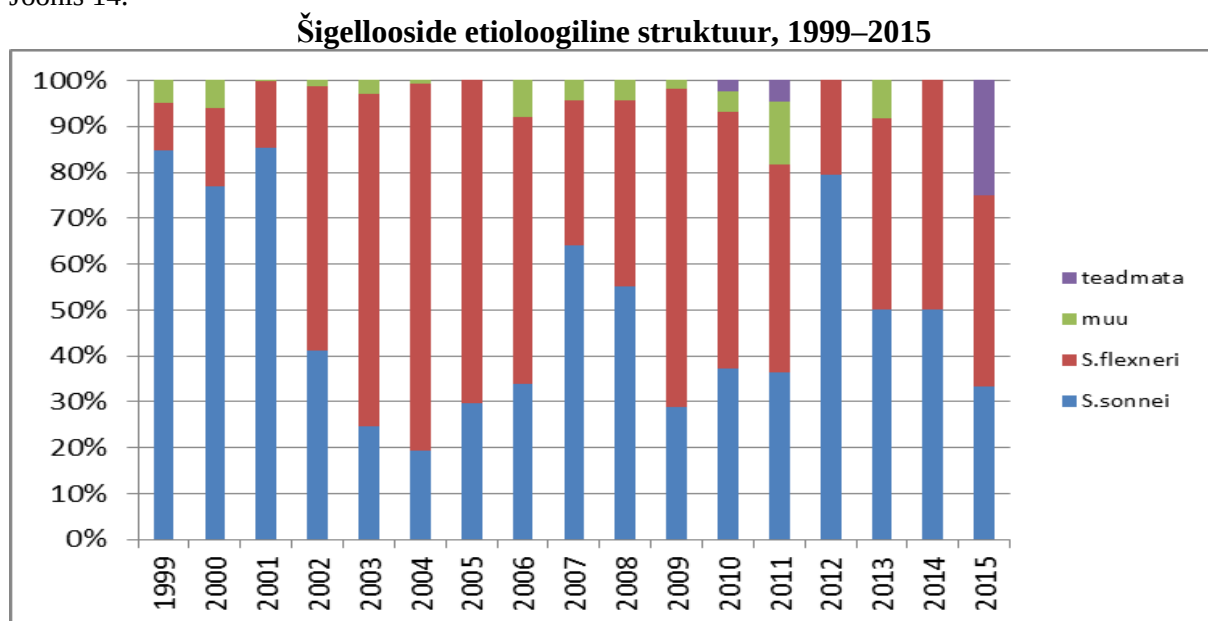
Šigelloosi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,2 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (1,2), Pärnumaal (4,8) ja Raplamaal (2,9). 41,7% juhtudest oli tegemist *Sh. flexneri*, 33,3% *Sh. sonnei* ja 25,0% *Sh. spp* põhjustatud šigelloosiga.

66,7% haigestest olid täiskasvanud alates 20. eluaastast, 33,3% lapsed vanuses 1-9 a. 41,7% haigestest oli naissoost. 25,0% moodustasid töötavad, 25,0% mittetöötavad isikud, 25,0% eelkooliealised lapsed.

Joonis 14.

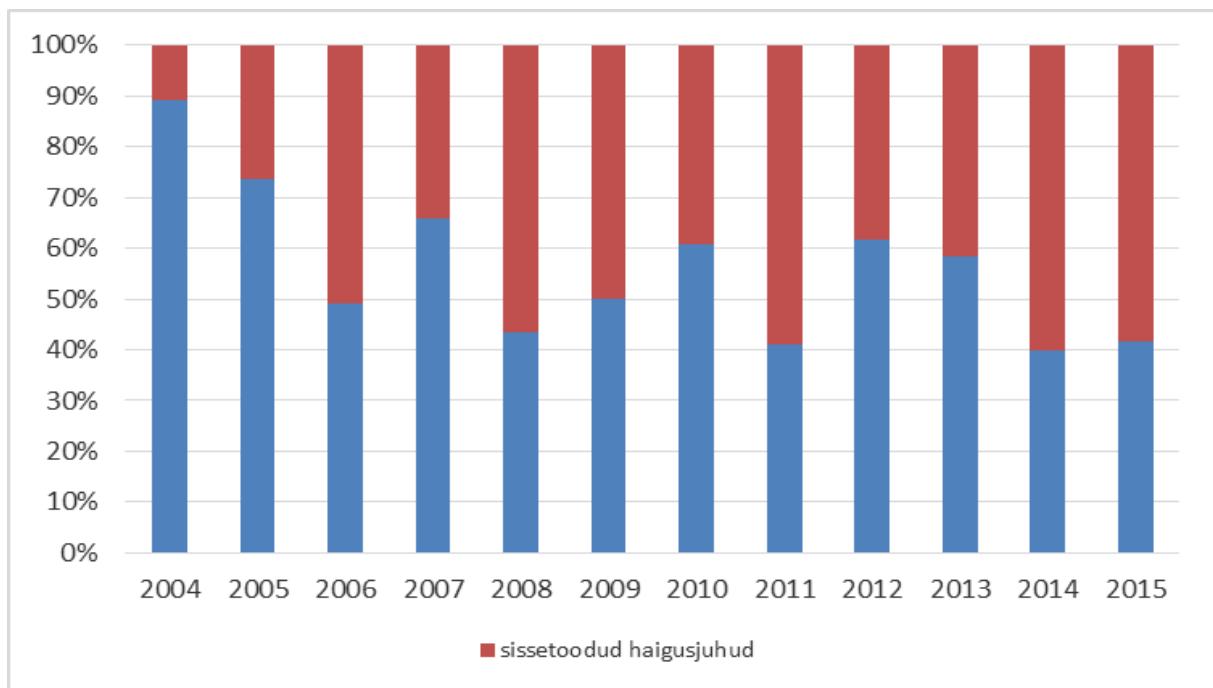

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud, augustist detsembrini haigestus 58,3% haigete üldarvust. Enamus haigusjuhtudest olid sporaadilised, esines üks kodune kolle kolme juhuga. Hospitaliseeriti 75,0% haigetest.

7 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit: Egiptuses (*Sh. spp*), Gruusias (*Sh. sonnei*), Indias (*Sh. sonnei* ja *Sh. flexneri*), Kambodžas (*Sh. flexneri*), Mongoolias (*Sh. sonnei*) ja Suurbritannias (*Sh. sonnei*).

Joonis 15.

Reisimisega seotud šigelloosi haigusjuhtude osakaal, 2004–2015

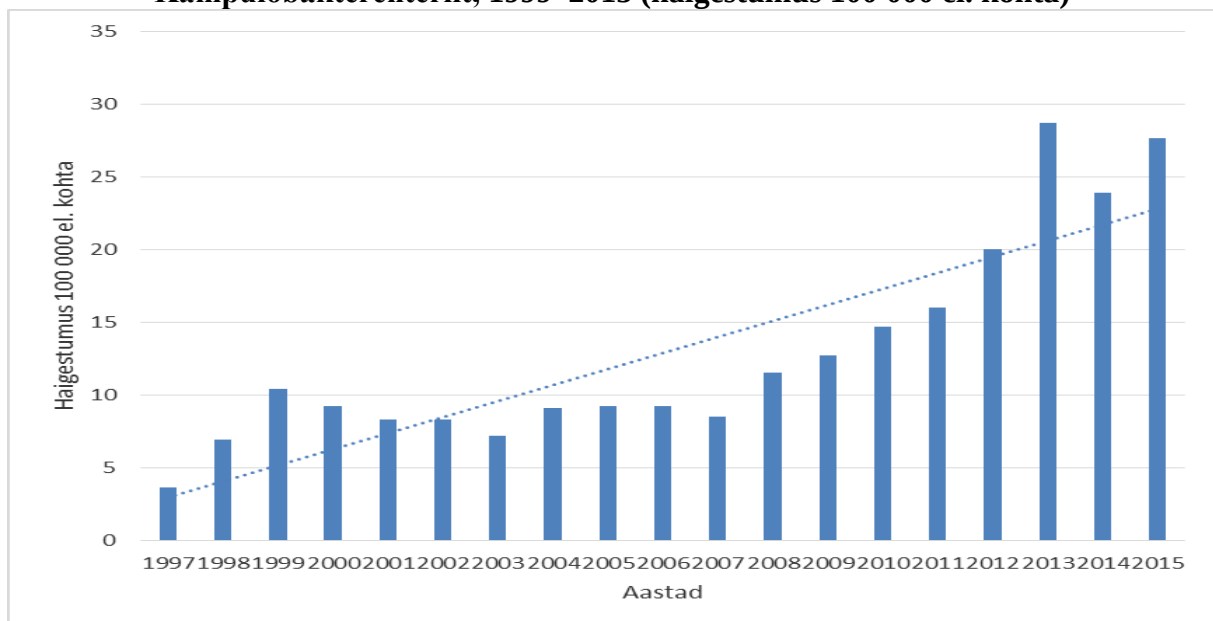

Kampülobakterenteriit (A04.5)

Haigusjuhte registreeriti 364, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 27,7 (2014. a diagnoositi 308 haigusjuhtu ehk 23,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 16.

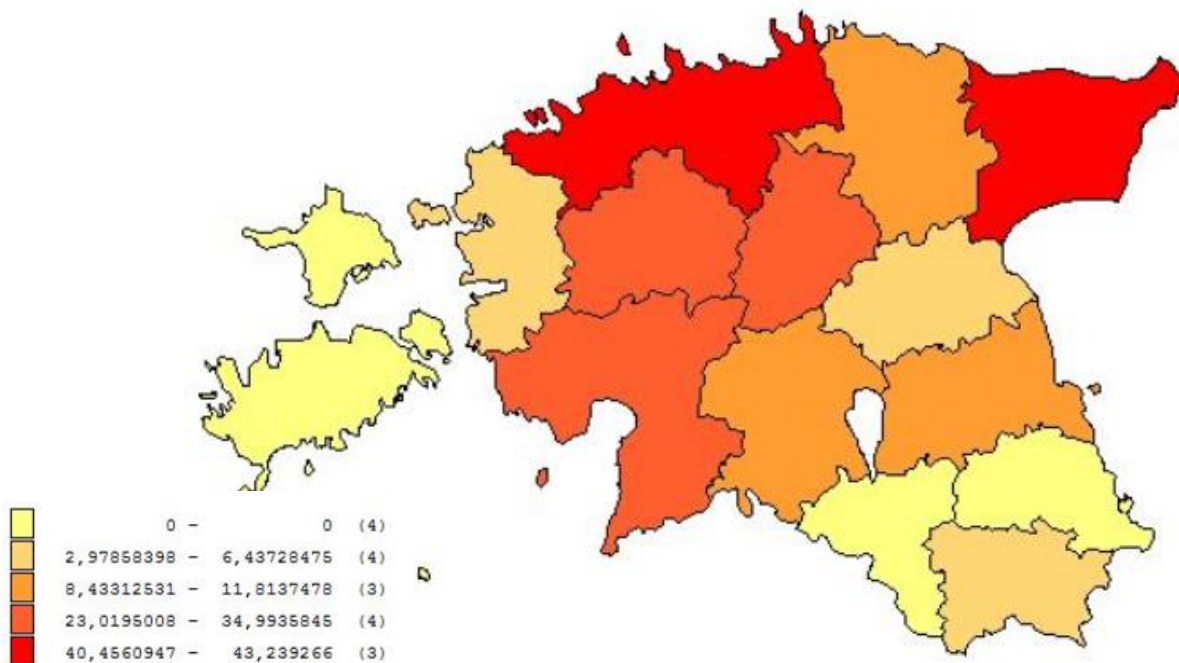
Kampülobakterenteriit, 1999–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Nakkushaigust registreeriti 11 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (69,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tallinnas (44,0), Raplamaal (34,6) ja Harjumaal (32,3).

Joonis 17.

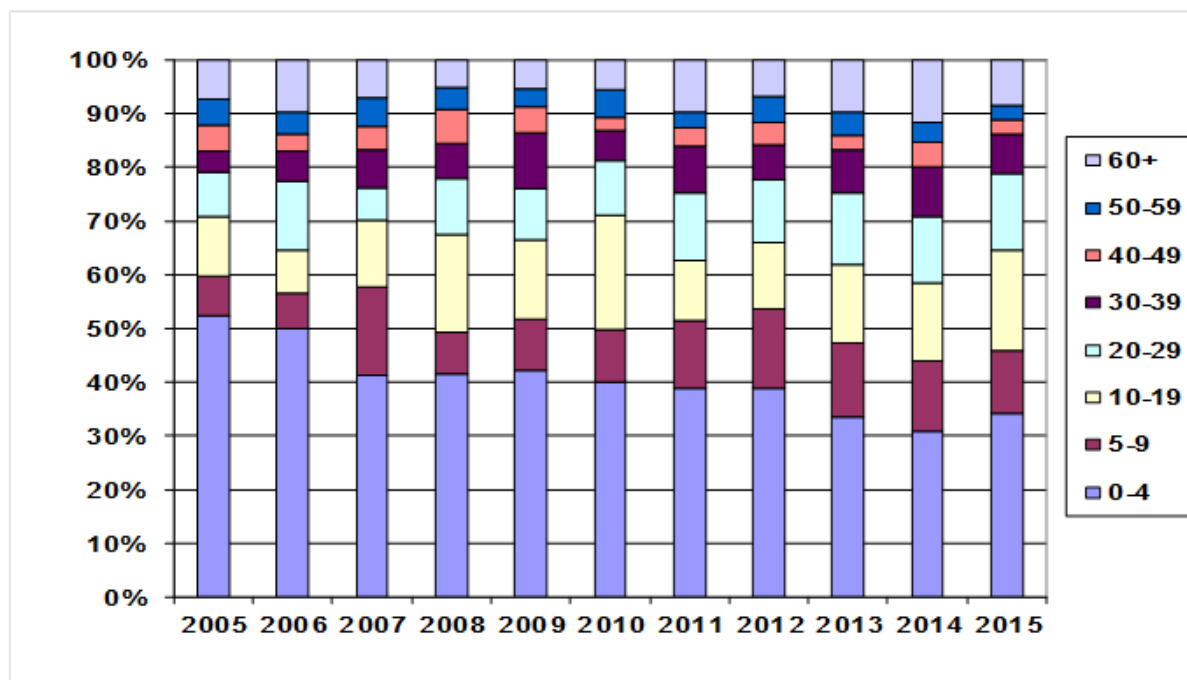
Kampülobakterenteriidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

45,8% haigestest olid lapsed vanuses 0-9 aastat, 21,7% – isikud vanuses 20-39 aastat. Mehi oli 53,6%, naisi 46,4%. 30,7% haigestunudest olid koolieelikud, 20,1% – kooliõpilased ja 19,5% – töötavad inimesed.

Joonis 18.

Kampülobakterenteriidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2005–2015

73,4% juhtude puhul oli tegemist *C. jejuni* (267 juhtu) poolt põhjustatud kampülobakterenteriidiga. 22 juhul tuvastati *C. coli*, 75 juhul (20,6%) tekitaja jäi tüpeerimata. Kõik diagnoosid olid kinnitatud laboratoorselt. Kinnitavaks meetodiks oli PCR 46 juhul, PCR järgneva külvaga 19 juhul, külv 299 juhul.

Joonis 19.

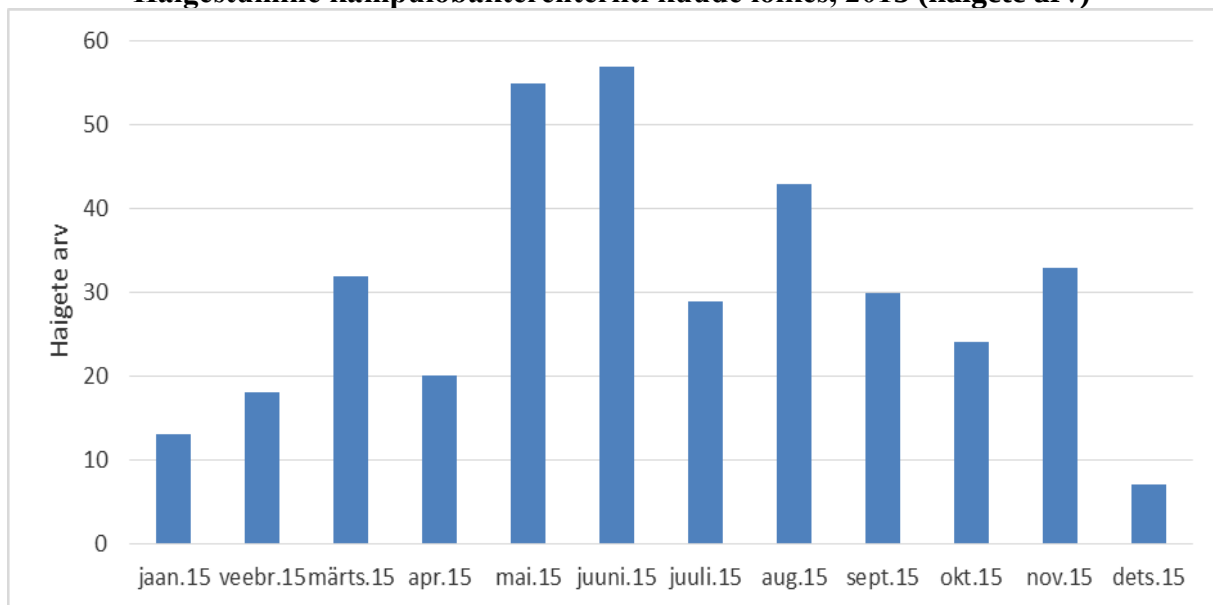
Kampülobakterenteriidi etioloogiline struktuur, 2005–2015

Haigestumise tõus oli kevadel-suvel, maist augustini haigestus 50,5% registreeritud haigetest. 97,8% kampülobakterenteriidi üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 2,2% haigetest registreeriti kolletes kahe haigega. Puhanguid ei esinenud.

Joonis 20.

Haigestumine kampülobakterenteriiti kuude lõikes, 2015 (haigete arv)

Hospitaliseeriti 58,0% haigetest.

Joonis 21.

Kampülobakterenteriidi haigete hospitaliseerimine, 2005–2015 (% haigete üldarvust)

22 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Austrias üks, Bulgaarias kaks, Egiptuses üks, Hiinas üks, Hispaanias kolm, Horvaatias üks, Malaisias üks, Nepalis üks, Saksamaal üks, Tais kaks, Tšehhis üks, Türgis kolm, Valgevenes kaks ja Venemaal kaks).

Tabel 5.

***Campylobacter*'i antimikroobse tundlikkuse uurimise tulemused, 2015**

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
-----------	------------------	-------------	-----------------

Preparaat	Uuritud tüvede %	Tundlik (%)	Resistentne (%)
Erütramütsiin	82,4	96,7	3,0
Tetratsükliin	82,1	31,1	68,6
Tsiprofloksatsiin	83,0	13,6	86,1

Tabel 6.

***Campylobacter*'i resistentsus, 2007–2015 (%)**

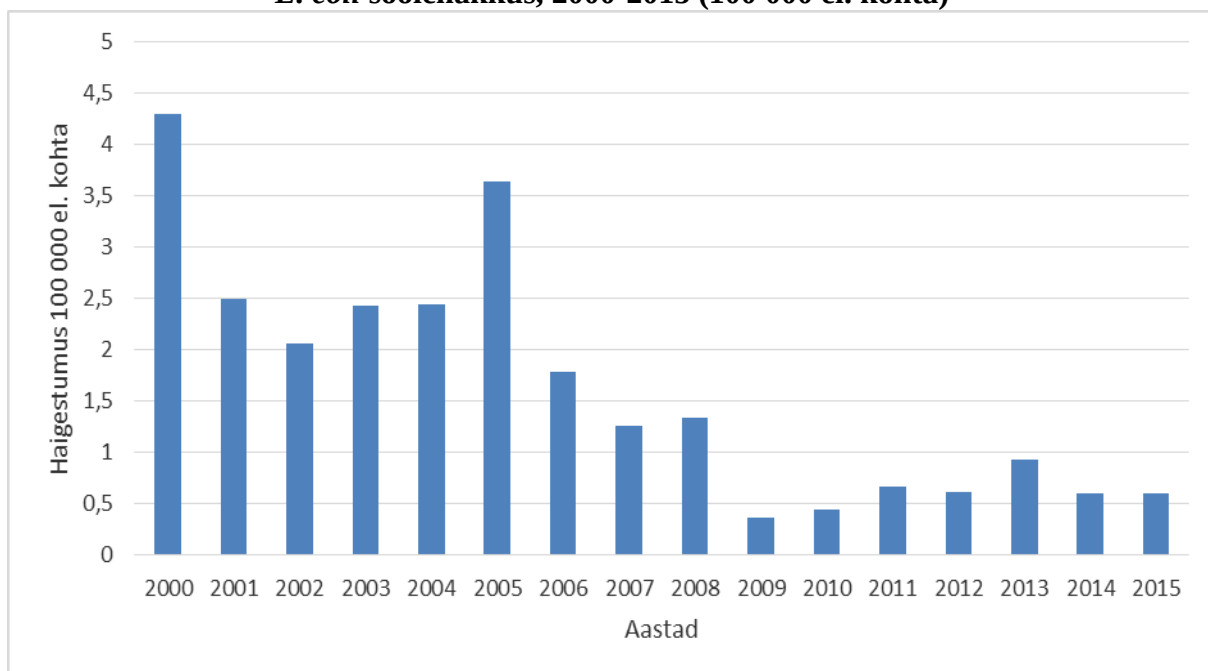
Preparaat	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Gentamütsiin	-	-	0,0	-	1,5	1,0	0,0	-	-
Ampitsilliin	-	0,0	0,0	-	35,5	41,1	34,7	-	-
Amoksitsilliin/ Klavulaanhape	-	-	0,0	-	9,8	6,4	0,6	-	-
Erütramütsiin	6,5	6,7	0,0	0,0	2,1	1,3	0,9	0,4	3,0
Tetratsükliin	21,9	26,5	21,0	20,5	28,8	19,2	21,2	45,2	68,6
Nalidiksiinhape	51,2	19,2	45,8	31,2	42,3	67,3	59,2	-	-
Tsiprofloksatsiin	50,0	37,0	49,7	45,7	57,4	65,3	60,3	78,8	86,1

***E. coli* soolenakkus (A04.0-A04.4)**

Registreeriti 8 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,6. 2014. a oli samuti 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta.

Joonis 22.

***E. coli* soolenakkus, 2000-2015 (100 000 el. kohta)**

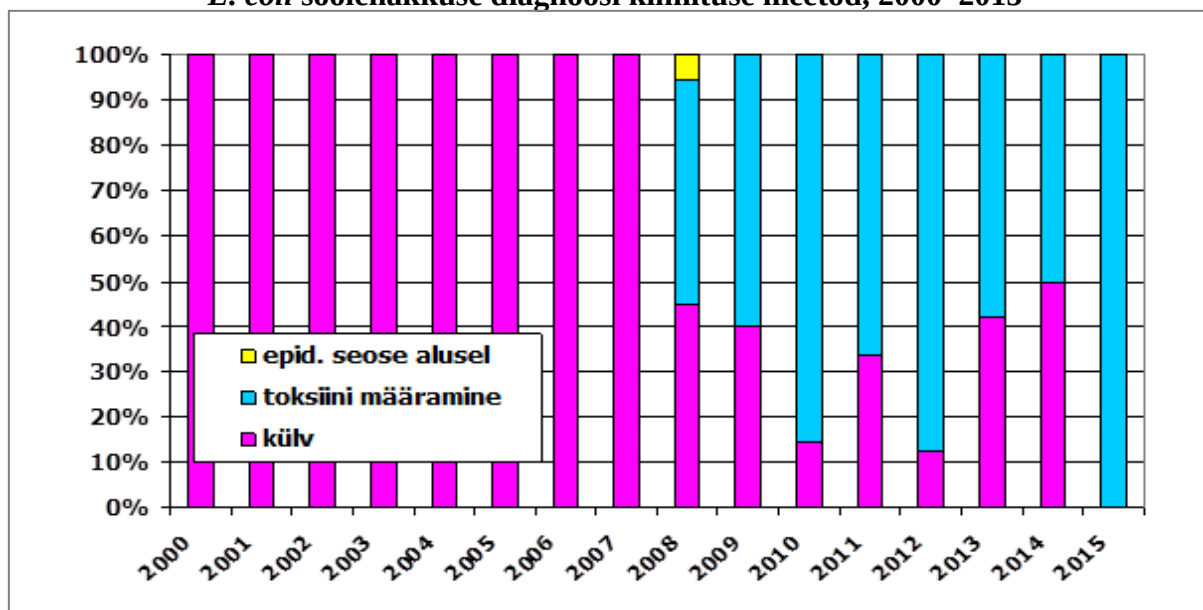
Kõik diagnoosid kinnitati nukleiinhappe või toksiini määramise meetodiga.

Haigusjuhte oli Tallinnas (0,7 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (2,3), Pärnumaal (1,2) ja Tartumaal (0,7).

37,5% haigetest olid 1-9-aastased lapsed, 50,0% – 50-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 62,5%, naisi 37,5%. 25,0% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 37,5% - töötavad isikud. Hospitaliseeriti 50,0% haigetest.

Joonis 23.

***E. coli* soolenakkuse diagnoosi kinnituse meetod, 2000–2015**

Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Hollandis ja Kreekas).

87,5% haigetest haigestusid esimesel poolaastal veebruarist juulini.

***Yersinia enterocolitica* enteriit (A04.6)**

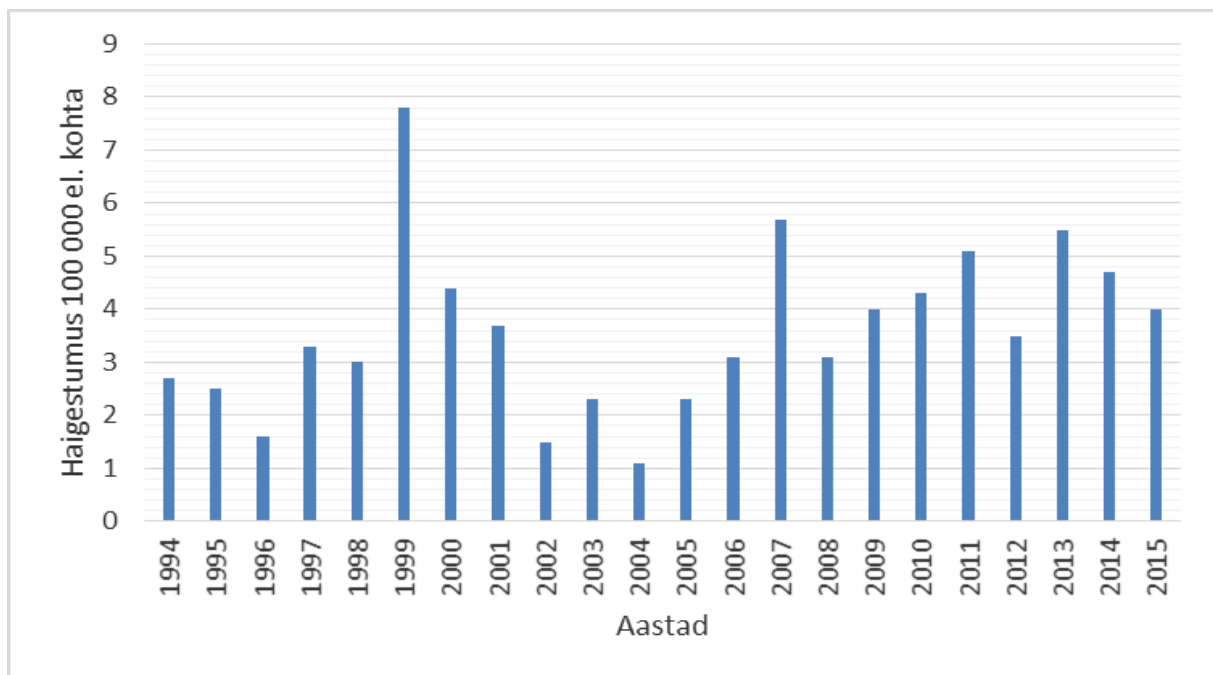
Registreeriti 53 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 4,0 (2014. a oli 62 haiget ehk 4,7 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 8 maakonnas ning Tallinnas. Kõrgem haigestumus oli Pärnumaal (9,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (8,2) ja Harjumaal (8,1).

22 juhul tegemist oli *Y. enterocolitica* O:3 ja ühel juhul – O:3+O9 serogrupiga.

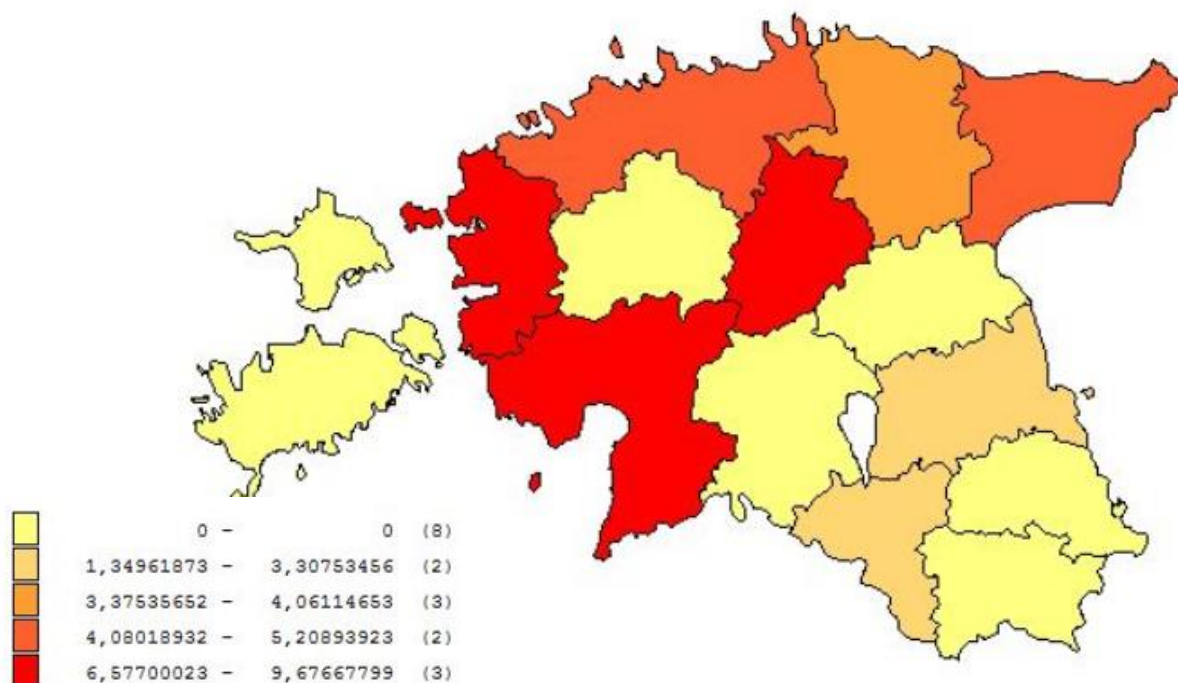
Joonis 24.

***Yersinia enterocolitica* enteriit, 1994–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)**

Joonis 25.

***Yersinia enterocolitica* enteriidi haigestumus maakonniti, 2015
(100 000 el. kohta)**

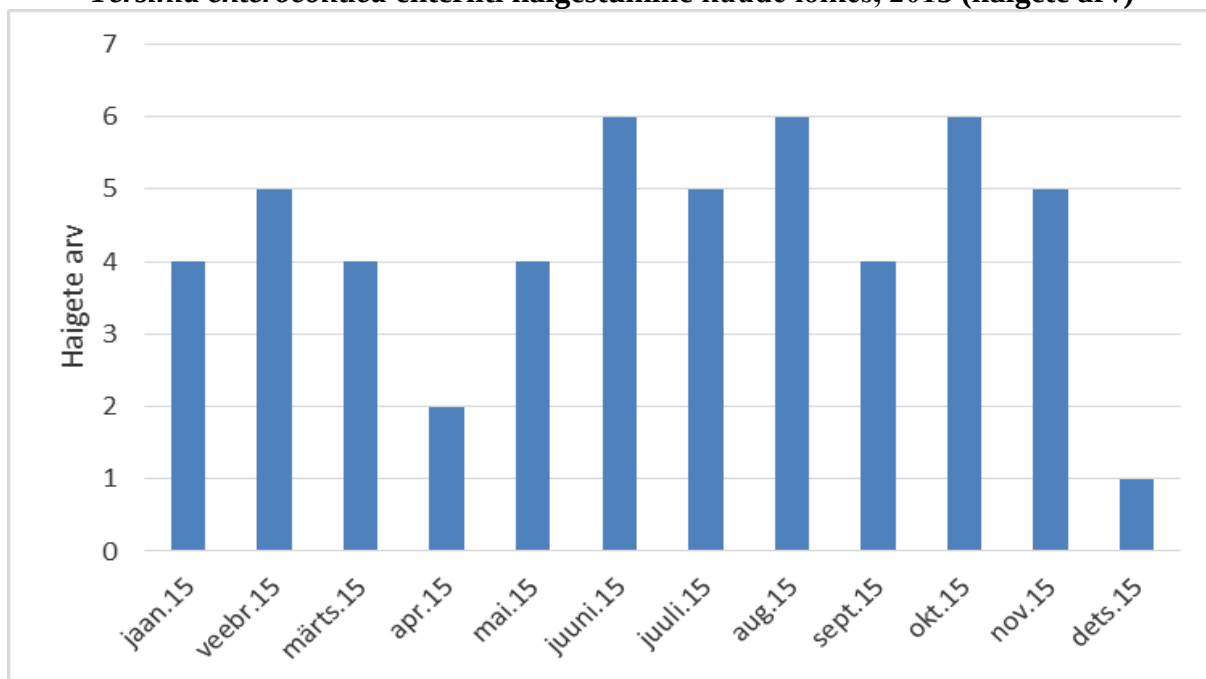
34,0% haigetest olid lapsed vanused 0–4 aastat ning 26,4% - lapsed vanuses 5-14 aastat. 60,4% haigetest oli meessoost, 41,5% koolieelikud ning 22,6% – kooliõpilased. Rühmaviisilist haigestumist ei esinenud.

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Tais üks ja Türgis kaks). Hospitaliseeriti 47,2% haigetest.

Sesoonsus ei ole välja kujunenud. Mõõdukas haigestumise tõus esines suvel-sügisel.

Joonis 26.

***Yersinia enterocolitica* enteriiti haigestumine kuude lõikes, 2015 (haigete arv)**

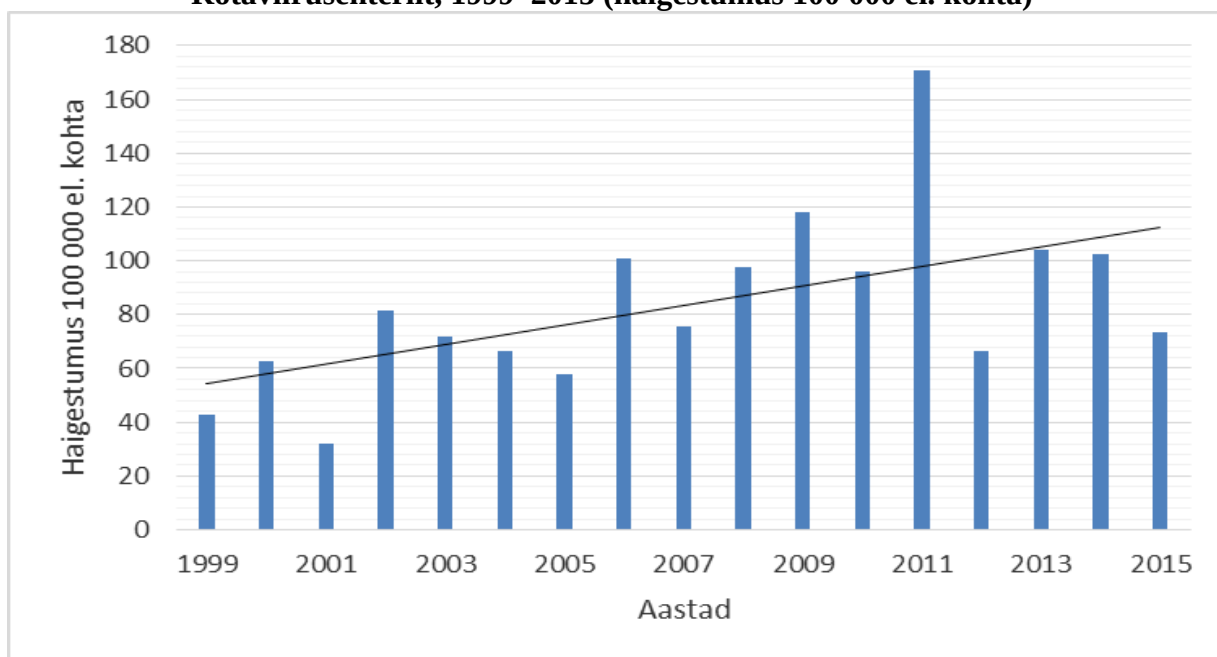

Rotaviirusenteriit (A08.0)

Haigusjuhte oli 963, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 73,2 (2014. a oli 1 347 haiget ehk 102,4 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 27.

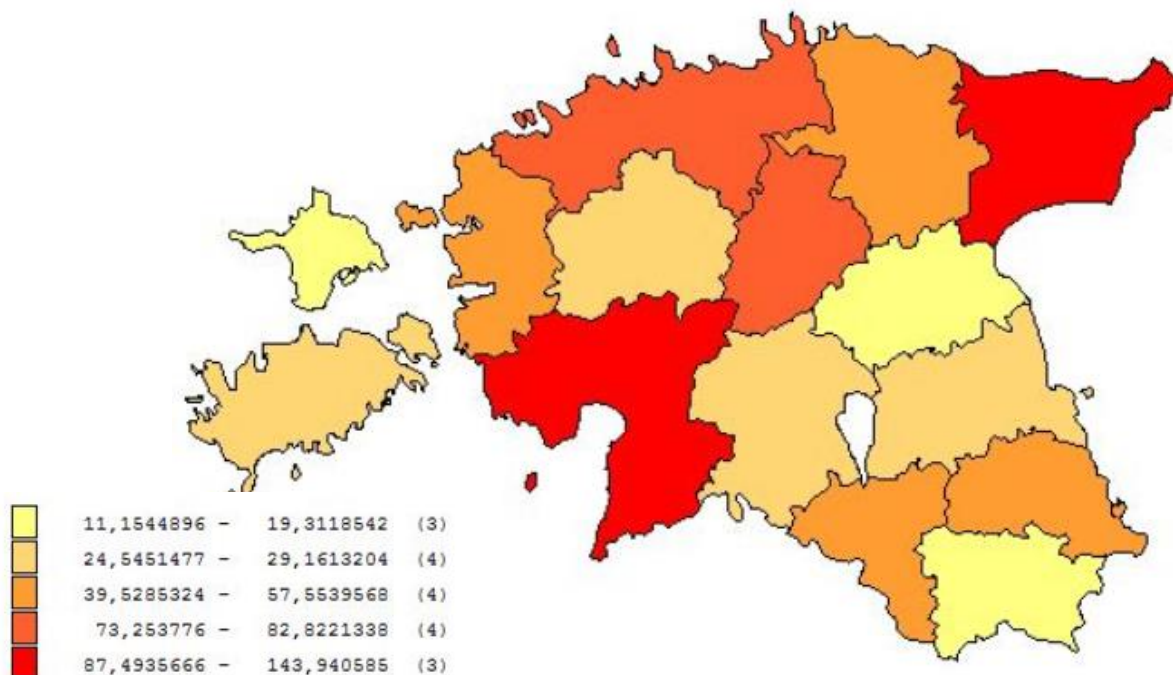
Rotaviirusenteriit, 1999–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigeid registreeriti kõikides maakondades. Kõrgem haigestumus oli Ida-Virumaal (165,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Pärnumaal (143,7), Harjumaal (83,8) ning Tallinnas (83,2).

Joonis 28.

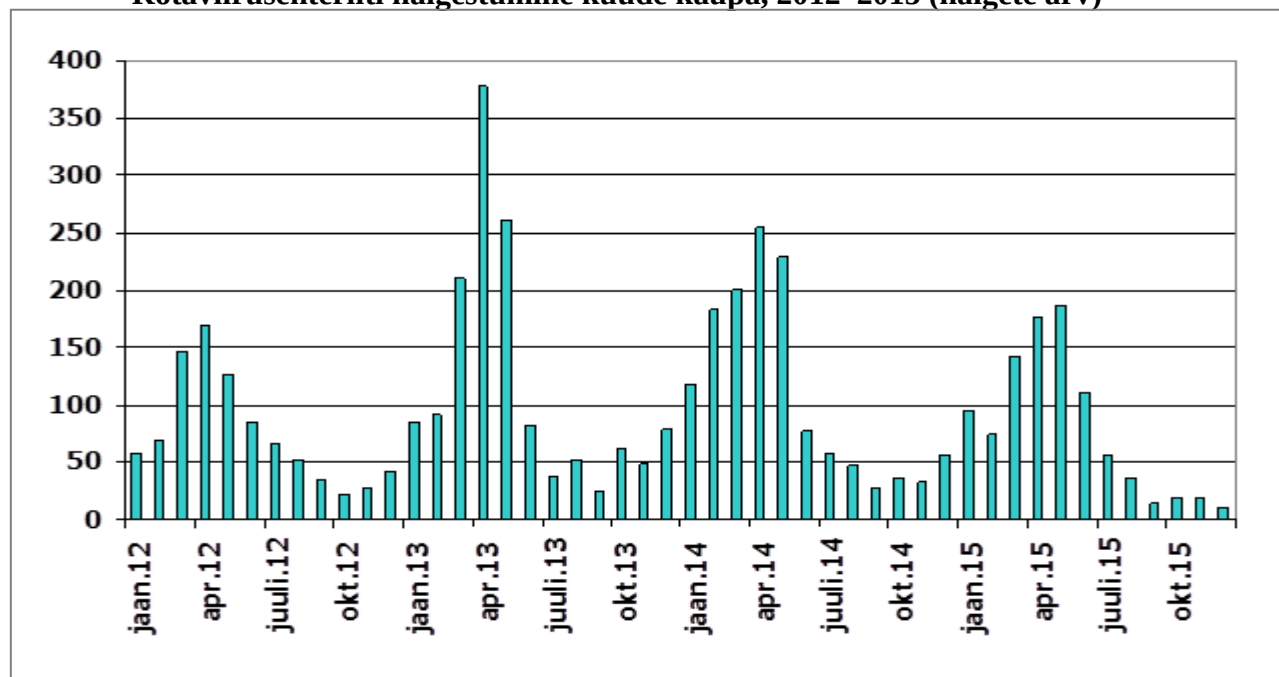
Rotaviirusenteriidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Maksimaalne haigete arv oli kevadel, märtsist maini haigestus 52,4% haigete üldarvust.

Joonis 29.

Rotaviirusenteriiti haigestumine kuude kaupa, 2012–2015 (haigete arv)

Haigetest 73,9% olid kuni 4-aastased lapsed, enamik haigestunutest olid koolieelsed lapsed (84,2%). Haigetest oli mehi 51,6%, naisi 48,4%.

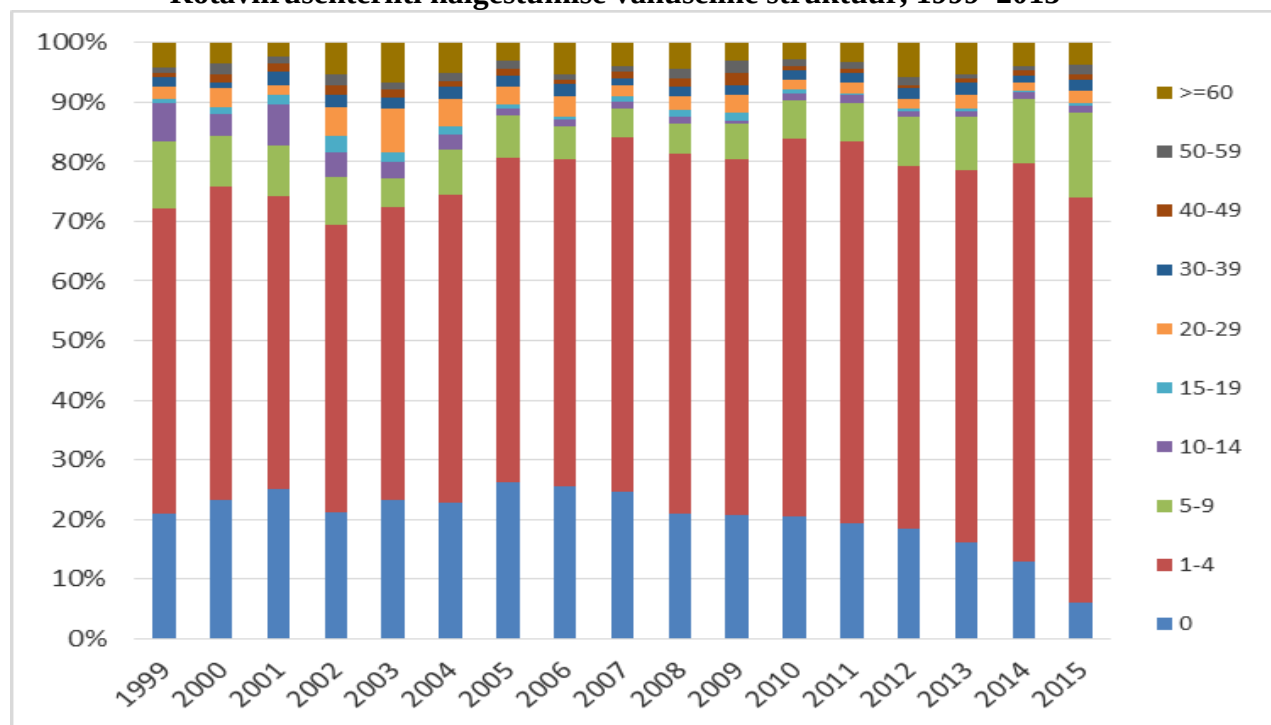
81,6% rotaviirusenteriidi juhtude üldarvust moodustavad sporaadilised haigusjuhud, 18,4% haigetest registreeriti kolletes 2–5 juhuga. Hospitaliseeriti 90,9% haigetest.

20 juhul nakatuti väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides 1, Araabia Ühendemiraatides 1, Bulgaarias 1, Egiptuses 1, Hispaanias 2, Lõuna-Aafrika Vabariigis 1, Pakistanis 1, Poolas 1, Soomes 2, Tais 3, Tšehhis 1, Türgis 2, Valgevenes 1, Venemaal 2).

2015. a vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 11 076 last.

Joonis 30.

Rotaviirusenteriiti haigestumise vanuseline struktuur, 1999–2015

Tabel 7.

Laste hõlmatus immuniseerimisega rotaviirusnakkuse vastu, 2015 (%)

	RV1(2) 0-3 kuud 29 päeva	RV2(3) 4-6 kuud 29 päeva	Vakts-tud 7- 11kuud 29 päeva	Vakts-tud 1a	Alal. v/n 0-4a	Vaktsineerimisest keeldunud 0-4a
KOKKU	61,2	60,7	84,1	65,6	0,1	3,2
Tallinn	66,0	57,9	81,0	63,7	0,1	3,8
Harjumaa	52,8	53,2	77,4	65,5	0,0	4,0
Hiiumaa	31,3	46,7	85,0	52,7	0,0	5,0
Ida-Virumaa	50,8	53,7	93,5	55,0	0,3	1,3
Narva	53,2	62,4	81,7	66,0	0,1	3,7
Jõgevamaa	66,2	69,6	96,6	75,6	0,0	1,1
Järvamaa	57,1	69,2	88,7	81,6	0,3	2,0
Läänemaa	56,0	63,2	92,6	63,5	0,1	2,2
Lääne-Virumaa	53,1	62,2	85,2	78,6	0,1	1,6
Põlvamaa	55,3	57,1	86,2	76,0	0,2	2,6
Pärnumaa	56,9	67,0	86,2	71,5	0,1	3,2
Raplamaa	59,6	74,7	91,3	60,9	0,0	1,9
Saaremaa	59,0	42,2	92,7	69,8	0,0	1,8
Tartumaa	69,0	70,3	87,0	62,2	0,2	3,5
Valgamaa	43,1	69,0	78,4	66,5	0,0	4,5

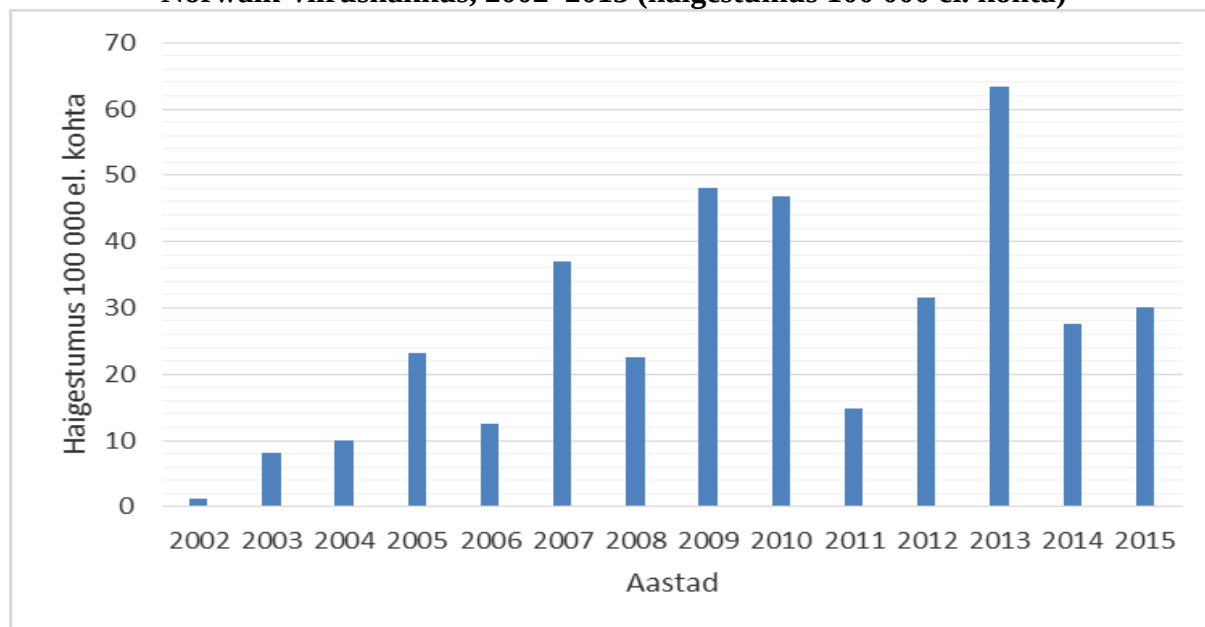
Viljandimaa	55,8	63,5	89,7	73,2	0,0	2,1
Võrumaa	68,0	54,3	84,0	66,5	0,2	2,7

Norwalk-viirusnakkus (A08.1)

Haigusjuhte oli 396, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 30,1 (2014. a oli 362 haiget ehk 27,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 31.

Norwalk-viirusnakkus, 2002–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

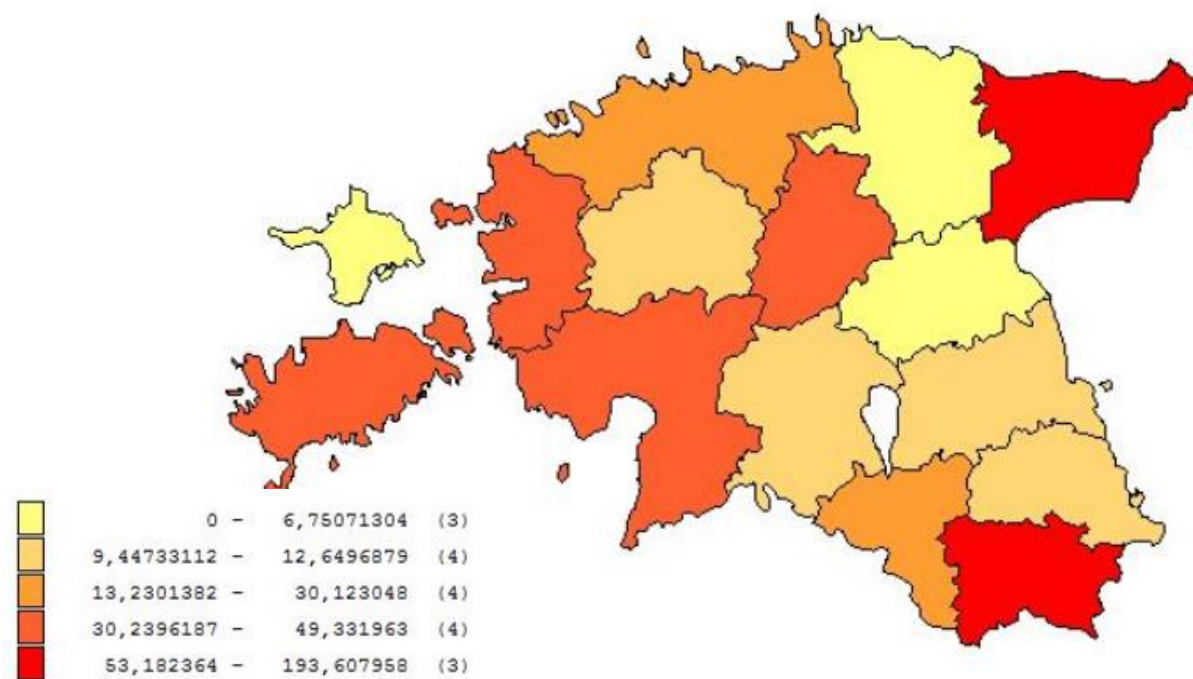

Haigeid registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Hiiumaa. Kõrgem haigestumus oli Võrumaal (194,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (63,8) ja Narvas (50,2).

76,3% Norwalk-viirusnakkuste üldarvust moodustasid sporaadilised haigusjuhud, 7,3% haigetest registreeriti kolletes 2–4 juhuga. Esines üks rühmaviisiline haigestumine 65 juhuga sõjaväeosas.

Joonis 32.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Haigetest 61,4% olid 0-4-aastased lapsed, 12,6% isikud vanuses 20-29 aastat. Enamik haigestunudest olid koolieelsed lapsed (63,4%) ja ajateenijad (16,4%). Mehi oli 61,1%, naised 38,9%.

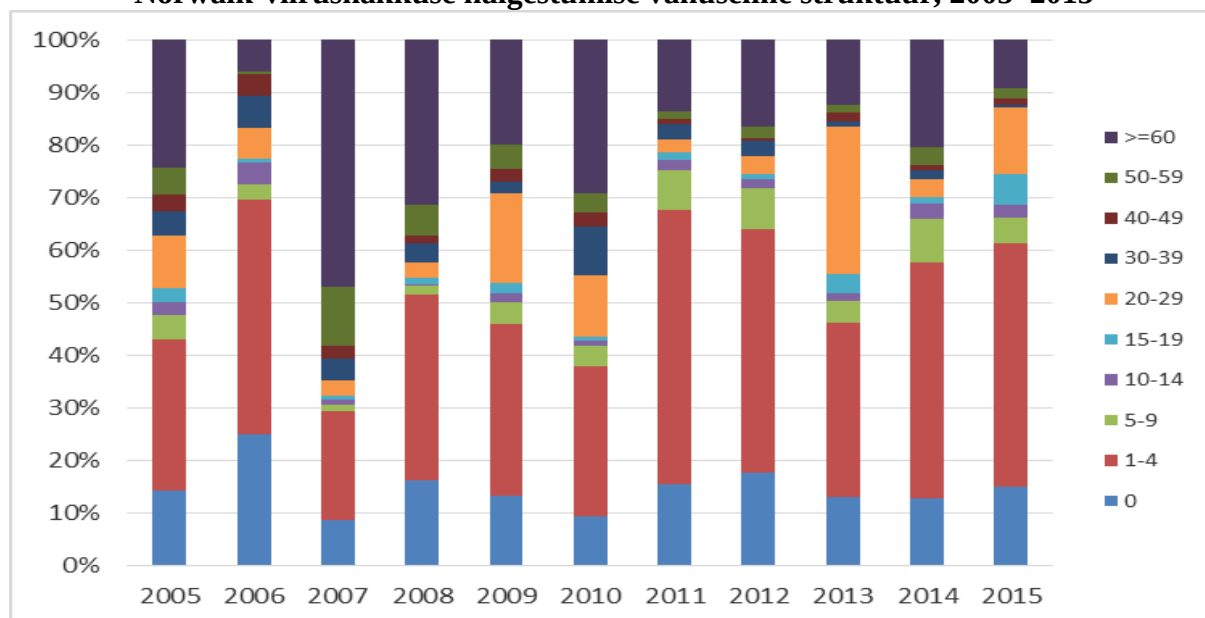
Hospitaliseeriti 76,0% haigetest.

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides, Soomes ja Tais).

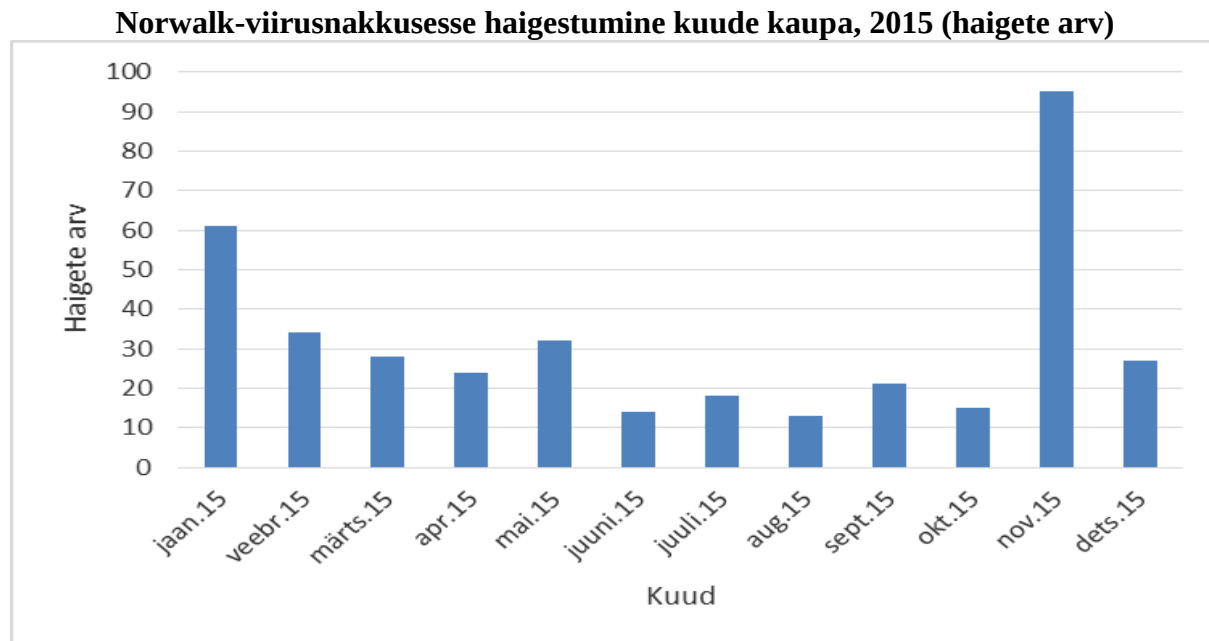
Maksimaalne haigestumine oli novembris (24,0% haigete üldarvust).

Joonis 33.

Norwalk-viirusnakkuse haigestumise vanuseline struktuur, 2005–2015

Joonis 34.

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkused (A04.8;A05.0;A05.2–A05.8; A08.5; A08.2–A08.3)

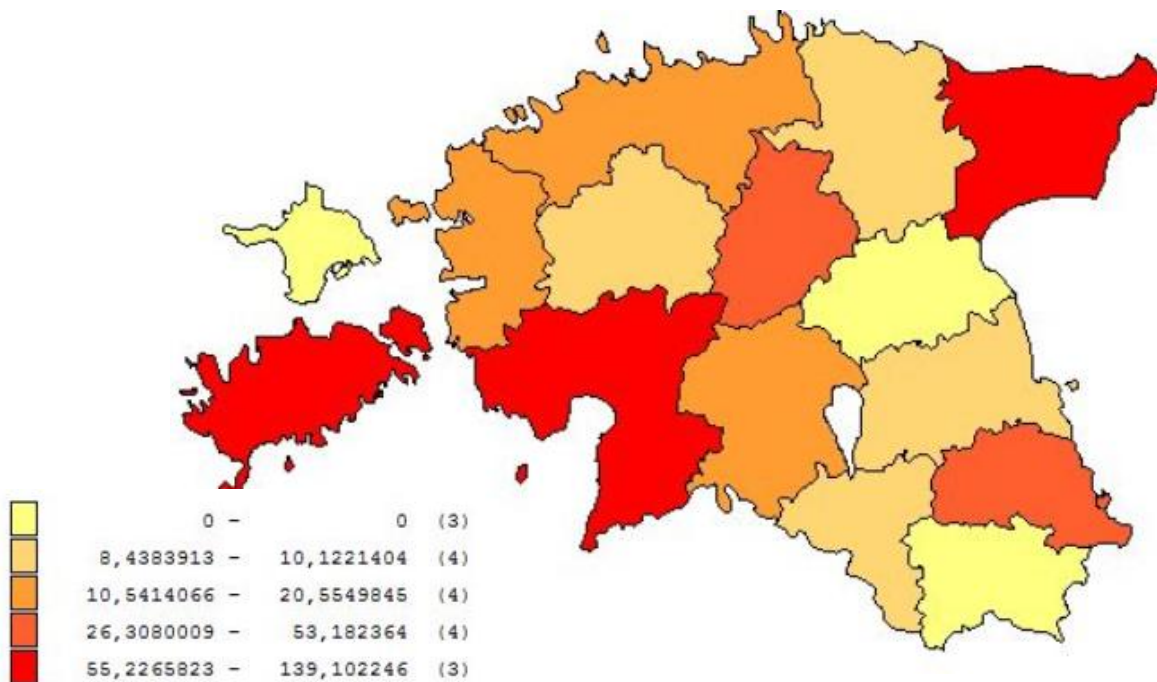
Registreeriti 398 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 30,2 (2014. a oli 197 juhtu ehk 15,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Soole täpsustatud bakter- ja viirusnakkusi registreeriti 12 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (138,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (79,7) ja Saaremaal (56,7).

52,0% haigetest olid kuni 4-aastased lapsed, 26,6% – üle 60-aastased isikud. Naissoost haigeid oli 53,3% ja meessoost 46,7%. 55,6% haigestunutest olid koolieelikud, 28,9% – mittetöötavad isikud.

Joonis 35.

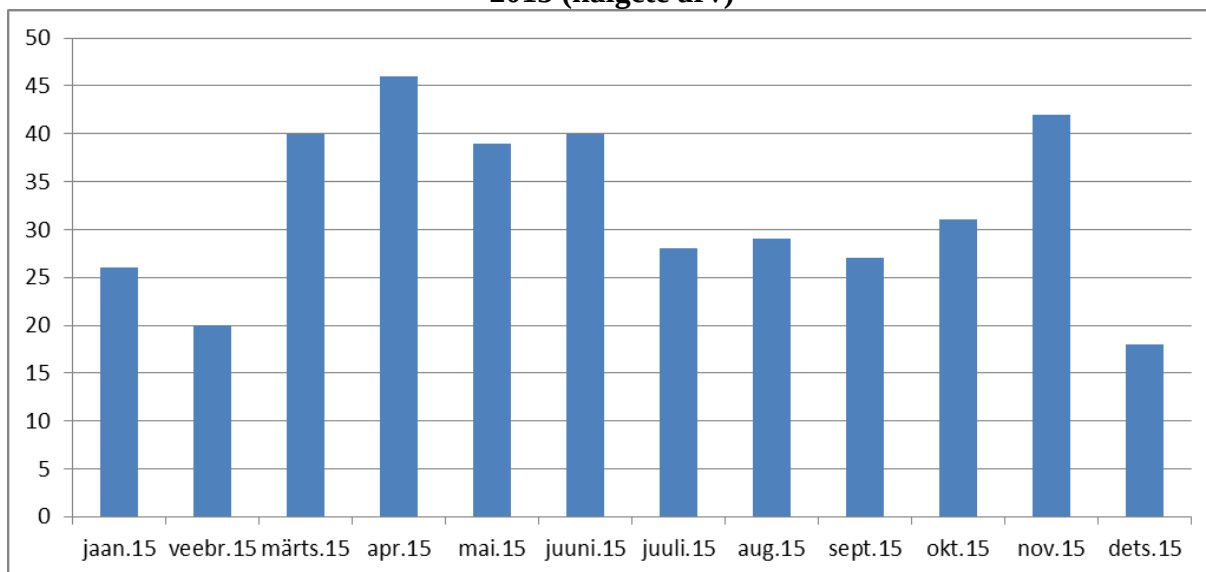
**Soole muude täpsustatud nakkushaiguste haigestumus maakonniti, 2015
(100 000 el. kohta)**

Mõõdukas haigestumise tõus oli märtsist juunini.

Joonis 36.

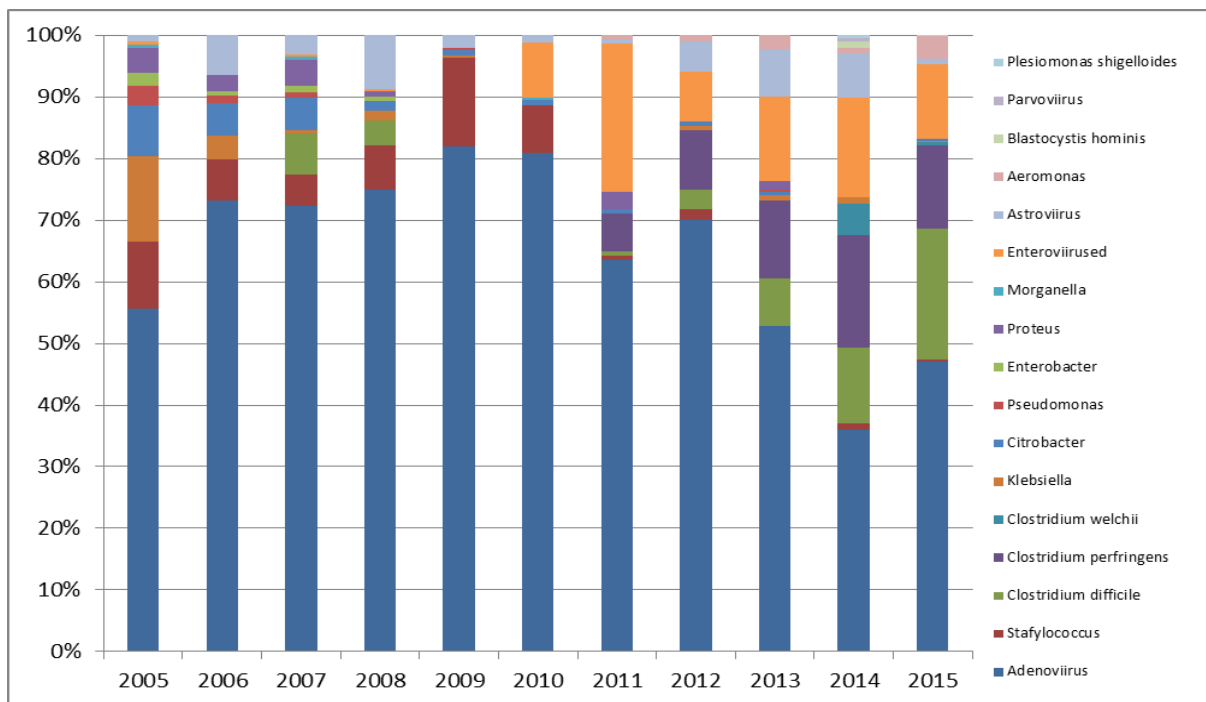
Soole muudesse täpsustatud nakkushaigustesse haigestumine kuude kaupa, 2015 (haigete arv)

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Ameerika Ühendriikides, Itaalias ja Türgis). Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 79,9% haigetest. Etioloogiliselt tuvastati sagedamini järgmisi tekitajaid: 47,0% adenoviirus, 21,1% *Clostridium difficile*, 13,6% *Clostridium perfringens*, 12,1% enteroviirused, 3,5% *Aeromonas* spp. Üksikjuhtudel oli tekitajaks astrovirus (4), *Blastocystis hominis* (1), *Citrobacter freundii* (1), *Clostridium welchii* (2), *Klebsiella* spp (1) ja *Staphylococcus aureus* (1).

Joonis 37.

Soole muude täpsustatud nakkushaiguste etioloogiline struktuur, 2005–2015

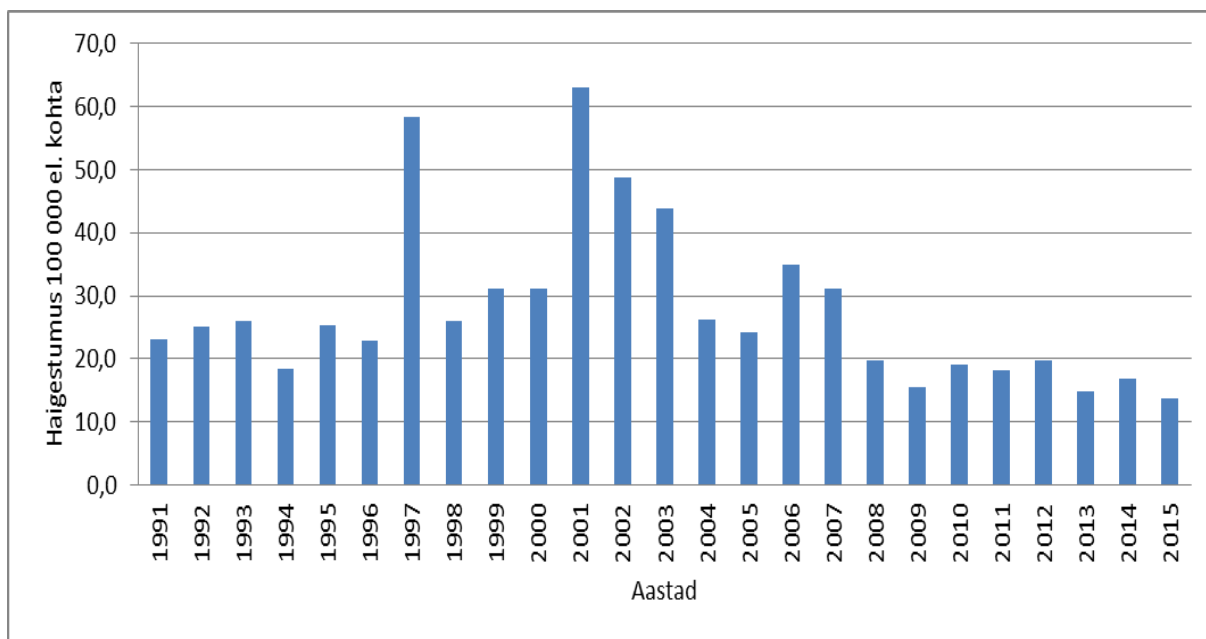

Lambliiaas ehk giardiaas (A07.1)

Registreeriti 181 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 13,8 (2014. a oli 221 juhtu ehk 16,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Joonis 38.

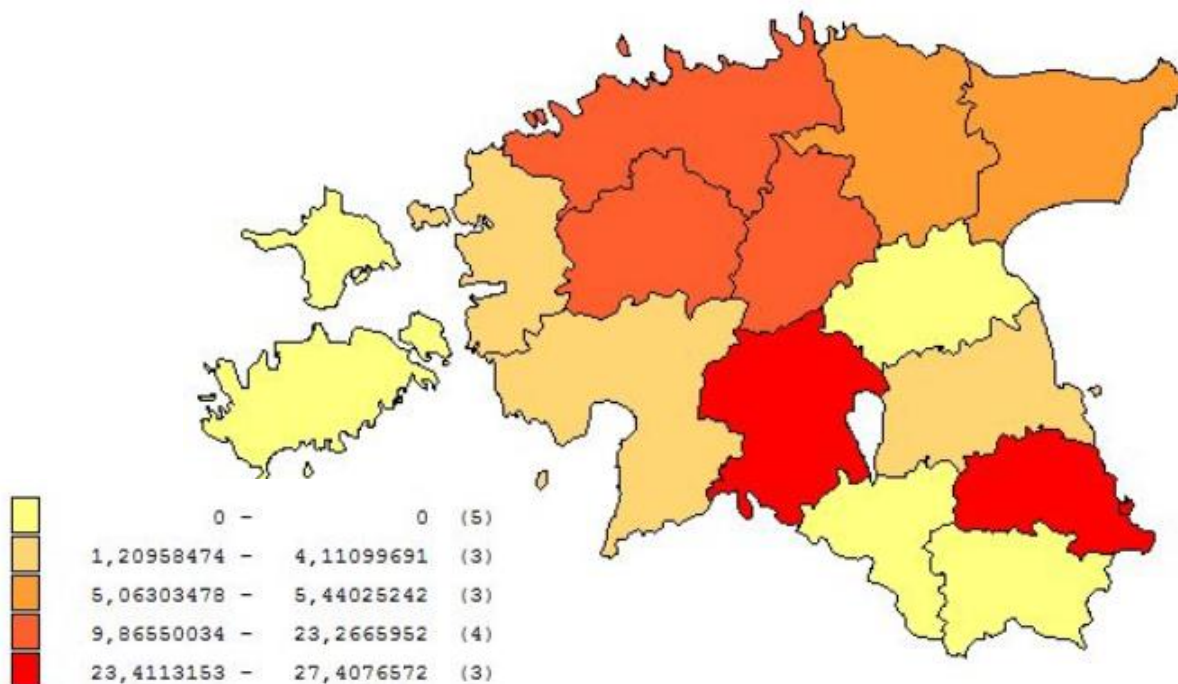
Lambliiaas, 1991-2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Viljandimaal (27,4 juhtu 100 000 elaniku kohta), Põlvamaal (25,3) ja Tallinnas (23,8). Haigetest 82,4% olid lapsed vanuses 1-14 a. Mehed ja naised haigestusid võrdselt. 56,4% haigestunudest moodustasid koolieelikud (nii koolieelses lasteasutuses käivad kui ka kodused), 30,9% – koolilapsed. Sesoonsus ei ole välja kujunenud, oli kaks mõõdukat tõusu talvel (jaanuar-märts) ja sügisel (september-november).

Joonis 39.

Lambliiaasi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

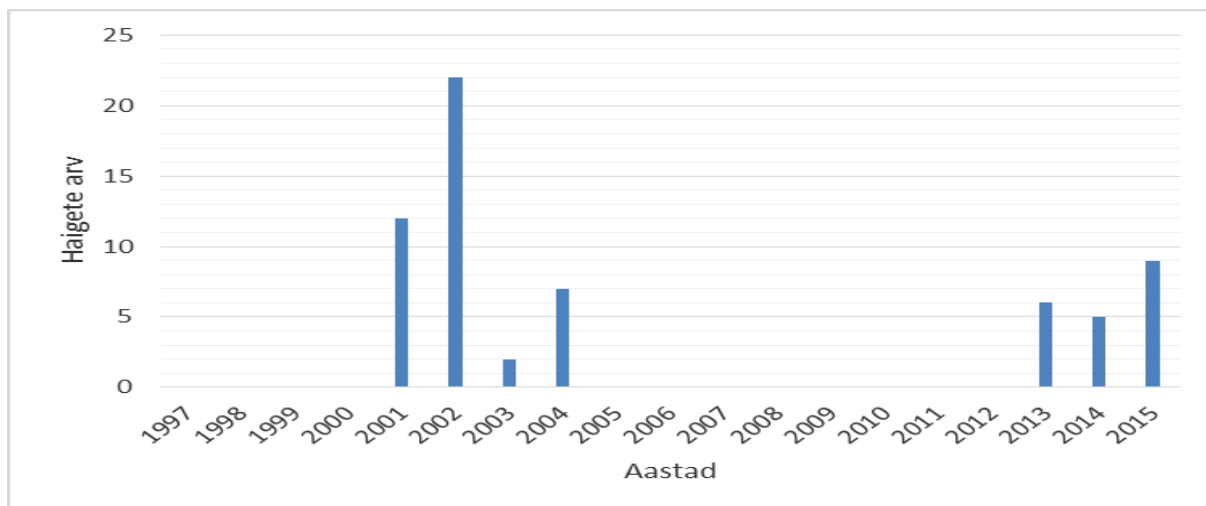

Amöbiaas (A00)

Registreeriti 9 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,7 (2014. aastal oli 5 juhtu ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Haigeid registreeriti Viljandimaal (8 haigusjuhtu ehk 16,9 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Ida-Virumaal (üks haigusjuht ehk 1,1 juhtu 100 000 el. kohta). Haigetest 55,6% olid lapsed vanuses 1-14 a. Mehi oli 44,4%, naisi 55,6%. 33,3% haigestunudest moodustasid eelkooliealised lapsed, 22,2% koolilapsed. 77,8% haigetest haigestusid märtsist juulini.

Joonis 40.

Amöbiaas, 1997–2004 ja 2013–2015 (haigete arv)

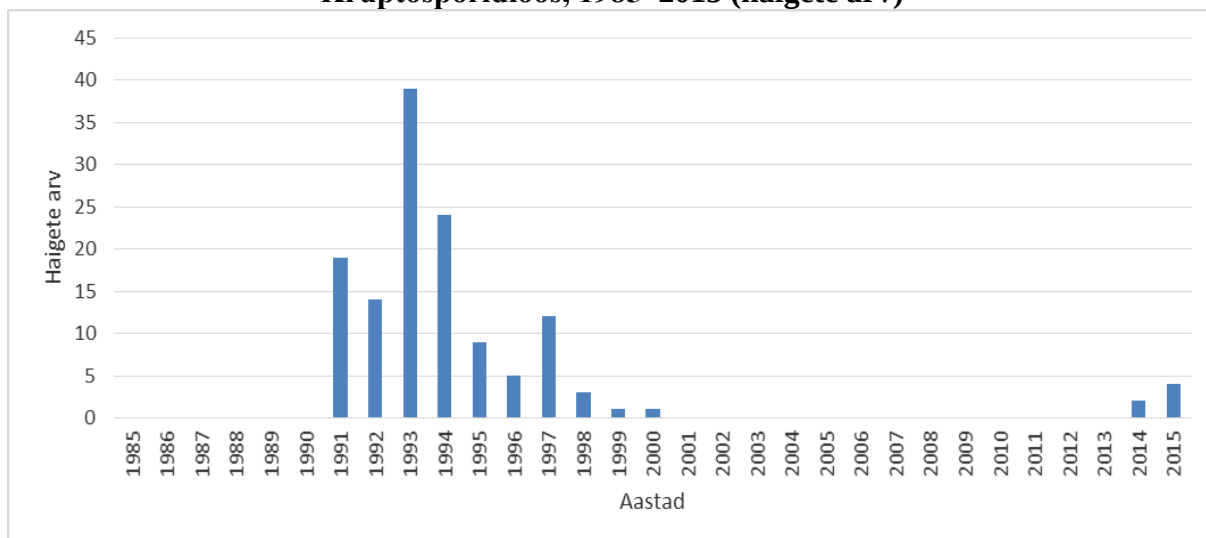
Krüptosporidioos (A07.2)

Registreeriti 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,3 (2014. aastal oli 2 juhtu ehk 0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Kaks haigusjuhtu registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja kaks Tartumaal (1,3).

Joonis 41.

Krüptosporidioos, 1985–2015 (haigete arv)

75,0% haigetest olid vanuses 20-39 aastat. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%. 50,0% haigetest olid üliõpilased. Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Hospitaliseeriti 50,0% haigetest.

Piisknakkushaigused

Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused (J06) ja gripp (J10-J11)

2015. aastal registreeriti 163 806 ülemiste hingamisteede ägedate respiratoorsete viirusnakkuste haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 12 449,0 (2014. aastal oli 158 260 juhtu ehk 11 987,8 100 000 el. kohta). Ülemiste hingamisteede ägedad nakkused moodustasid 89,8% Eestis registreeritud nakkushaigustest.

Haigetest oli mehi 45,9% ja naisi 54,1%. 48,3% moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 21,9% vanuses 20-39 a. Kõige suurem haigestumus oli Ida-Virumaal (15 418,3 100 000 el. kohta), Narvas (14 739,7) ja Tallinnas (14 020,5).

Maksimaalne haigete arv (6 513 juhtu) registreeriti 8. nädalal (2014. aastal – 5 896 juhtu 9. nädalal).

2015. aastal registreeriti 3 703 gripi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 281,4 (2014. aastal oli 2 077 juhtu ehk 157,8 100 000 el. kohta). Haigetest oli mehi 46,0% ja naisi 54,0%. 33,1% haigete üldarvust moodustasid lapsed vanuses 0-14 a, 31,6% – üle 50-aastased isikud. Kõige suurem haigestumus oli Valgamaal (536,9 100 000 el. kohta), Tallinnas (441,5) ja Pärnumaal (326,0).

Maksimaalne haigete arv registreeriti 9. nädalal – 526 gripijuhtu (2014. aastal – 9. nädalal 297 haigusjuhtu).

Tabel 8.

Gripi vastu vaktsineerimine, 2004–2015

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Vaktsineeritute arv	24066	29277	23648	23983	20750	32666	17375	17119	13618	18130	17382	20331
sh lapsi kuni 14a	2100	2479	1923	1441	2074	3757	1714	1421	939	1274	1184	1458
Vaktsineeritud elanikkonnast %	1,8	2,2	1,8	1,8	1,5	2,4	1,3	1,3	1,0	1,4	1,3	1,5

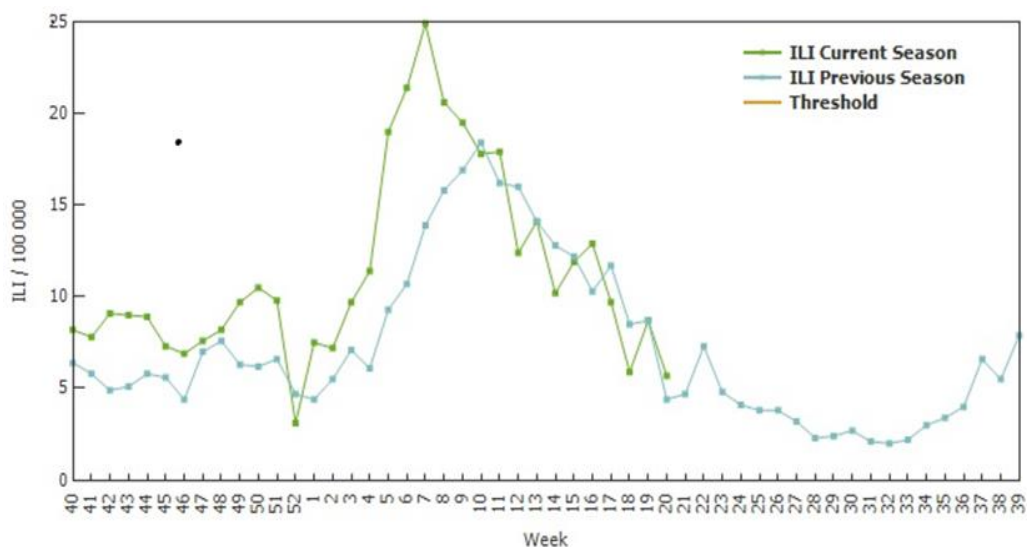
Gripi hooaeg 2014/2015

Eestis haigestus 2014/2015 hooajal grippi hinnanguliste arvestuste järgi 55 000 kuni 60 000 inimest. Gripp jõudis meile tavapäraselt. Haigestumus hakkas kasvama jaanuarist ja jõudis haripunkti veebruari lõpuks. Haigestumuse intensiivsus püsis keskmisel tasemel neli nädalat. Ülejäänud nädalatel hinnati haigestumuse intensiivsus madalaks. Võrreldes eelmise hooajaga suurenes haigestunute arv keskmiselt 5-7% võrra.

Hooaega võib üldhaigestumuse näitajate järgi hinnata keskmiseks (Joonis 42).

Joonis 42.

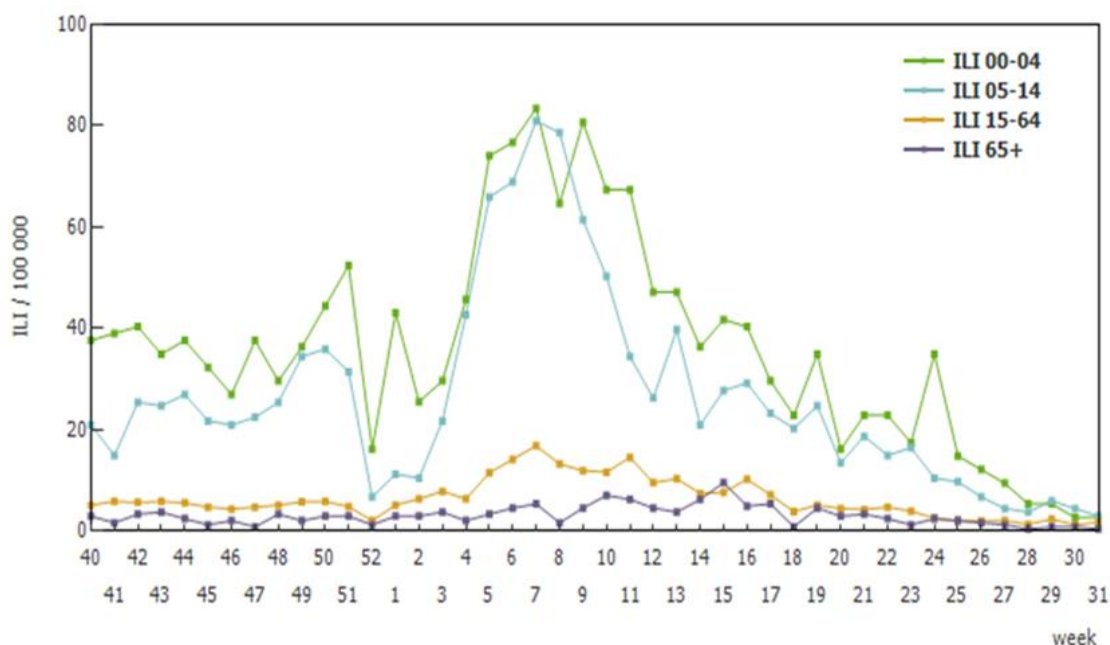
Gripilaadsete viirusnakkuste esinemine: hooegade võrdlus 2013/2014 -2014/2015

Nagu varasematelgi aastatel haigestusid grippi kõige enam lapsed, haigestumus kõikides vanusrühmades jäi varasemate aastate tasetasemele (Joonis 43).

Joonis 43.

Haigestumus vanusrühmade järgi

Võrreldes eelmise hooajaga jäi haigestumus kuni 4.a laste ja täiskasvanute (kuni 64a) vanusrühmades eelmise aasta tasemele. Koolilaste seas kasvas haigestumus keskmiselt 10 ning vanemaealiste (65 ja enam) hulgas 14 protsenti.

Gripiviiruste etioloogia

Gripiviiruste suhtes oli hooaeg polüetioloogiline. Laboratoorselt kinnitati 1316 gripiviirust, neist 904 A gripiviirust ja 412 B gripiviirust. Alatüpeeriti 79 A gripiviirust ja 21 B-gripiviirust.

A-gripiviiruse alatüpeerimine näitas, et 74 (93,7%) korral oli tegemist A/(H3N2) gripiviiruse tüvega, 5 juhul leiti A-gripiviiruse alatüüp A(H1N1)pdm09. Alatüpeeritud B gripiviirustest leiti B gripiviiruse Yamagata tüve.

Ringluses olev gripiviirus A/Switzerland/9715293/2013 erines hooajalise gripi vaktsiini viirusest A/Texas/50/2012. See antigeenne nihe mõjutas negatiivselt vaktsiini (H3N2)

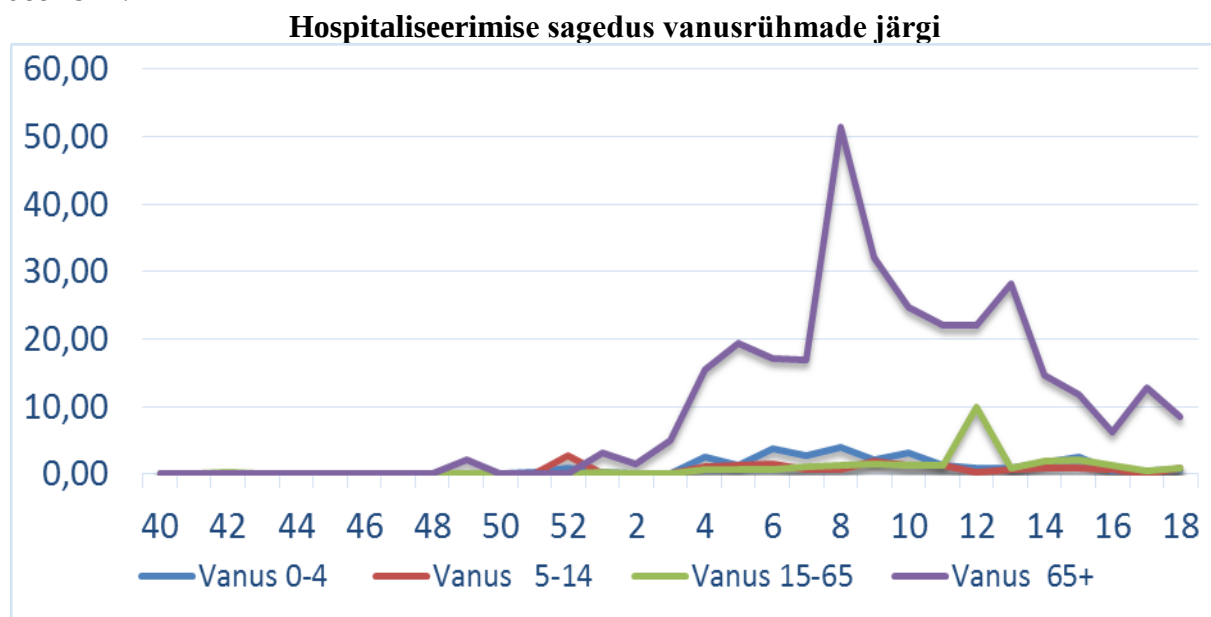
komponendi tõhusust, kuid vaktsiin tagas siiski immunoloogilise ristkaitse efekti. Teised vaktsiini komponendid - gripiviirused (A(H1N1)pdm09 ning B-gripiviirused langesid hästi kokku ringlevate viirustega.

Grippi haigestumise raskusaste

Raske gripi või gripiga seotud pneumoonia tõttu hospitaliseeriti 653 inimest, haiglaravi vajanud patsientide arv suurenes 40 protsendi võrra. Nagu varasematel aastatel, nii ka seekord olid 70% hospitaliseeritud täiskasvanud ja vanemaealised patsiendid.

Hospitaliseerimise sageduse suhe vastava vanusrühma inimeste hulgas näitab, et vanemaealiste haigestunute seas oli hospitaliseerimise sagedus sõltuvalt nädalast 7 – 27 korda kõrgem laste hospitaliseerimise sagedusest. Kui kõikidest haigestunudest kokku vajas hospitaliseerimist 0,5%, siis vanemaealiste (65 ja vanem) patsientide seas vajas hospitaliseerimist 10% haigestunudest (Joonis 44).

Joonis 44.

Raskekujulised gripid

Kokkuvõtte tugineb Ida-Viru Keskhaigla, Lääne-Tallinna Keskhaigla, Ida-Tallinna Keskhaigla, Põhja-Eesti Regionaalhaigla, Pärnu haigla ning Tartu Ülikooli Kliinikumi poolt saadatud andmetel.

Gripi tõttu vajas intensiivravi kokku 44 inimest vanuses 10 – 100 eluaastat, neist vanemaealisi (65 ja vanem) oli 34 ehk 77,3%, vanuses 50-64 eluaastat oli 7 inimest ehk 17,6%, kaks inimest vanuses 30-50 ehk 4,5% ning üks kümneaastane laps.

Eelmiste aastatega võrreldes suurenes oluliselt vanemaealiste patsientide intensiivravi vajadus (20%). Eelmistel hooaegadel moodustas vanemaealiste patsientide intensiivravi vajadus kuni 58%.

Intensiivravi osakonda sattus 6,9% kõikidest gripi tõttu hospitaliseeritud patsientidest, kuid vanemaealiste seas - 10,2%. Intensiivravisse sattunutest suri 47,7 %, neist üle 90% olid vanemaealised patsiendid.

Intensiivravisse sattunutest olid kaasuvad haigused 36-l inimesel ehk 81,8%. Kaks inimest olid (nende endi väitel) eelnevalt terved, ülejäänute kuue inimese kohta puudusid andmed kaasuvate haiguste kohta, kuna nad saabusid haiglasse üliiraskes seisundis, mis ei võimaldanud koguda andmeid anamneesi kohta.

Kaasuvatest haigustest olid esikohal südame-veresoonkonnahaigused haigused – 68,2%, neist puhtalt kardiovaskulaarsed haigused olid 46,6% inimestel, ülejäänutel lisandusid ka muud

haigused nagu diabeet (20%), neeruhaigused (10%). Teisel kohal olid kopsuhaigused (11,4%). Ligi 7% haigestunudest olid ülekaalulised.

Hapnikuravi läbi maski said või olid juhitalval hingamisel/kunstlikul ventileerimisel kõik patsiendid.

Kuus patsienti (10,5%) olid enne hospitaliseerimist kõrge palavikuga kodus või hooldekodus keskmiselt 9 päeva (4 kuni 16 päeva), antiviraalset ravi hakkasid haiged saama alles haiglas, kõik surid.

Kuue patsiendi kohta (13,6%) võib oletada haiglasisest nakkust, kuna need inimesed olid hospitaliseeritud muude tervisehäirete tõttu ning gripi diagnoos pandi neile hiljem.

Surmajuhud

Kuue haigla andmetel suri gripi tõttu 21 inimest. Surnutest kaks olid vanuses 52a, ülejäänud vanuses 65 ja vanemad.

Kõik gripi tõttu surnud kuulusid riskirühmadesse, kõikidel lisandusid kaasuvad haigused. Kaasuvatest haigustest oli 13 juhul tegemist kardiovaskulaarsete haigustega, neist kolmel oli lisaks südameveresoonekonna haigustele ka diabeet, ülekaalulisus ja onkoloogilised haigused. Üksikute juhtudena esines kaasuvatest haigustest diabeet, onkoloogilised ja kopsuhaigused. Kaks patsienti olid voodihaiged krooniliste psühhiaatriliste diagnoosidega. Ükski polnud vaksineeritud.

21-st patsiendist sai gripiviirusevastast ravi 48 tunni jooksul vaid viis haiget, üks ei saanud üldse viirusevastast ravi, 11 said antiviraalset ravi alates 5-st päevast ja hiljem. Kuue surnu kohta andmed puuduvad.

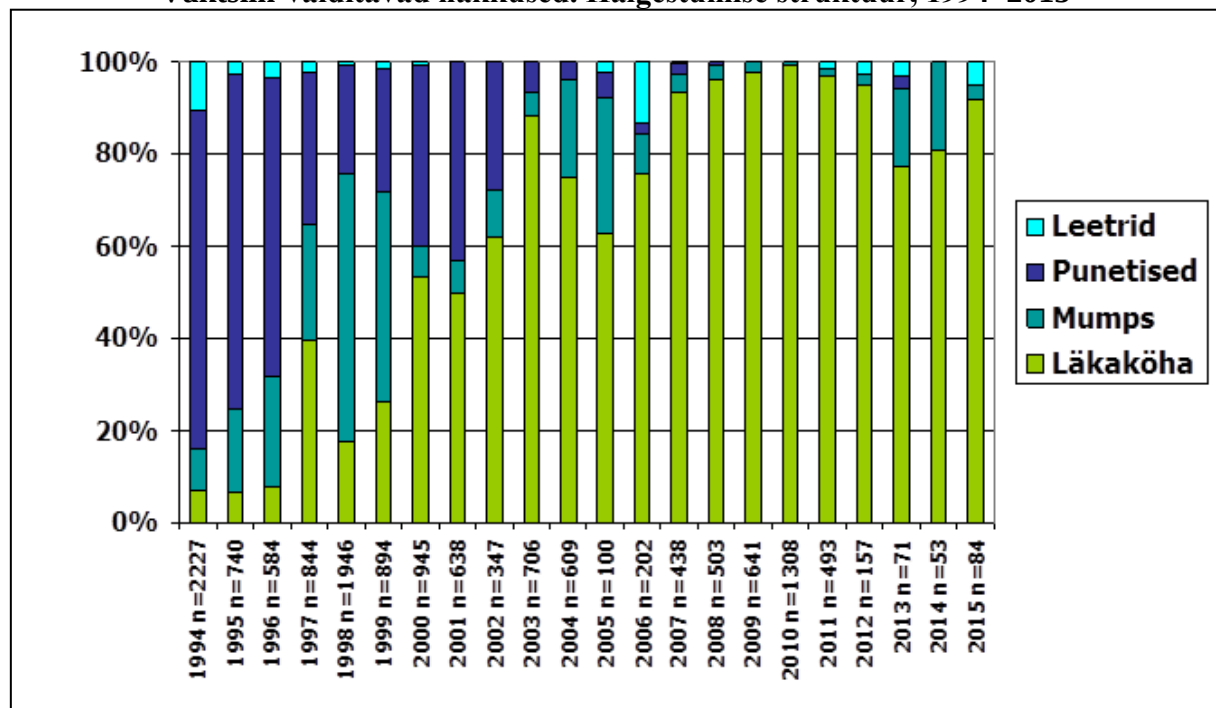
Kuus patsienti (10,5%) olid enne hospitaliseerimist kõrge palavikuga kodus/hooldekodus keskmiselt 9 päeva (4 kuni 16 päeva).

Kuue gripi tõttu surnud patsiendi puhul võib oletada haiglasisest nakkust.

Surma vahetuks põhjuseks oli kõikidel juhtudel kahepoolne pneumoonia ja kuuel juhul sepsis. Peamised põhjused, mis viisid surmani olid: gripi vastu vaksineerimata patsiendid, hiline pöördumine arsti poole, antiviraalse ravi ebapiisav kasutamine.

Joonis 45.

Vaktsiin-välditavad nakkused. Haigestumise struktuur, 1994–2015

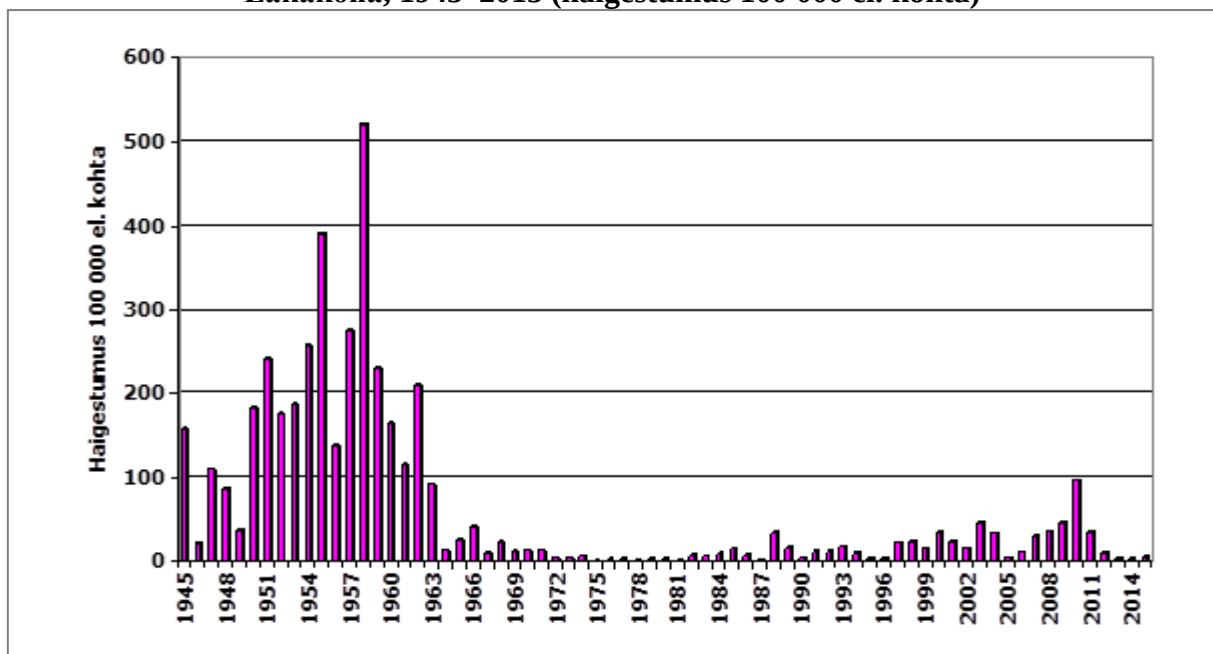
Läkaköha (A37.0)

Registreeriti 77 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 5,9 (2014. a oli 43 juhtu ehk 3,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Haigusjuhte registreeriti 10 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Kõrgem haigestumus oli Võrumaal (18,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (17,1), ja Narvas (13,0).

Joonis 46.

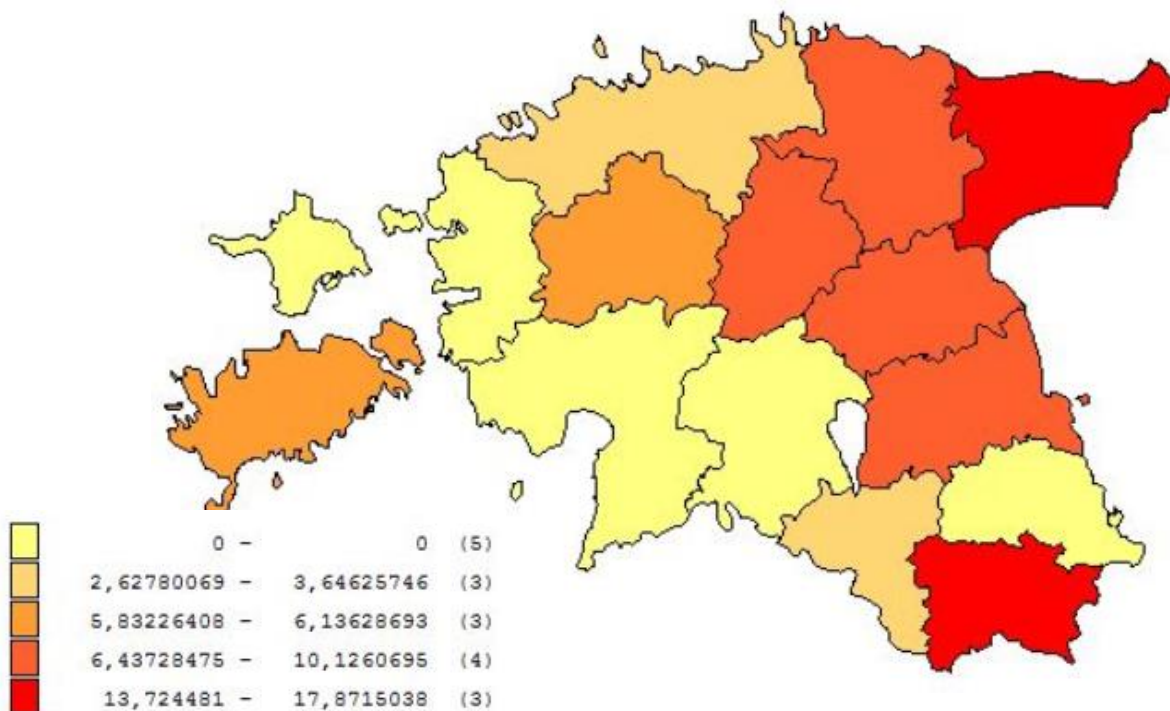
Läkaköha, 1945–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestusid peamiselt 1-14-aastased lapsed (37,7%) ning 30-aastased ja vanemad isikud (54,6%). Haigete keskmine vanus oli 31,2 aastat.

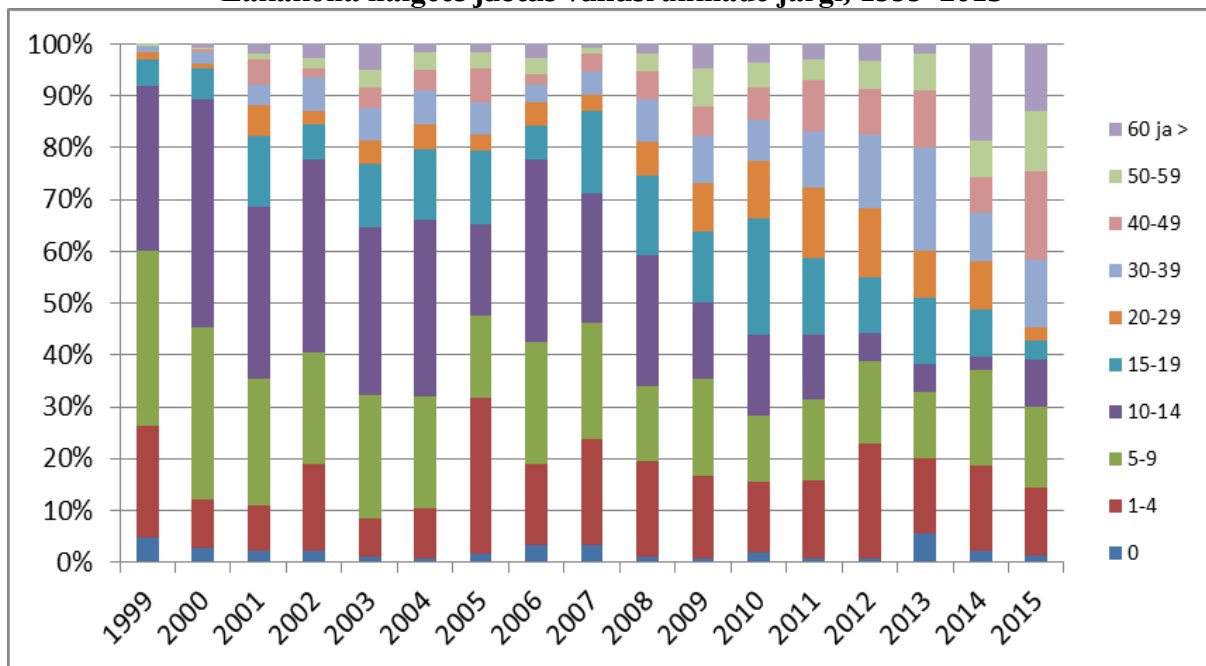
Joonis 47.

Läkaköha haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 48.

Läkaköha haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1999–2015

Eelkooliealised lapsed moodustasid 18,2%, töötavad isikud 37,7% ja kooliõpilased 23,4% haigete üldarvust. Haigestunudest oli naisi 55,8%, mehi 44,2%.

Kahel juhul toimus oletatavalt nakatumine väljaspool Eestit (Saksamaal ja Suurbritannias).

Hospitaliseeriti 7,8% haigetest.

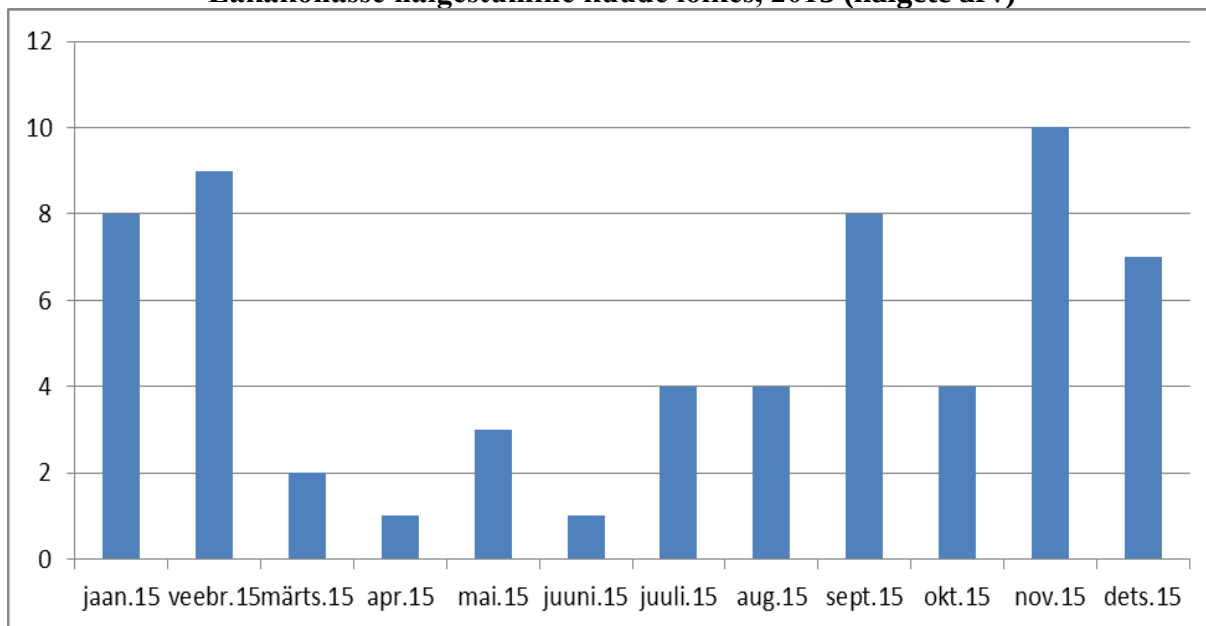
Mõõdukad haigestumise tõusud esinesid talvel ja sügisel, septembrist detsembrini haigestus 37,7% haigete üldarvust.

Sporaadilised haigusjuhud moodustasid 92,2% üldarvust. 7,8% haigetest registreeriti kolletes 2-4 juhuga. Rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud.

Haigetest oli 50,6% isikut vaktsineeritud.

Joonis 49.

Läkaköhasse haigestumine kuude lõikes, 2015 (haigete arv)

Tabel 9.

Immuniseeritud l kak ha haigete viimase kaitsepookimise ja haigestumise vaheline intervall, 2015

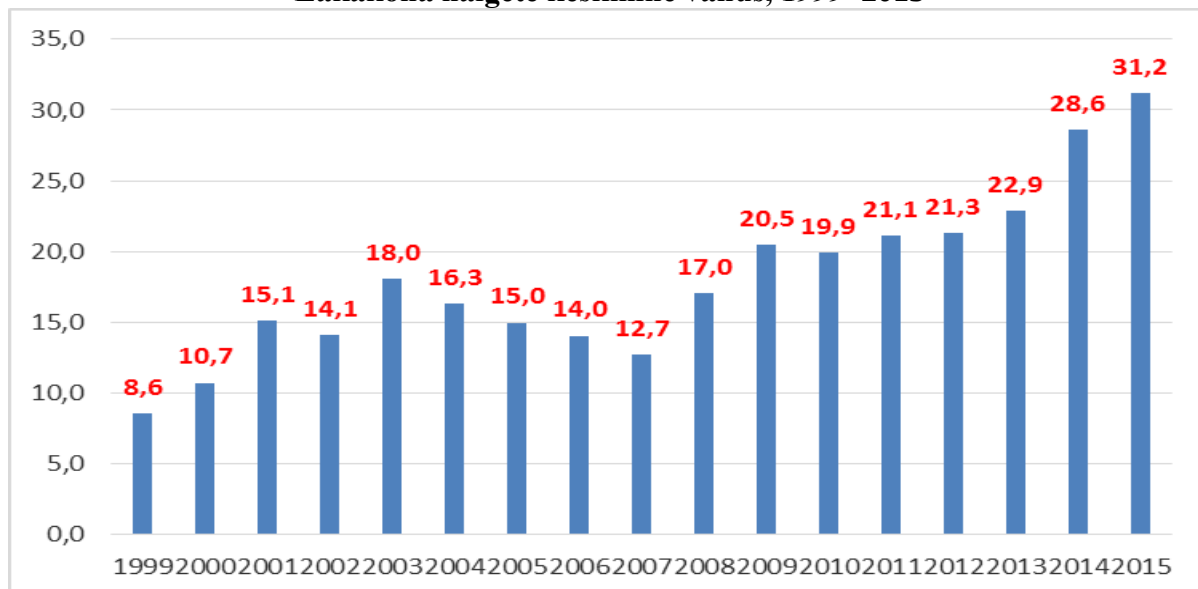
	1 n�dal	2 n�dalat	3 n�dalat	1 kuu	2-6 kuud	7-12 kuud	1 aasta	2 aastat	3 aastat	4 aastat	5 aastat	6 aastat	�le 6 aasta	Teadmata	KOKKU
1 doos														1	1
2 doosi					1										1
3 doosi						1						1			2
4 doosi					2	1	2	1	1	2			4	3	16
5 doosi					2	1	1	4	2	1	2				13
6 doosi								1							1
Teadmata dooside arv				1				1					1	2	5
KOKKU	0	0	0	1	5	3	3	7	3	3	2	1	5	6	39

Tabel 10.

Laste hõlmatus immuniseerimisega l kak ha vastu, 2015 (%)

	Vakts-tud 7k.-10a.	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-10a.	I revakts. 2-10a.	II revakts. 7-10a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-10a
KOKKU	95,5	94,0	0,1	93,2	89,0	3,4
Tallinn	94,8	92,0	0,1	92,1	86,8	3,9
Harjumaa	95,1	92,9	0,1	93,2	92,5	3,1
Hiiumaa	96,2	94,7	0,1	96,7	96,5	3,5
Ida-Virumaa	98,7	97,2	0,1	97,4	95,0	1,0
Narva	97,2	94,7	0,1	96,3	95,3	2,4
J�gevm�aa	98,8	98,2	0,0	98,5	97,0	1,0
J�rv�maa	97,7	93,6	0,0	97,3	92,5	2,0
L��n�maa	97,4	96,2	0,1	95,5	93,6	1,5
L��ne-Virumaa	97,8	96,4	0,1	96,9	94,0	1,9
P�lvm�aa	96,9	94,7	0,0	95,9	92,6	2,6
P�rnum�aa	96,5	94,0	0,0	94,9	91,4	3,0
Rapl�maa	98,2	97,4	0,1	97,5	97,6	2,4
Saaremaa	97,5	97,8	0,3	95,5	93,6	1,8
Tartum�aa	96,8	95,2	0,1	95,3	92,1	2,7
Valg�maa	96,1	91,2	0,1	94,9	94,6	3,7
Viljandim�aa	96,7	96,5	0,0	96,2	94,7	2,4
V�rum�aa	97,2	95,1	0,1	97,0	94,8	2,3

Joonis 50.

Läkaköha haigete keskmine vanus, 1999–2015

2015. aastal vaktsineeriti läkaköha vastu 13 666 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 554, noorukeid (15-17 a) – 10 ja täiskasvanuid – 102. Revaktsineeriti 36 294 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 24 919, noorukeid (15-17 a) – 10 848 ja täiskasvanuid – 527.

Difteeria (A36)

2015. aastal ei registreeritud difteeria haigusjuhte (viimane haigusjuht esines Eestis 2001. aastal). Difteeria tekitaja suhtes uuriti 743 tonsilliidihaiget.

Tabel 11.

Laste hõlmatus immuniseerimisega difteeria ja teetanuse vastu, 2015 (%)

	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 7k.-14a.	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	94,0	96,2	94,6	91,9	0,1	2,9
Tallinn	92,0	94,9	92,2	87,4	0,1	3,9
Harjumaa	92,9	95,1	93,2	92,5	0,1	3,1
Hiiumaa	94,7	96,2	96,7	96,5	0,1	3,5
Ida-Virumaa	97,2	98,8	97,5	96,5	0,1	1,0
Narva	94,7	97,2	96,3	95,9	0,1	2,4
Jõgevamaa	98,2	98,9	98,6	97,1	0,0	1,0
Järvamaa	93,6	97,7	97,3	92,5	0,0	2,0
Läänemaa	96,2	97,4	95,5	93,6	0,1	1,5
Lääne-Virumaa	96,4	97,8	96,9	94,0	0,1	1,9
Põlvamaa	94,7	97,0	95,9	92,9	0,0	2,6
Pärnumaa	94,0	96,6	94,9	91,7	0,0	3,0
Raplamaa	97,4	98,2	97,5	97,6	0,1	2,4
Saaremaa	97,8	97,5	95,5	93,7	0,3	1,8
Tartumaa	95,3	96,8	95,9	92,8	0,1	2,6
Valgamaa	91,2	96,1	94,9	94,7	0,1	3,7
Viljandimaa	96,5	96,7	96,3	95,8	0,0	2,4
Võrumaa	95,1	97,2	97,0	94,8	0,1	2,3

2015. aastal vaktsineeriti difteeria vastu 13 772 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 567, noorukeid (15-17 a) – 13 ja täiskasvanuid – 192. Revaktsineeriti 60 633 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 24 953, noorukeid (15-17 a) – 10 960 ja täiskasvanuid – 24 720.

Leetrid (B05)

2015. aastal registreeriti 4 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2014. a ei olnud). Leetrite suhtes uuriti 328 vereseerumi proovi.

Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud. Üks haigusjuht registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja kolm Harjumaal (1,9).

Kõik haiged olid vanuses 30-49 aastat. Mehi oli 25,0%, naisi 75,0%. 100,0% haigetest olid töötavad isikud. Andmed immuniseerimisstaatus kohta puudusid kõikidel haigetel.

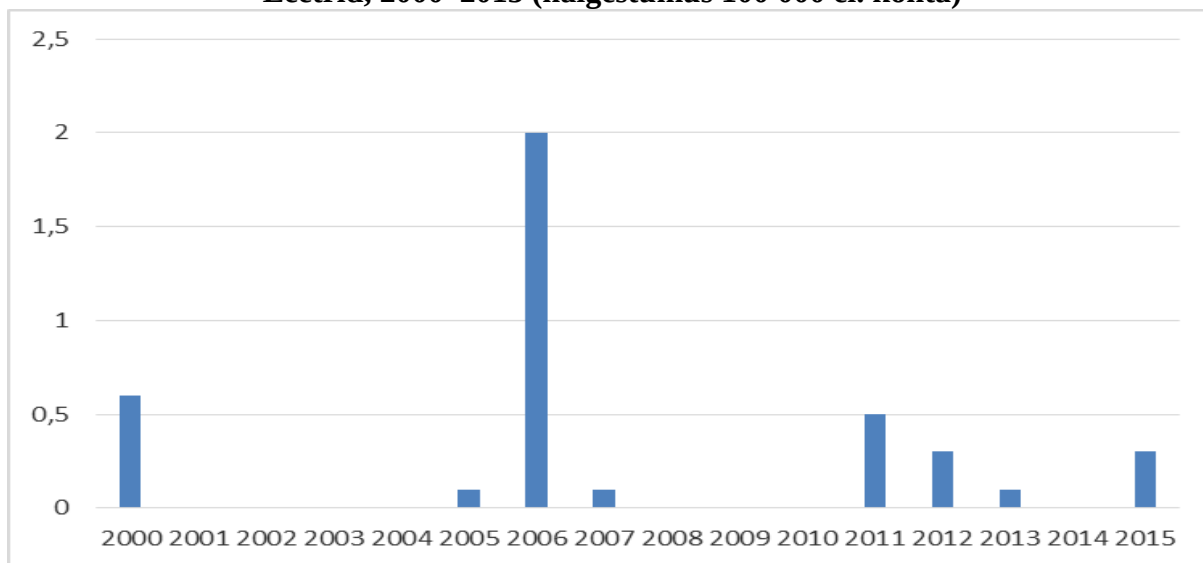
Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud. Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Araabia Ühendemiraadid ühel juhul ja Indoneesia kahel juhul).

Hospitaliseeriti kõik haiged.

Esines rühmaviisiline haigestumine kolme haigusjuhuga (kaks sissetoodud ja üks sekundaarne kohalik haigusjuht).

Joonis 51.

Leetrid, 2000–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Punetised (B06; P35.0)

2015. aastal punetiste haigusjuhte ei olnud (2014. a samuti ei esinenud). Punetiste suhtes uuriti 670 vereseerumi proovi.

Joonis 52.

Punetiste ja leetrite laboriseire, 2004–2015 (uuritud proovide arv)

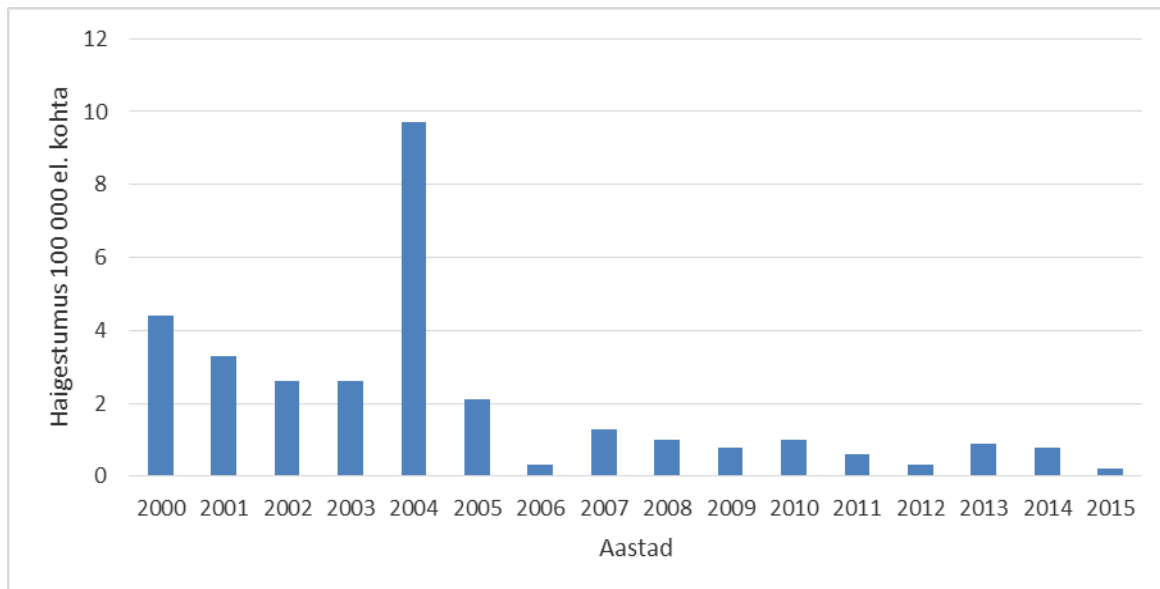

Mumps (B26)

Registreeriti 3 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,2 (2014. a oli 10 haiget ehk 0,8 juhtu 100 000 elaniku kohta). Diagnoosid püstitati seroloogilise uuringu alusel kahel ning kliinilise pildi ja laboratoorselt kinnitatud haigusjuhuga seose alusel ühel haigel.

Joonis 53.

Mumps, 2000–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Tartumaal (0,7).

Kõik haiged olid vanuses 30-49 aastat, töötavad isikud. Mehi oli 33,3%, naisi 66,7%.

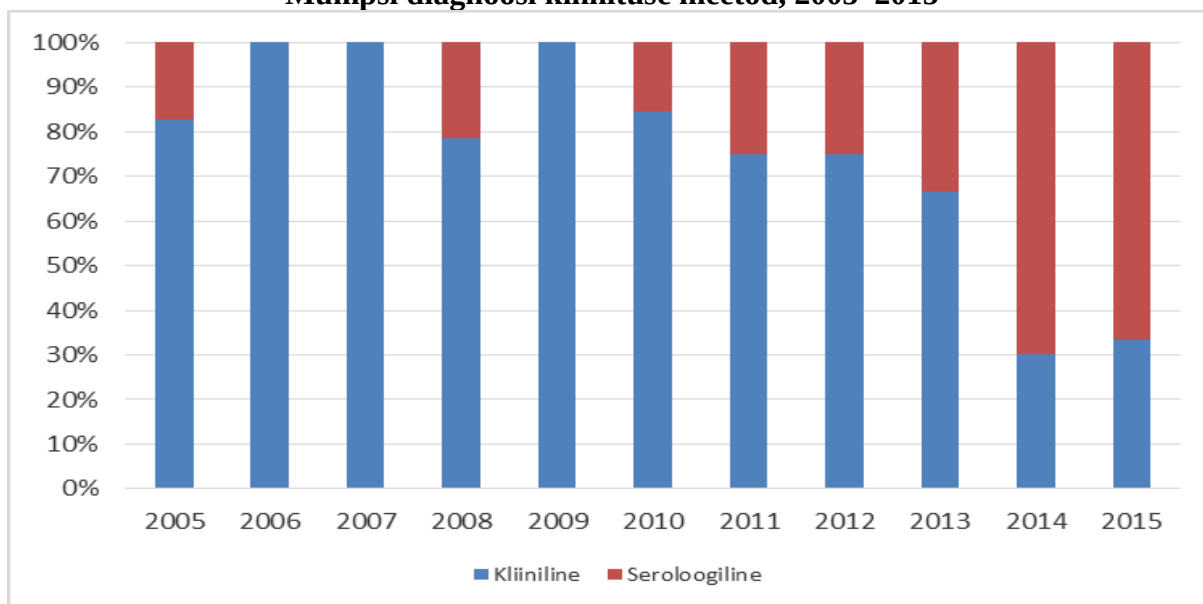
Rühmaviisilisi haigestumisi ei olnud, esines üks kolle kahe juhuga elukohas. Kõik haiged viibisid kodusel ravil. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise sesoonsus ei ole välja kujunenud.

Haigestunutest oli üks vaktsineerimata isik, kahel haigel puudusid andmed immuniseerimise kohta.

Joonis 54.

Mumpsi diagnoosi kinnituse meetod, 2005–2015

2015. aastal vaktsineeriti leetrite, punetiste ja mumpsu vastu 13 142 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 12 867, noorukeid (15-17 a) – 22 ja täiskasvanuid – 253. Revaktsineeriti 10 327 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 9 965, noorukeid (15-17 a) – 114 ja täiskasvanuid – 248.

Tabel 12.

Laste hõlmatus immuniseerimisega leetrite, punetiste ja mumpsu vastu, 2015 (%)

	MMR		Leetrid			Punetised		Mumps	
	Vakts- tud 2a.	Vaktsineeri- misest keeld 0-14a	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Alal. v/n 1-14a	Vakts-tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.	Vakts- tud 1-14a.	Revakts. 13-14a.
KOKKU	93,2	3,3	95,5	87,7	0,2	95,5	87,7	95,5	87,7
Tallinn	90,6	4,6	93,7	82,0	0,2	93,7	82,0	93,7	82,0
Harjumaa	90,3	3,3	94,4	90,3	0,1	94,4	90,3	94,4	90,3
Hiiumaa	93,0	3,8	95,8	91,0	0,3	95,8	91,0	95,8	91,0
Ida-Virumaa	97,0	0,9	98,5	91,5	0,1	98,5	91,5	98,5	91,5
Narva	94,9	2,2	97,4	94,2	0,2	97,4	94,2	97,4	94,2
Jõgevamaa	97,8	1,3	98,5	96,3	0,1	98,5	96,3	98,5	96,3
Järvamaa	94,9	2,0	97,4	82,2	0,0	97,4	82,2	97,4	82,2
Läänemaa	94,8	1,5	96,2	82,9	0,2	96,2	82,9	96,2	82,9
Lääne-Virumaa	96,1	1,9	97,4	91,0	0,2	97,4	91,0	97,4	91,0
Põlvamaa	94,7	2,7	96,8	89,9	0,1	96,8	89,9	96,8	89,9
Pärnumaa	94,0	3,3	95,9	88,7	0,1	95,9	88,7	95,9	88,7
Raplamaa	96,8	2,1	97,9	93,0	0,1	97,9	93,0	97,9	93,0
Saaremaa	96,2	1,7	97,1	94,1	0,4	97,1	94,1	97,1	94,1
Tartumaa	95,9	3,1	96,4	89,5	0,1	96,4	89,5	96,4	89,5
Valgamaa	91,6	3,3	95,7	81,4	0,1	95,7	81,4	95,7	81,4
Viljandimaa	95,2	2,4	96,6	92,7	0,2	96,6	92,7	96,6	92,7
Võrumaa	94,8	2,5	97,0	87,9	0,2	97,0	87,9	97,0	87,9

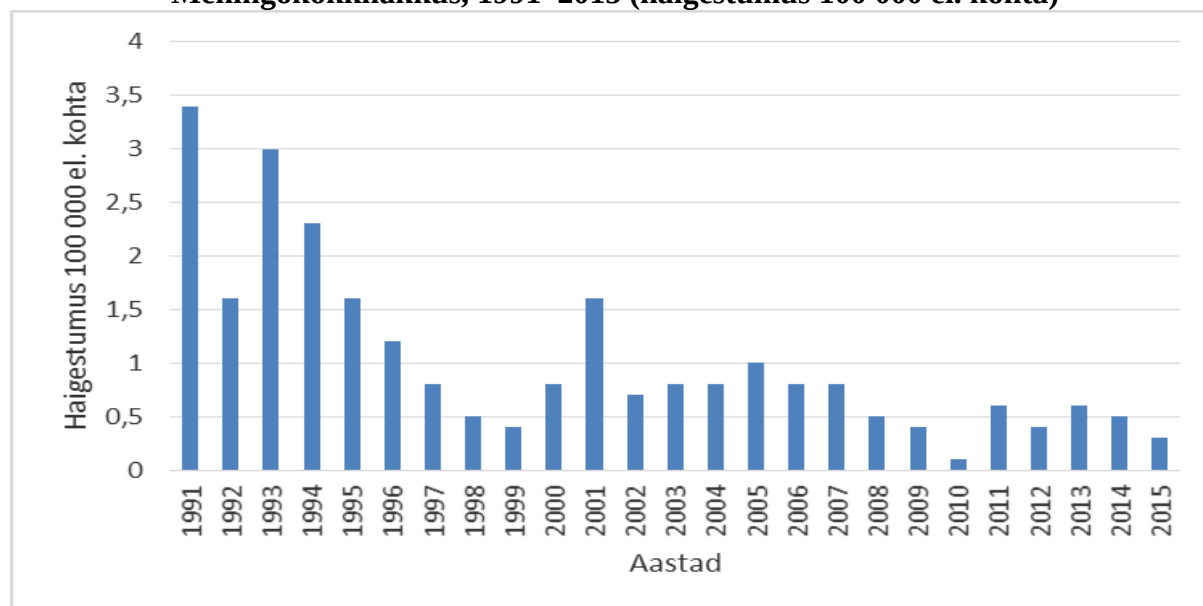
Meningokokknakkus (A39)

Registreeriti 4 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2014. a oli 6 haiget ehk 0,4 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid on laboratoorselt kinnitatud.

Kliiniliselt avaldus haigus meningokokktseemiana (üks haigusjuht) ja meningiidina (kolm juhtu). Letaalseid juhte ega nakatumisi väljaspool Eestit ei olnud.

Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 000 elaniku kohta), Hiiumaal (11,6), Ida-Virumaal (1,1) ja Tartumaal (0,7). Haigestunutest 50,0% olid lapsed vanuses 0-14 a ja 50,0% – 40-49-aastased isikud. Mehi oli 75,0%, naisi 25,0%.

Joonis 55.

Meningokokknakkus, 1991–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigusjuhud olid sporaadilised. 75% haigetest haigestus märtsikuus. 100,0% haigetest hospitaliseeriti. Mikrobioloogiliselt oli valdavalt tekitajaks ühel juhul *N. meningitidis* serogrupp C ning kolmel juhul serogrupp ei ole teada.

2015. aastal vaktsineeriti meningokokknakkuse vastu 188 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 9, noorukeid (15-17 a) – 25 ja täiskasvanuid – 154. Revaktsineeriti 26 täiskasvanud isikut.

***Haemophilus influenzae* nakkus (A41.3; G00.0; J14; A49.2)**

Registreeriti 49 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 3,7 (2014. a oli 36 juhtu ehk 2,7 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt. Kliiniliselt avaldus haigus ühel juhul meningiidina, 46 juhul kopsupõletikuna ja kahel juhul täpsustamata nakkusena. Oli kaks letaalset juhtu.

Nakkushaigust registreeriti neljas maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumine oli Pärnumaal (27,8 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (18,5) ja Harjumaal (3,7).

Enamus haigestunutest olid üle 50-aastased isikud (91,8%). Mehi oli 53,1%, naisi 46,9%. 75,5% haigestunutest olid mittetöötavad inimesed.

Kõik haigusjuhud olid sporaadilised. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Haigestumise esines kevadel, veebruarist maini haigestusid 49,0% registreeritud haigestunutest. Hospitaliseeriti 98,0% haigetest.

Tabel 13.

Laste hõlmatus immuniseerimisega *Haemophilus influenzae* tüüp b vastu, 2015. a (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a.	Alal. v/n 0-14a	Revakts 2-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	82,9	94,1	0,1	73,7	2,7
Tallinn	86,9	92,3	0,1	77,1	3,4
Harjuma	86,0	92,9	0,1	79,9	2,9
Hiiumaa	77,6	94,7	0,1	75,5	3,5
Ida-Virumaa	78,5	97,2	0,1	65,2	0,9
Narva	78,9	94,7	0,1	64,3	2,3
Jõgevamaa	78,5	98,2	0,0	64,8	1,0
Järvamaa	78,7	93,6	0,0	70,0	2,0
Läänemaa	78,0	96,2	0,0	68,5	1,3
Lääne-Virumaa	80,6	96,4	0,1	73,2	1,8
Põlvamaa	79,0	94,7	0,0	68,2	2,2
Pärnumaa	80,7	94,0	0,0	70,8	2,9
Raplamaa	81,6	97,4	0,1	79,8	2,0
Saaremaa	80,9	97,8	0,1	65,9	1,6
Tartumaa	80,6	95,2	0,1	73,7	2,5
Valgamaa	75,6	91,2	0,0	64,6	3,5
Viljandimaa	78,8	96,5	0,0	70,4	2,2
Võrumaa	80,4	95,1	0,1	69,4	2,1

2015. aastal vaktsineeriti *Haemophilus influenzae* tüüp B vastu 13 507 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 470 ja täiskasvanuid – 36. Revaktsineeriti 12 036 last ja üks täiskasvanud.

Sarlakid (A38)

Registreeriti 413 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 31,4 (2014. a vastavalt 361 ja 27,4). Haigusjuhte registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Järvamaa. Suurem haigestumus oli Põlvamaal (65,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (52,6), Harjumaal (46,6) ja Tallinnas (44,3).

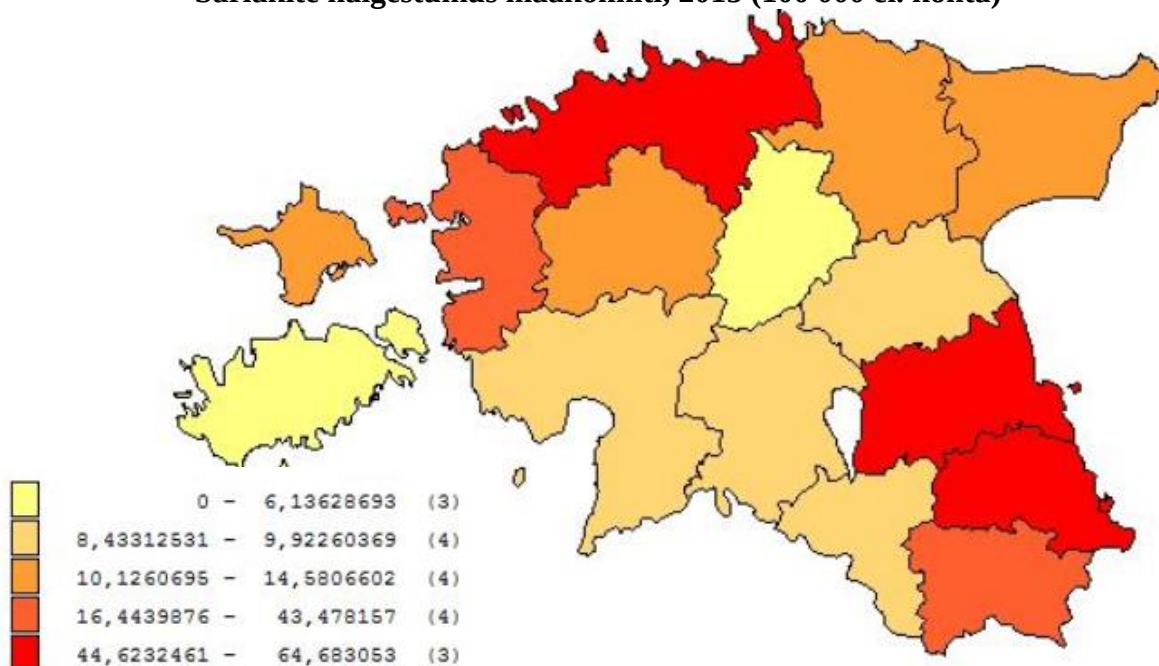
Haigestunutest 93,2% moodustasid 1-9-aastased lapsed. Mehi oli 55,9%, naisi 44,1%. 80,8% haigetest olid eelkooliealised lapsed, 18,4% – kooliõpilased. Haigestumise tõus oli esimesel

poolaastal. Jaanuarist maini haigestus 67,1% haigete üldarvust. Hospitaliseeriti 5,3% haigetest.

Nakatumist väljaspool Eestit võib oletada ühel juhul (Soomes).

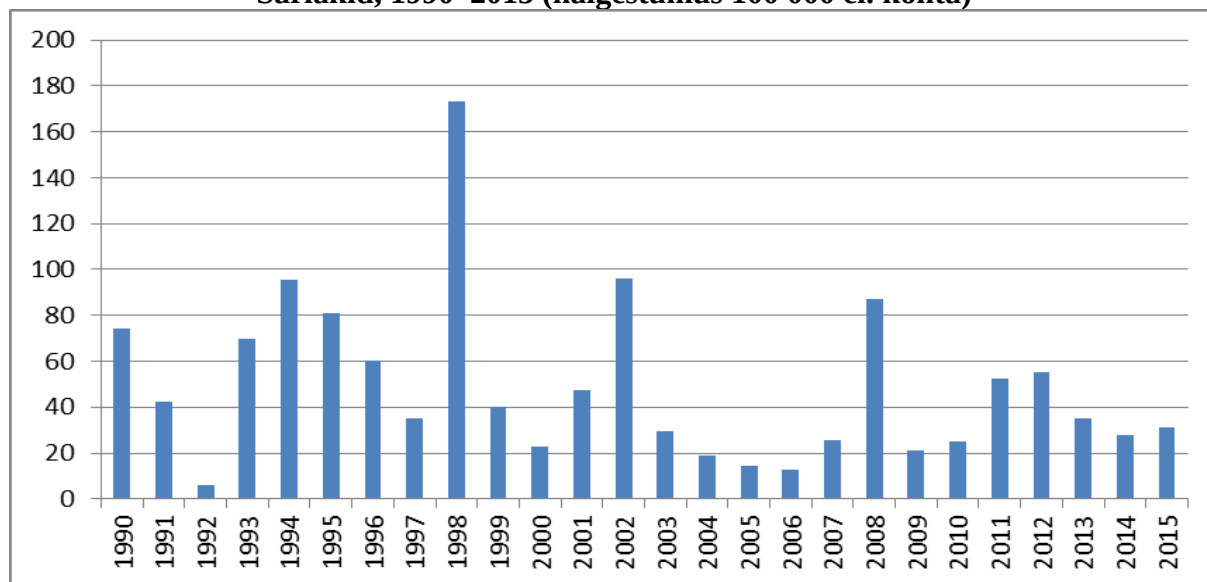
Joonis 56.

Sarlakite haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 57.

Sarlakid, 1990–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

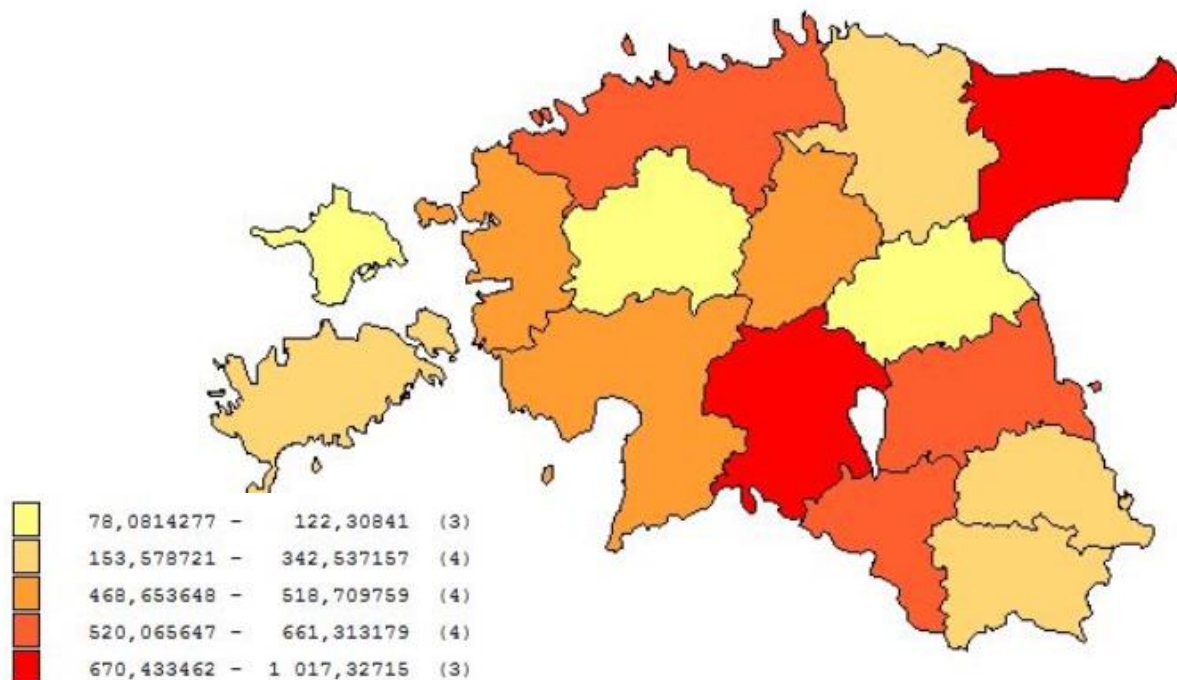
Tuulerõuged (B01)

Registreeriti 6 819 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 518,2 (2014. a vastavalt 8258 ja 627,6). Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Suurem haigestumus oli Narvas (961,0 juhtu 100 000 elaniku kohta), Viljandimaal (669,8) ja Tartumaal (643,9).

Haigestunutest 56,2% moodustasid 1-4-aastased ja 32,8% – 5-9-aastased lapsed. 69,7% haigestunutest moodustasid organiseeritud koolieelikud, 17,0% kodused lapsed ja 10,4% kooliõpilased. Mehi oli 51,2%, naisi 48,8%. Rohkem haigusjuhte oli esimesel poolaastal, märtsist juunini haigestus 47,0% haigete üldarvust.

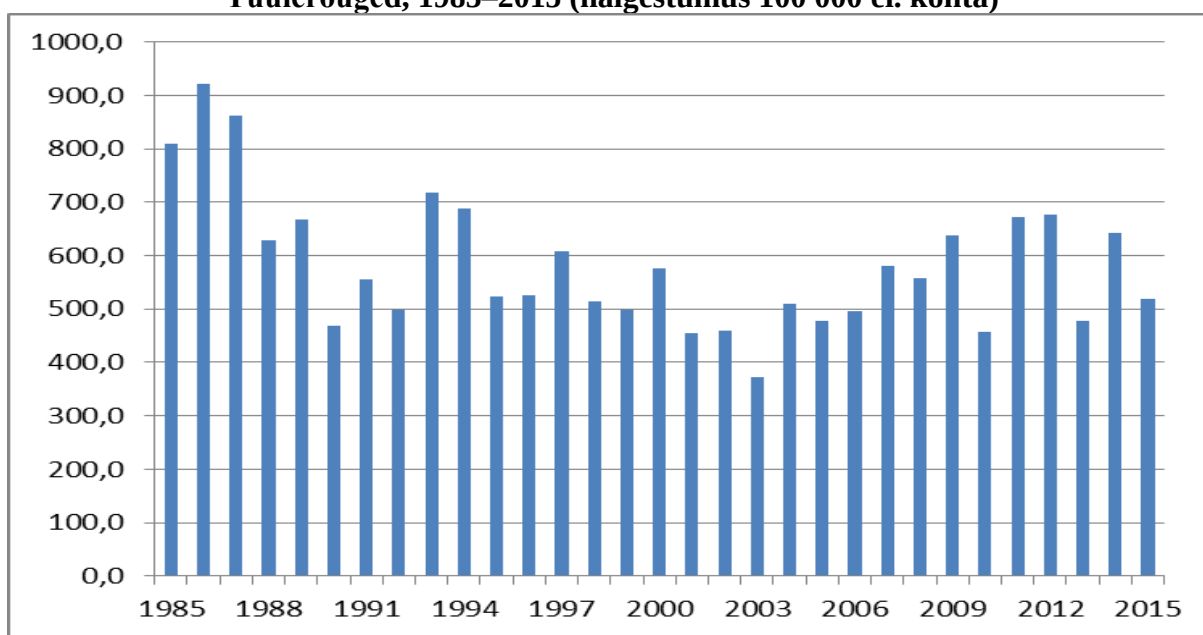
Joonis 58.

Tuulerõugete haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 59.

Tuulerõuged, 1985–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

2015. aastal vaktsineeriti tuulerõugete vastu 501 inimest, nendest 0-14 a lapsed – 323, noorukeid (15-17 a) – 10 ja täiskasvanuid – 168.

Pneumokokknakkus (A40.3; G00.1; J13)

Registreeriti 90 pneumokokknakkust, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 6,8 (2014. a oli 66 juhtu ehk 5,1 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

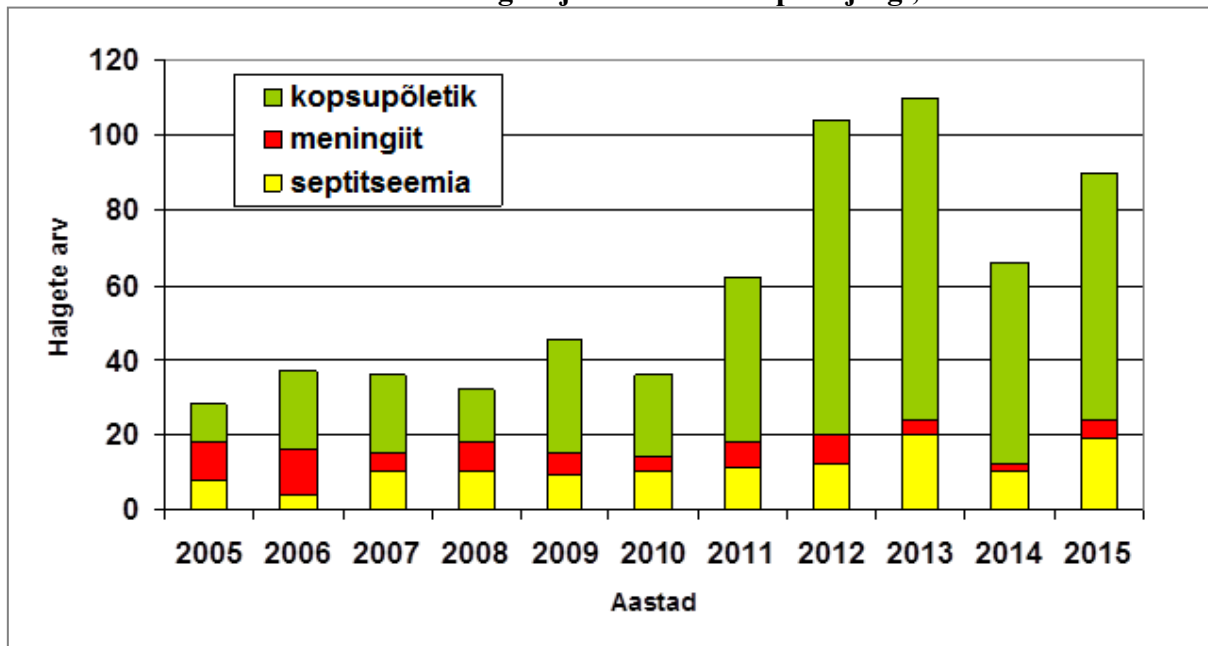
Kliiniliselt avaldus haigus järgmiselt: septitseemia 14,4% juhtudest, meningiidina 5,6% juhtudest, septitseemia+kopsupõletikuna 6,7%, kopsupõletikuna 73,3% juhtudest. Oli 8 letaalset juhtu.

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Nakkushaigust registreeriti 8 maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Pärnumaal (33,8 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (21,8) ja Ida-Virumaal (11,4).

Joonis 60.

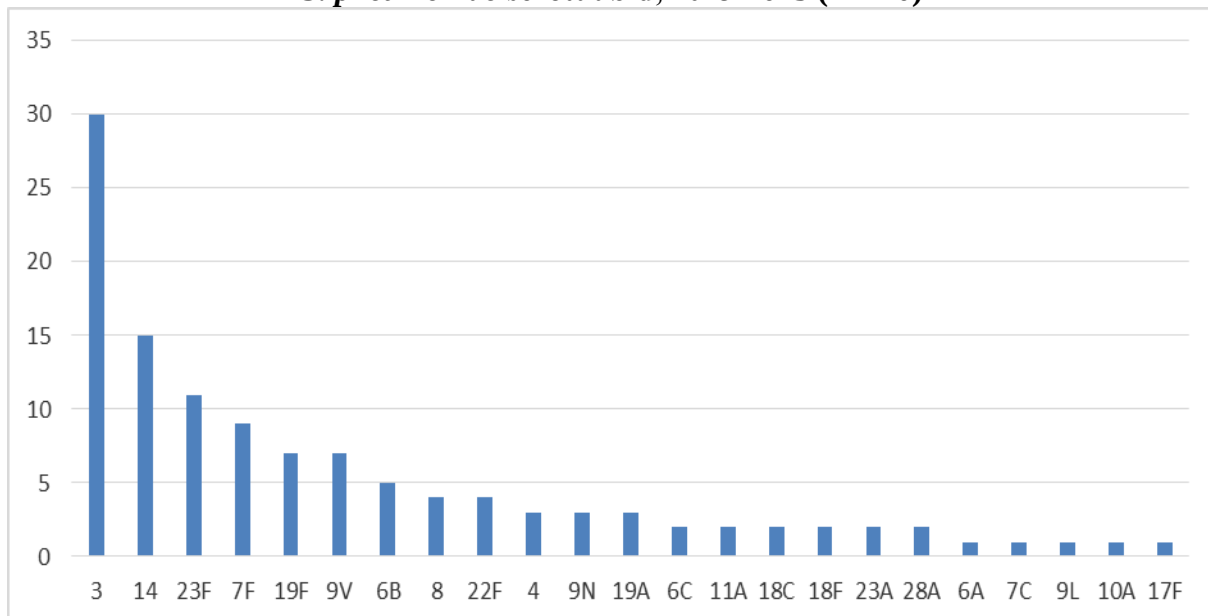
Pneumokokknakkuse haigete jaotus kliinilise pildi järgi, 2005–2015

Terviseameti laboris toimus 2013.-2015. a *S. pneumoniae* kultuuride tüpeerimine, avastati 23 erinevat serotüüpi. Serotüüp 3 moodustas 25,0% kõikidest tekitajatest, 14 – 12,5%, 23F – 9,1%, 7F – 7,5%.

Joonis 61.

***S. pneumoniae* serotüübid, 2013-2015 (n=120)**

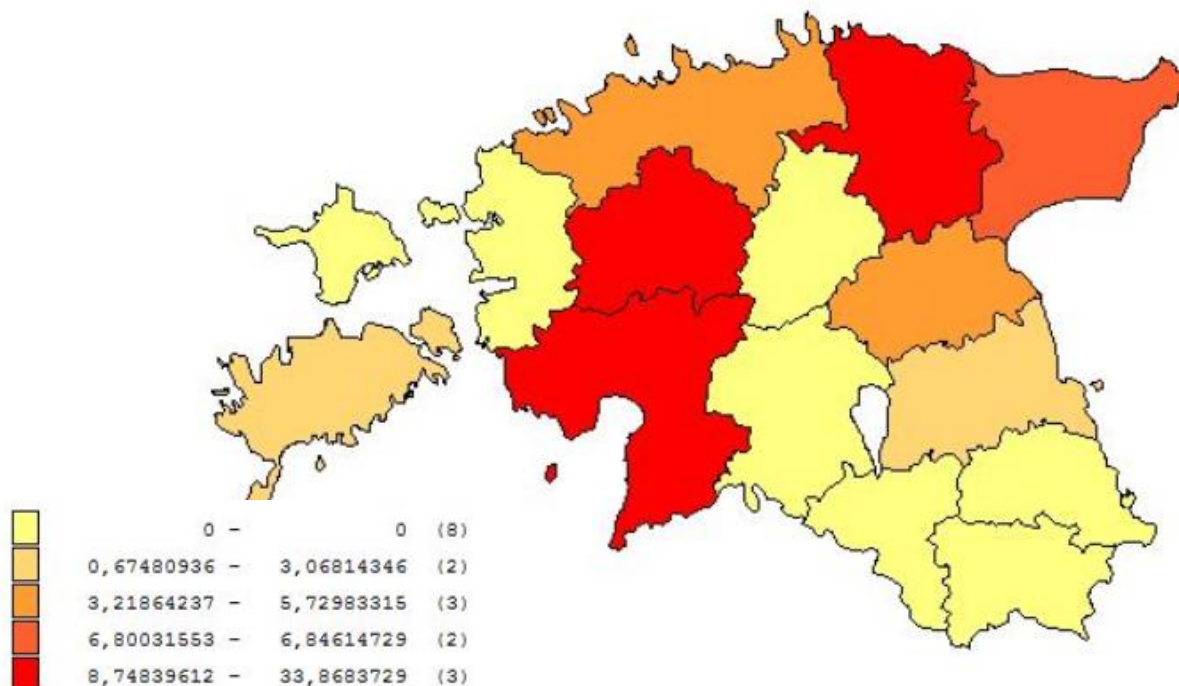

Haigetest 73,3% olid 50-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 63,3%, naised 36,7%. 60,0% haigete üldarvust moodustasid mittetöötavad ja 28,9% töötavad isikud.

Haigestumise tõus oli kevadel, märtsis-mais haigestus 42,2% haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporadilised. 100,0% haigetest hospitaliseeriti.

Joonis 62.

Pneumokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

2015. aastal vaktsineeriti pneumokokknakkuse vastu 1069 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 810, noorukeid (15-17 a) – 8 ja täiskasvanuid – 251. Revaktsineeriti 64 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 51, täiskasvanuid – 13.

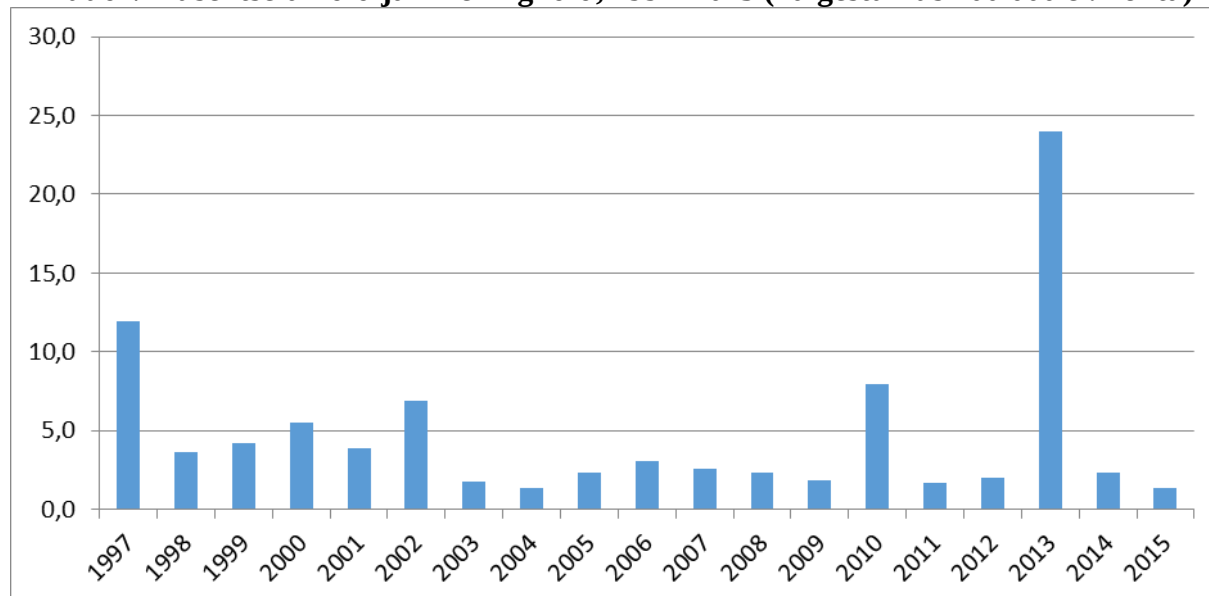
Muud viirusentsefaliidid ja -мениngiidid (A85; A87)

Registreeriti 18 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,4 (2014. a oli 29 juhtu ehk 2,2 juhtu 100 000 elaniku kohta). 50,0% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt. 8 juhul (44,4%) esines enteroviirusmeningiit ja -entsefaliit, ühel juhul tekitajaks oli Varicella-Zoster viirus.

Haigusjuhte registreeriti kuues maakonnas ja Tallinnas. Suurem haigestumus oli Põlvamaal (3,6 juhtu 100 000 elaniku kohta), Lääne-Virumaal (3,4) Tartumaal (3,3) ja Jõgevamaal (3,2).

Joonis 63.

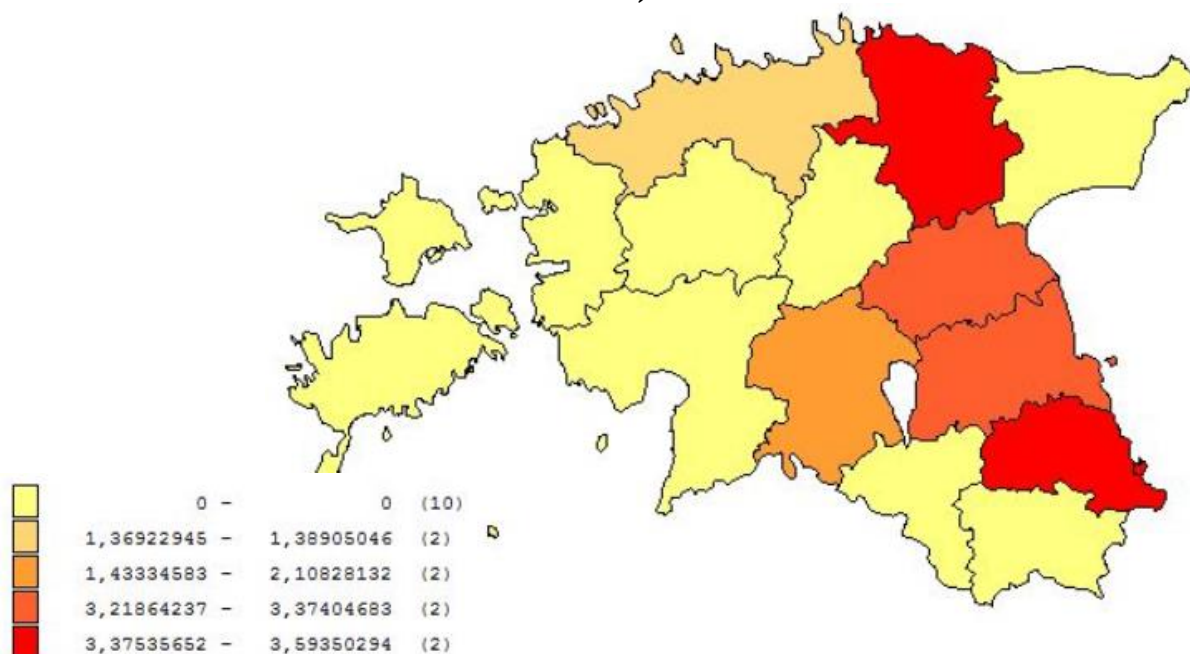
Muud viirusentsefaliidid ja -мениngiidid, 1997–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigetest 44,5% olid 20-39-aastased isikud, 16,7% – 10-14-aastased lapsed. Mehi oli 61,1%, naisi 38,9%. 22,2% haigestunudest olid kooliõpilased, 27,8% – töötavad isikud. Haigestumise tõus oli suvel-sügisel, augustist oktoobrini haigestus 55,6% kõikidest aasta jooksul registreeritud haigetest. Kõik haigusjuhud olid sporaadilised, rühmaviisilisi haigestumisi ei esinenud. Hospitaliseeriti 100,0% haigetest.

Joonis 64.

Muude viirusentsefaliitide ja -менингitiide haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

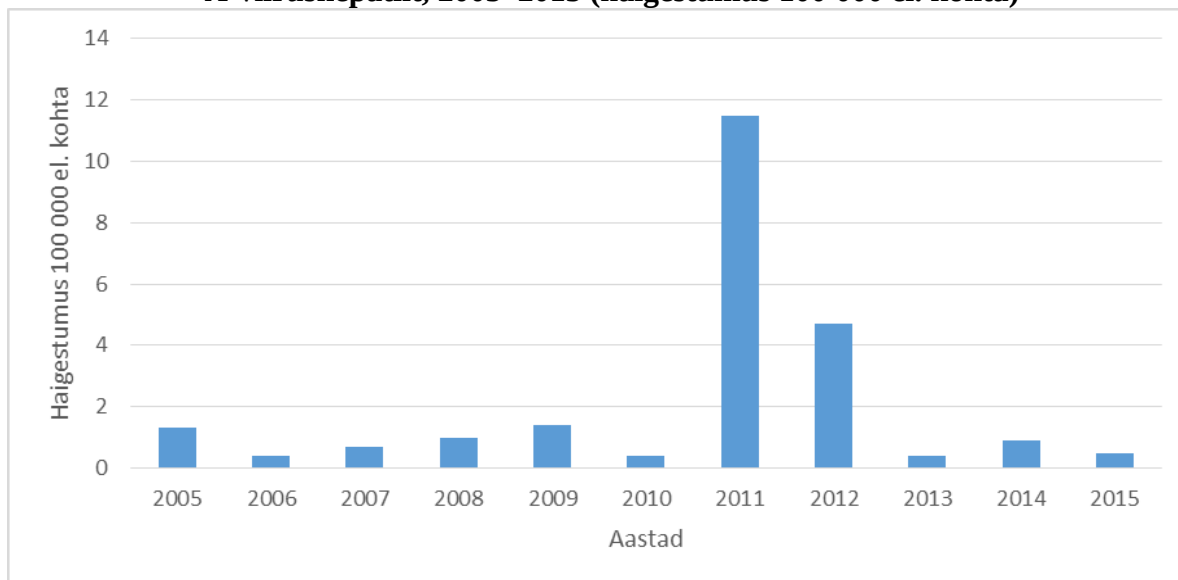
Viirushepatiidid ja HIV

A-viirushepatiit (B15)

Esines 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2014. a haigestus 12 inimest ehk 0,9 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kõik diagnoosid kinnitati seroloogiliselt.

Joonis 65.

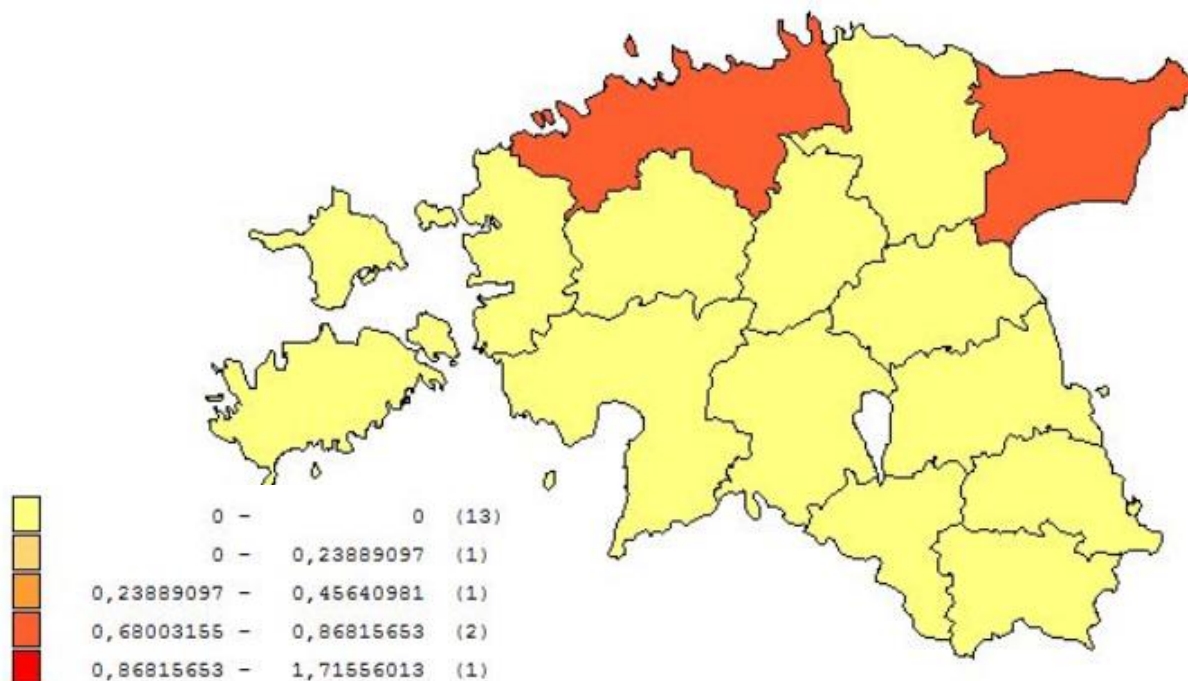
A-viirushepatiit, 2005–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Haigestunuid registreeriti Tallinnas (0,2 juhtu 100 el. kohta), Harjumaal (2,5) ja Narvas (1,6).

Joonis 66.

A-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

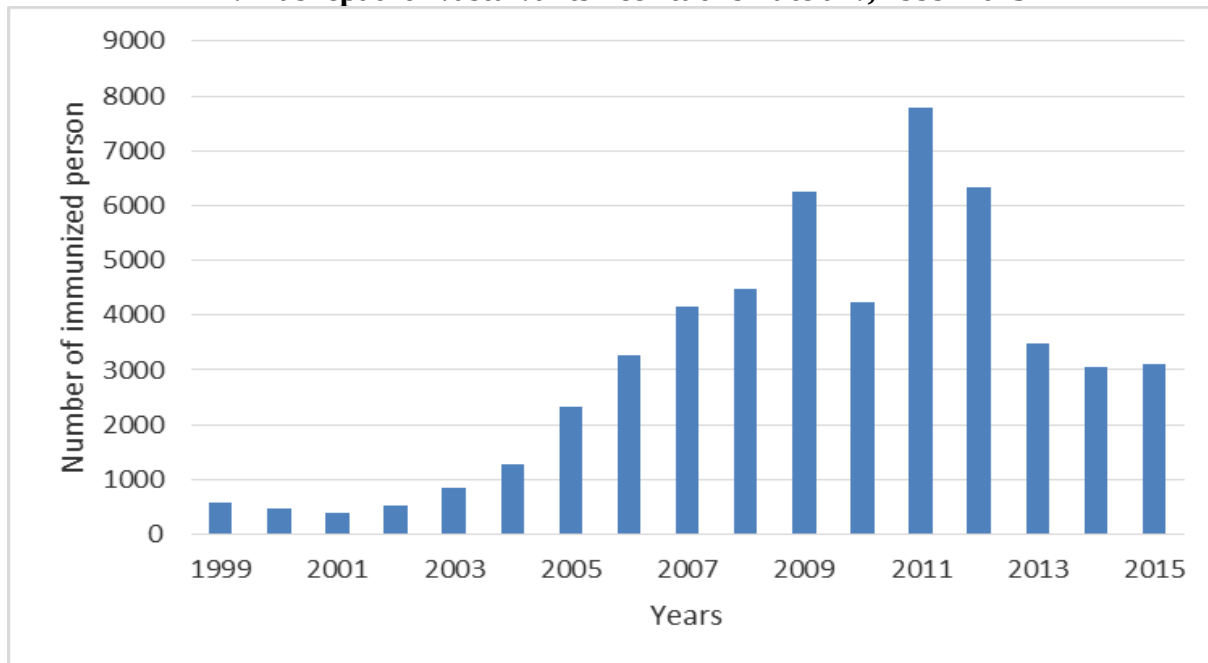

Kolmel juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Indias, Kõrgõzstanis ja Peruus). 66,7% haigusjuhtudest olid sporaadilised. Esines üks kodune kolle kahe juhuga. 66,7% haigestest olid vanuses 40-49 aastat. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%. 66,7% haigestunutest olid töötavad isikud.

2015. aastal vaktsineeriti A-viirushepatiidi vastu 3 097 inimest, neist 0-14 a lapsed – 702, noorukeid (15-17 a) – 76, täiskasvanuid – 2 319. Revaktsineeriti 4 last ja 9 täiskasvanud isikut.

Joonis 67.

A-viirushepatiidi vastu vaktsineeritud isikute arv, 1999–2015

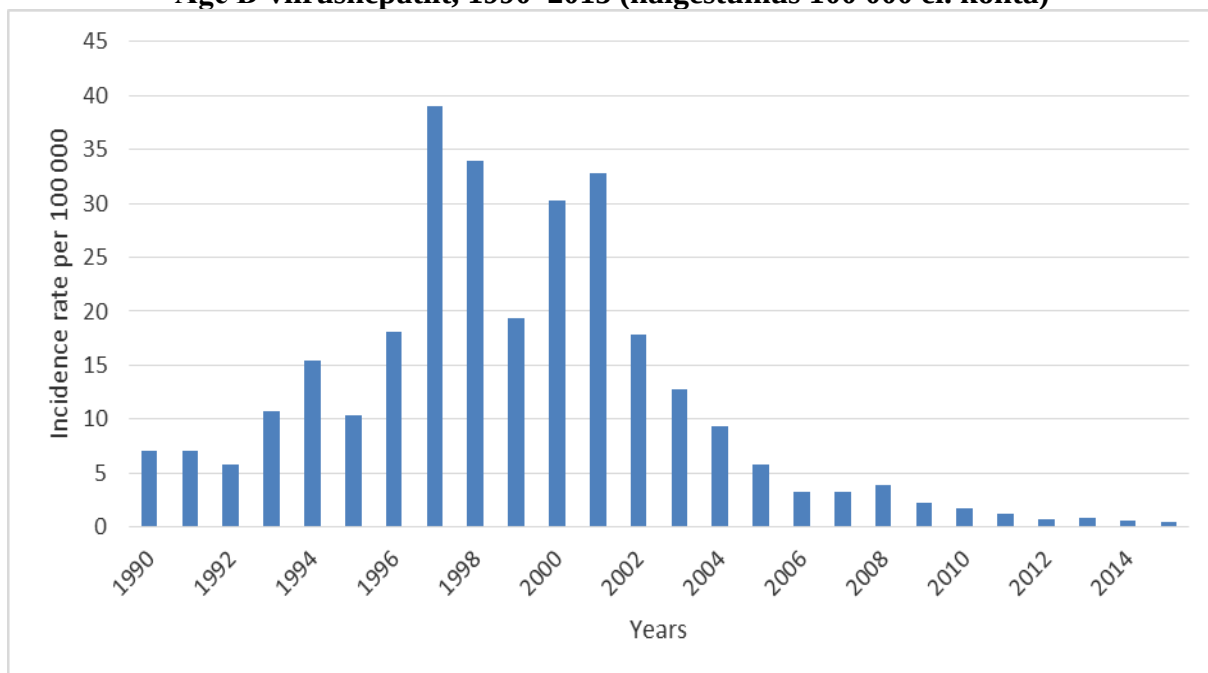

Äge B-viirushepatiit (B16)

Registreeriti 6 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2014. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 68.

Äge B-viirushepatiit, 1990–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

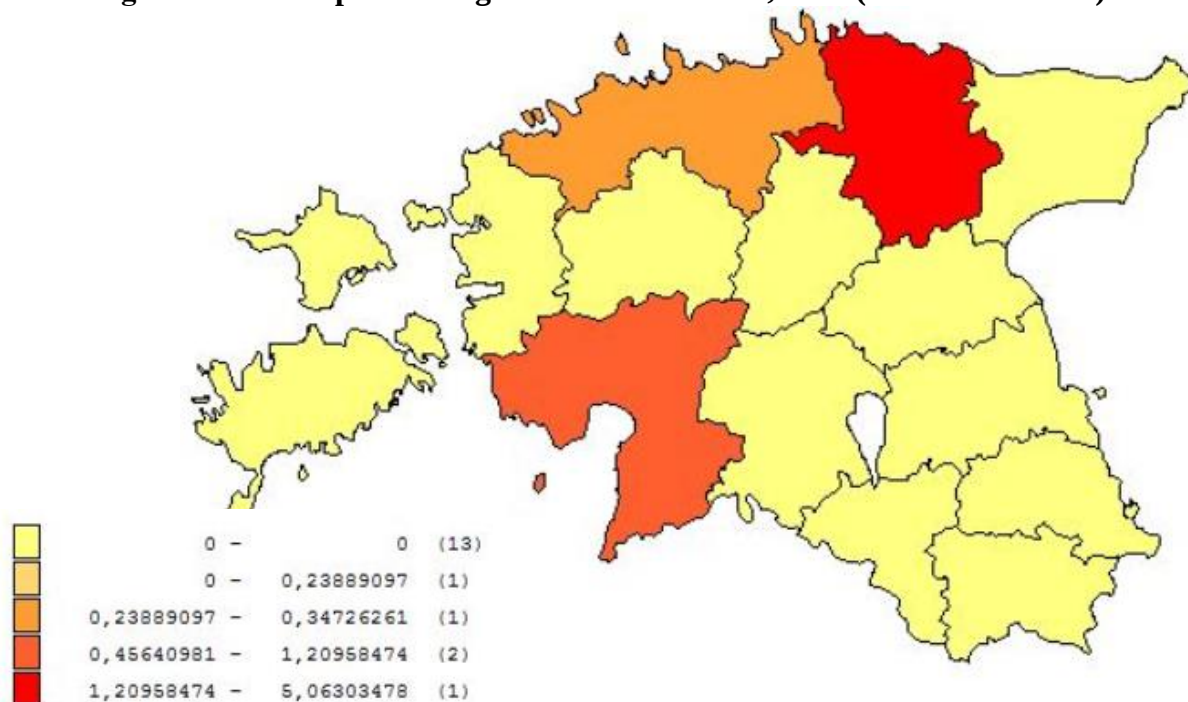

Kõik haigusjuhud kinnitati laboratoorselt. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,2 haigusjuhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Lääne-Virumaal (5,0) ja Pärnumaal (1,2).

Haigestunutest oli 20-39-aastaseid 33,3% ja üle 50-aastaseid 50,0%. Esines üks haigusjuht alla 20-aastaselt isikul. Mehi oli 66,7%, naisi 33,3%.

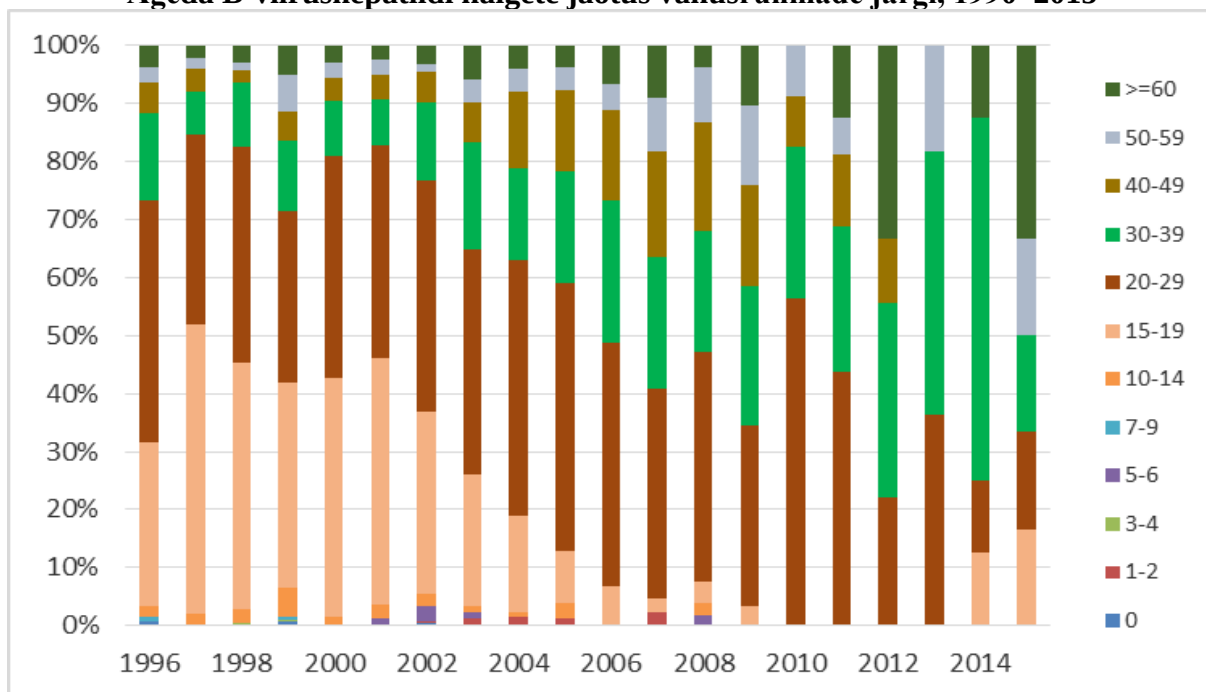
Joonis 69.

Ägeda B-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 70.

Ägeda B-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 1990–2015

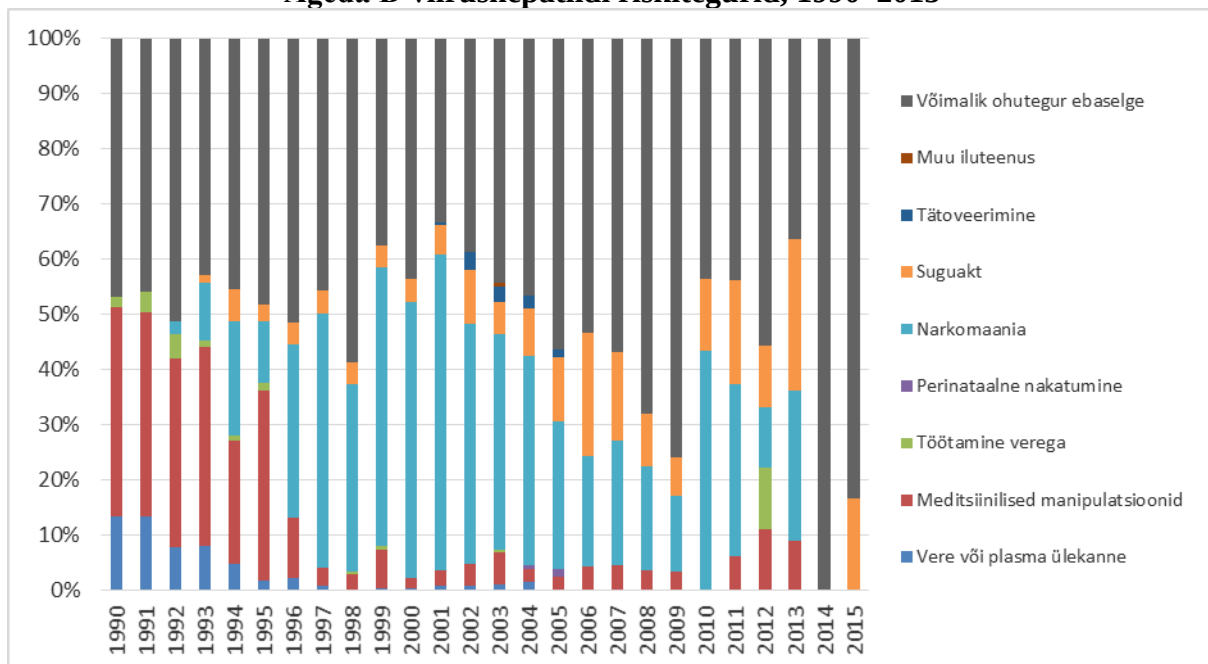
50,0% haigetest moodustasid mittetöötavad ja 33,3% töötavad inimesed. 66,7% haigetest jäid haigeks sügisel (septembris-oktoobris).

Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud. Hospitaliseeriti 83,3% haigetest.

Riskitegurid jäid välja selgitamata viiel juhul, ühel juhul võib oletada nakatumist heteroseksuaalsel teel.

Joonis 71.

Ägeda B-viirushepatiidi riskitegurid, 1990–2015

Tabel 14.

Laste hõlmatus B-viirushepatiidi immuniseerimisega, 2015 (%)

	Vakts-tud 7k-14a	Vakts-tud 2a	Vakts-tud 13-14a.	Alal. v/näid. 0-14a.	Vaktsineeri misest keeld 0-14a
KOKKU	95,2	93,4	95,2	0,1	3,5
Tallinn	94,1	91,3	96,5	0,1	4,4
Harjumaa	94,3	91,4	95,4	0,0	3,4
Hiiumaa	96,4	94,7	98,8	0,1	2,8
Ida-Virumaa	98,4	97,7	98,3	0,0	1,2
Narva	97,1	94,3	98,6	0,1	2,4
Jõgevamaa	97,9	97,8	96,7	0,0	1,4
Järvamaa	97,2	94,5	96,5	0,1	2,2
Läänemaa	95,7	94,8	92,6	0,1	2,2
Lääne-Virumaa	96,5	96,5	93,3	0,1	2,4
Põlvamaa	95,8	92,8	93,4	0,0	3,7
Pärnumaa	95,3	93,7	92,9	0,0	3,7
Raplamaa	97,4	96,4	96,2	0,1	2,2
Saaremaa	96,3	96,8	93,6	0,3	2,3
Tartumaa	95,1	94,9	92,6	0,1	4,1
Valgamaa	93,2	90,8	88,7	0,1	5,7
Viljandimaa	95,8	95,9	94,5	0,2	2,8
Võrumaa	96,2	94,8	94,8	0,1	2,9

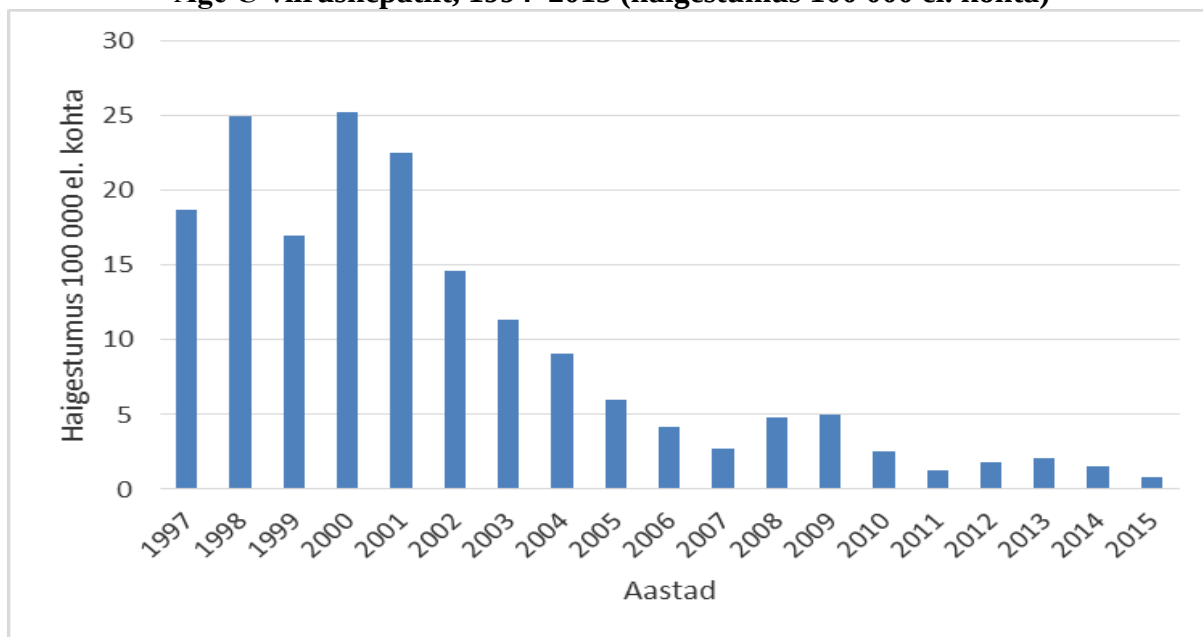
2015. aastal vaktsineeriti B-viirushepatiidi vastu 17 471 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 16 482, noorukeid (15-17 a) – 55 ja täiskasvanuid – 934. Revaktsineeriti 11 last ja 235 täiskasvanud isikut. Immunoglobuliinprofülaktikat rakendati 7 juhul (lastele 0-14 a).

Äge C-viirushepatiit (B17.1)

Registreeriti 10 ägedat C-viirushepatiidi haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2014. a oli 20 juhtu ehk 1,5 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 72.

Äge C-viirushepatiit, 1994–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

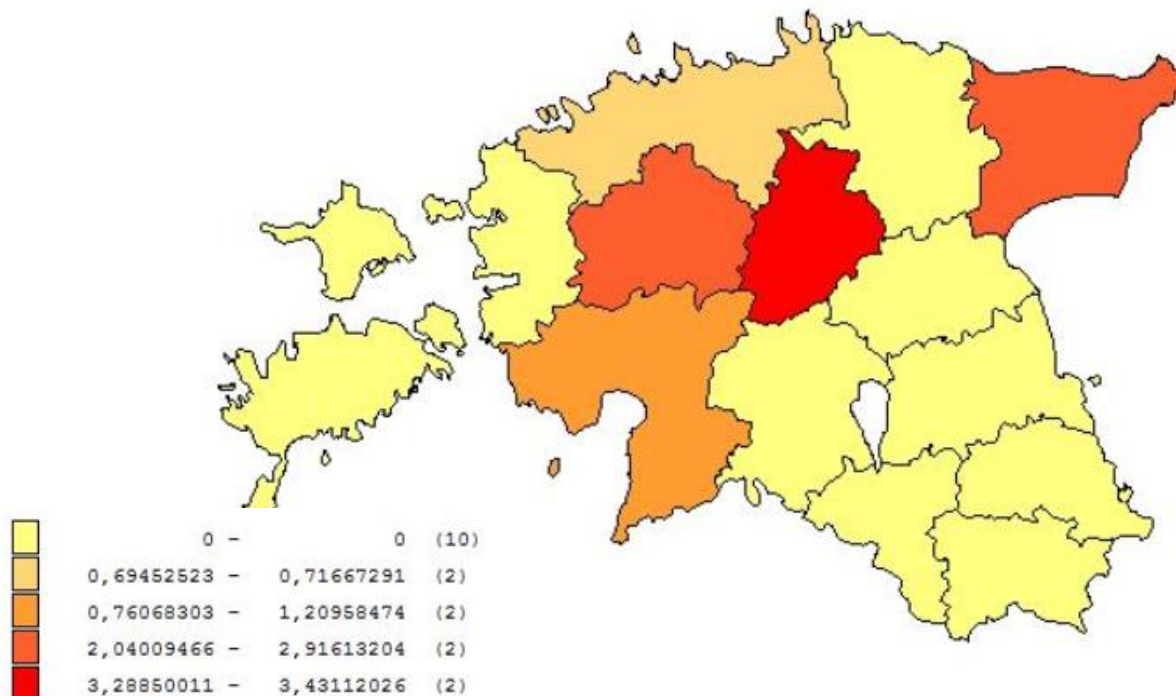

Kõik haigusjuhud olid laboratoorselt kinnitatud.

Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 el. kohta), Harjumaal (0,6), Ida-Virumaal (3,4), Järvamaal (3,3), Pärnumaal (1,2) ja Raplamaal (2,9).

Joonis 73.

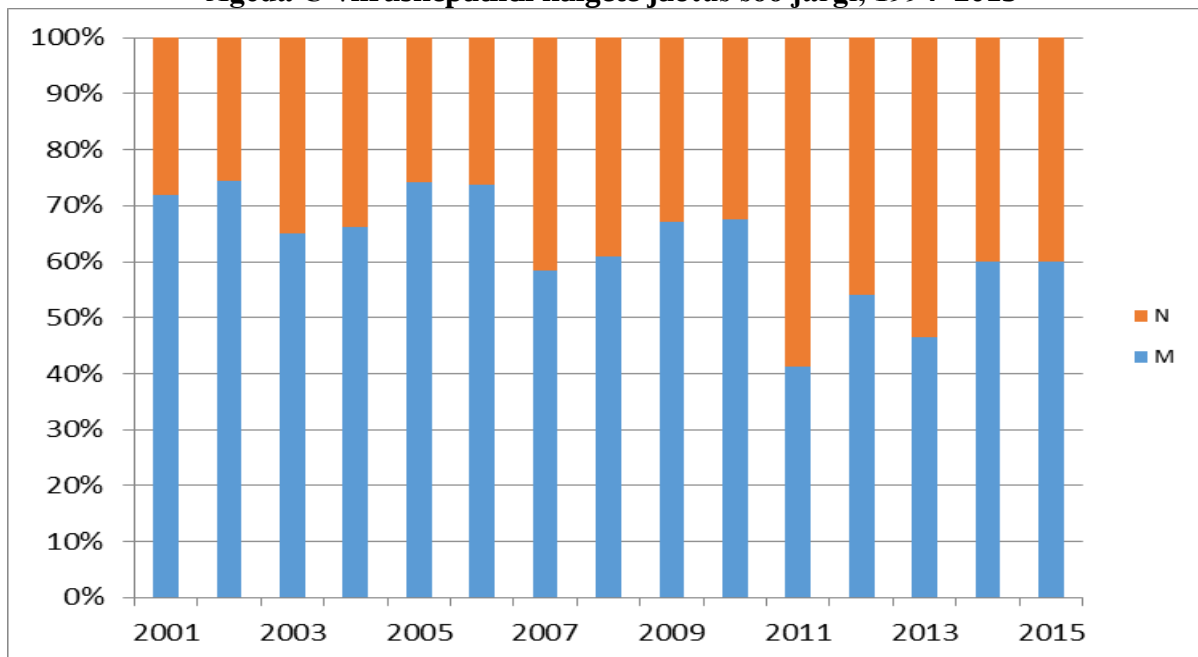
Ägeda C-viirushepatiidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

40,0% haigestunutest olid 20-29-aastased ning 60,0% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 60,0% ja naisi 40,0%. 60,0% moodustasid töötavad ja 40,0% mittetöötavad inimesed.

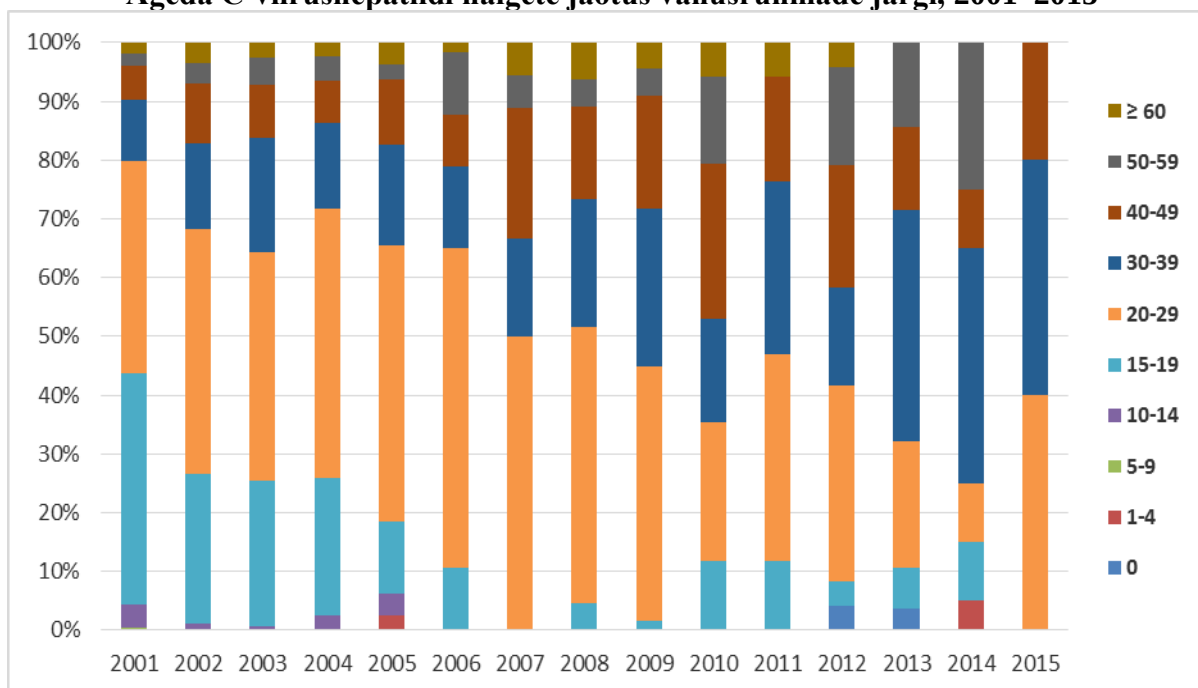
Joonis 74.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus soo järgi, 1994–2015

Joonis 75.

Ägeda C-viirushepatiidi haigete jaotus vanusrühmade järgi, 2001–2015

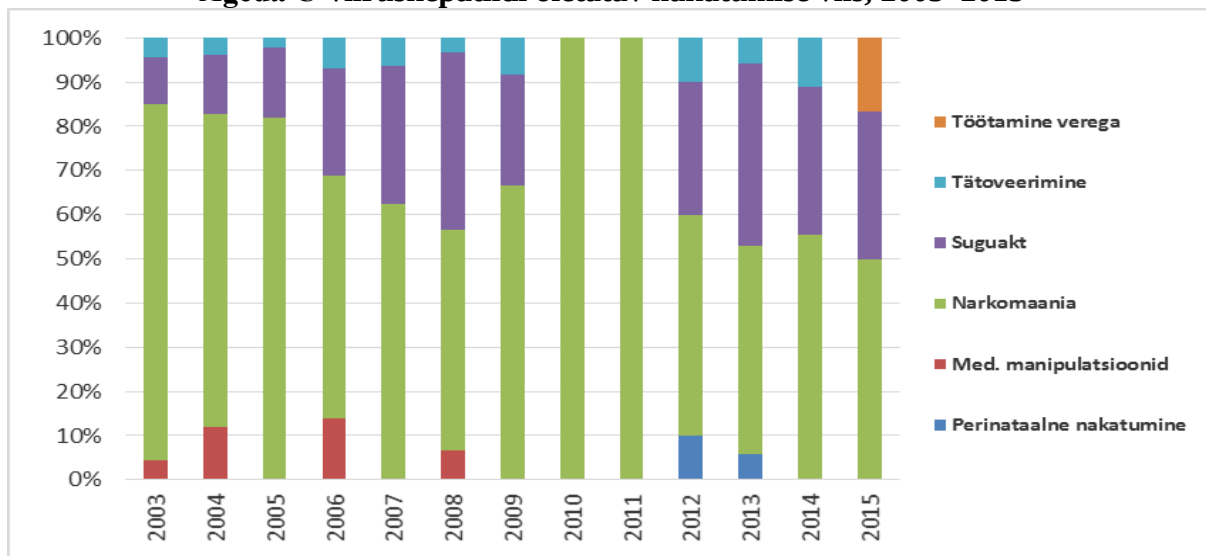

Haiged haigestusid aastaringselt. Hospitaliseeriti 80,0% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid olid: narkootikumide parenteraalne kasutamine 30,0% juhtudest, sugulisel teel 20,0% juhtudest, töötamine verega 10,0% juhtudest. 40,0% juhtudest jäi riskitegur välja selgitamata (2014. a – 39,3%, 2013. a – 39,3%, 2012. a – 58,3%, 2011. a – 46,5%, 2010. a – 94,1%, 2009. a – 64,2%, 2008. a – 53,1%, 2007. a – 55,6%).

Joonis 76.

Ägeda C-viirushepatiidi oletatav nakatumise viis, 2003–2015

E-viirushepatiit (B17.2)

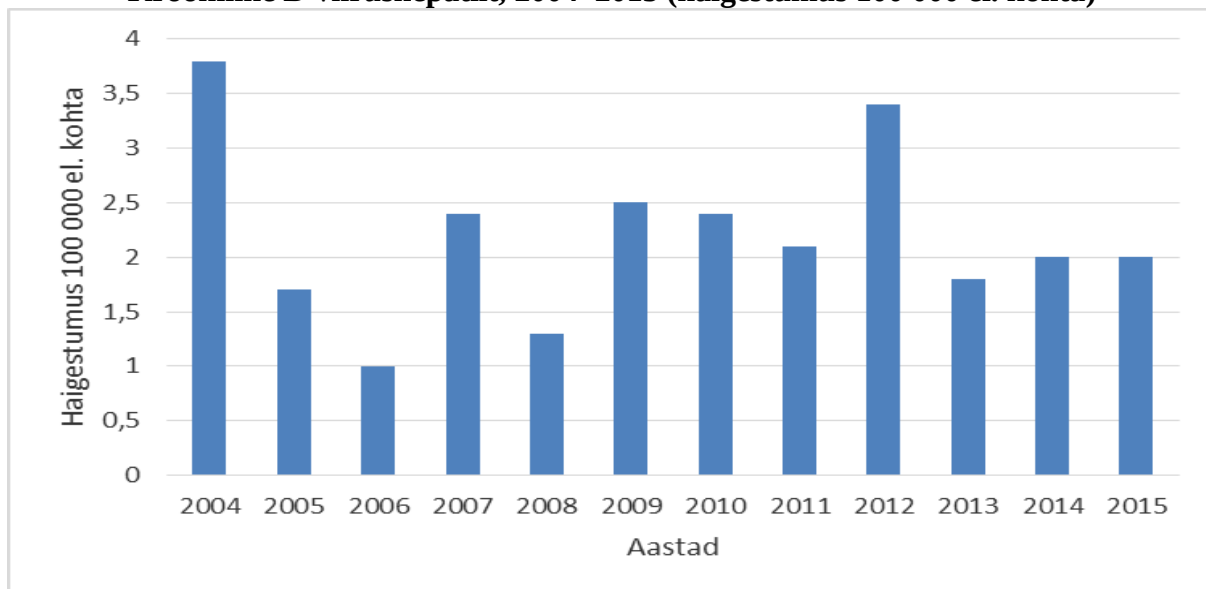
2015. aastal registreeriti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1 (2014. aastal oli samuti üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1). Haigusjuht registreeriti Tartumaal, laboratoorselt kinnitatud. Nakatumine toimus arvatavasti Lätis.

Krooniline B-viirushepatiit (B18.0-B18.1)

Registreeriti 26 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,0 (2014. a oli samuti 26 juhtu ehk 2,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 77.

Krooniline B-viirushepatiit, 2004–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti Tallinnas (0,7 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (1,9), Narvas (9,7), Lääne-Virumaal (3,4), Pärnumaal (13,3) ja Tartumaal (0,7).

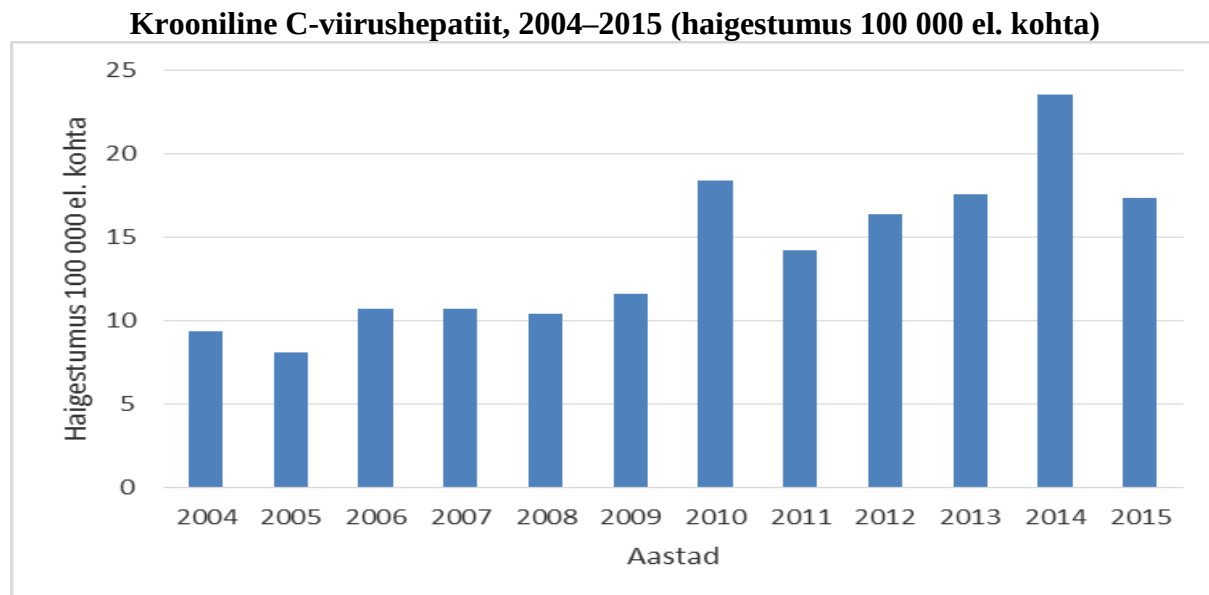
57,7% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 50 aastat ja rohkem ning 30,8% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 57,7%, naisi 42,3%. Tegevusala järgi: 50,0% haigetest olid töötavad ja 38,5% – mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 15,4% haigetest.

Oletatavad nakatumise viisid oo teada kahel juhul (heteroseksuaalselt). 92,3% juhtudest jäi riskitegur teadmata.

Krooniline C-viirushepatiit (B18.2)

Registreeriti 229 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 17,4 (2014. a vastavalt 311 ja 23,6). Kõik diagnoosid kinnitati laboratoorselt.

Joonis 78.

Haigusjuhte registreeriti 6 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Tartumaal (74,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Narvas (53,5) ja Ida-Virumaal (14,8).

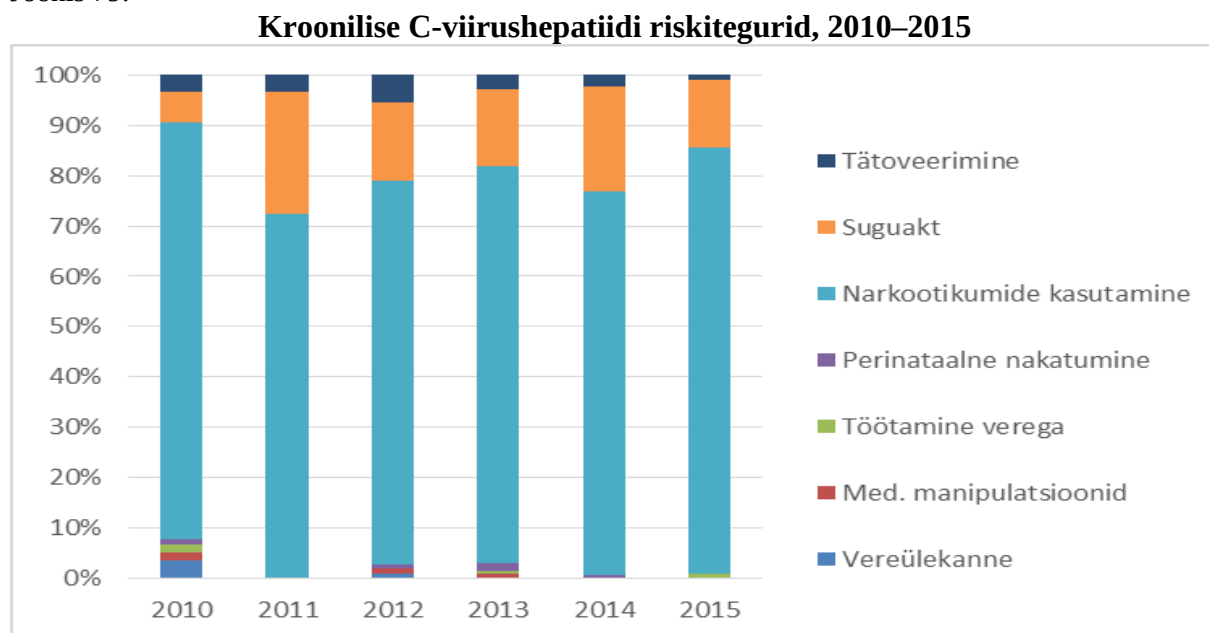
62,0% haigestunutest olid vanuses 30-49 aastat, 18,8% moodustasid 20-29-aastased isikud.

Töötavad isikud moodustasid 23,6% haigetest, mittetöötavad isikud 70,3% haigetest (sealhulgas kinnipeetavad, kelle osakaal haigete üldarvust oli 49,3%). Mehi oli 78,6%, naisi 21,4%. Hospitaliseeriti 4,8% haigetest.

Oletatav nakatumise viis (riskitegur) on teada 49,8% juhtudest.

C-hepatiidi viiruse genotüüp on teada 118 juhul: 1a – 16 juhtu, 1b – 49 juhtu, 2 – 3 juhtu, 3a – 50 juhtu.

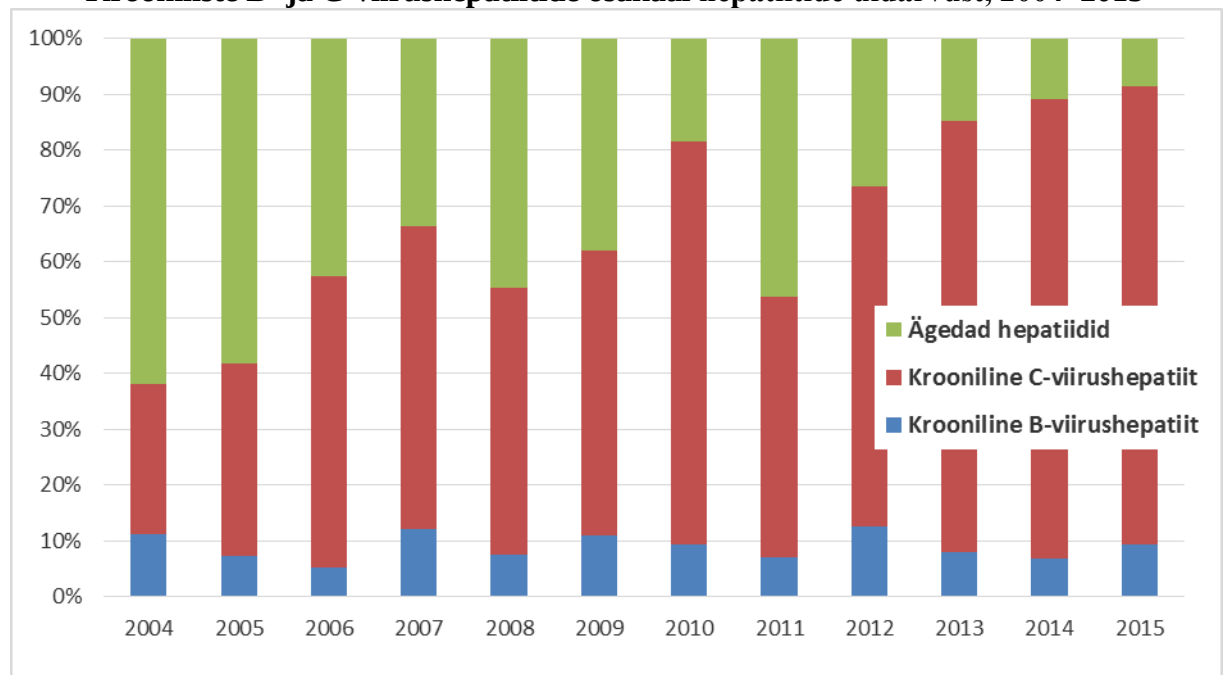
Joonis 79.

Joonis 80.

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiitide üldarvust, 2004–2015

Krooniliste B- ja C-viirushepatiitide osakaal hepatiidide üldarvust, 2004–2015

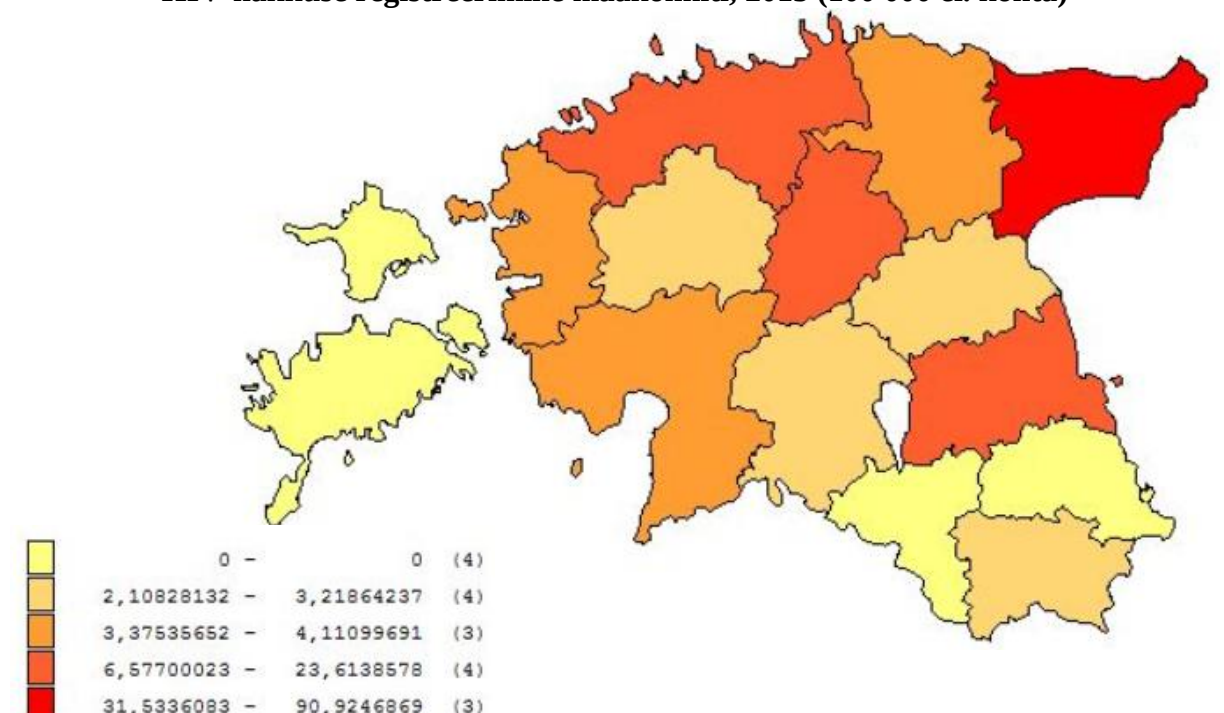

HIV-nakkus (Z21) ja HIV-tõbi (B20-B24)

Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2015. a) **HIV-nakkust** diagnoositud 9263 inimesel. 2015. aastal registreeriti uusi HIV-nakatunuid 270, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 20,5 (2014. a vastavalt 291 ja 22,0). Enim 2015. a avastatud nakatunuid elab Tallinnas (48,9%) ja Ida-Virumaal (koos Narvaga, 41,5%).

Joonis 81.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

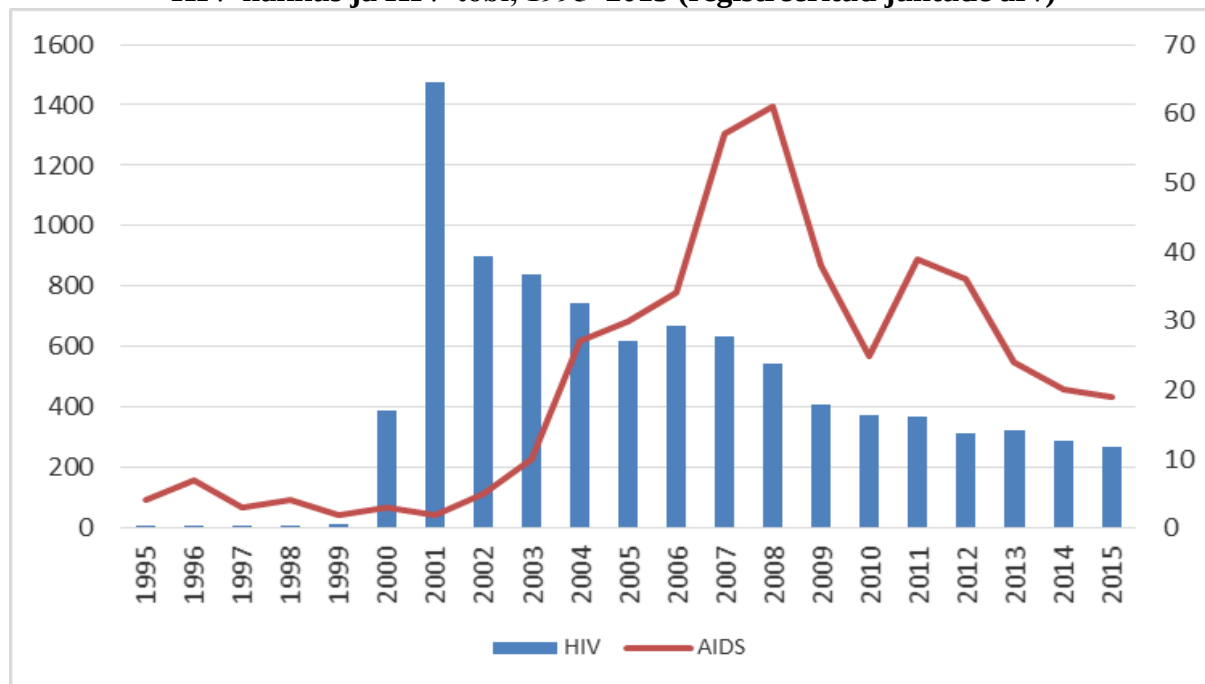

Tabel 15.

HIV-nakkuse registreerimine maakonniti, 1987–2015

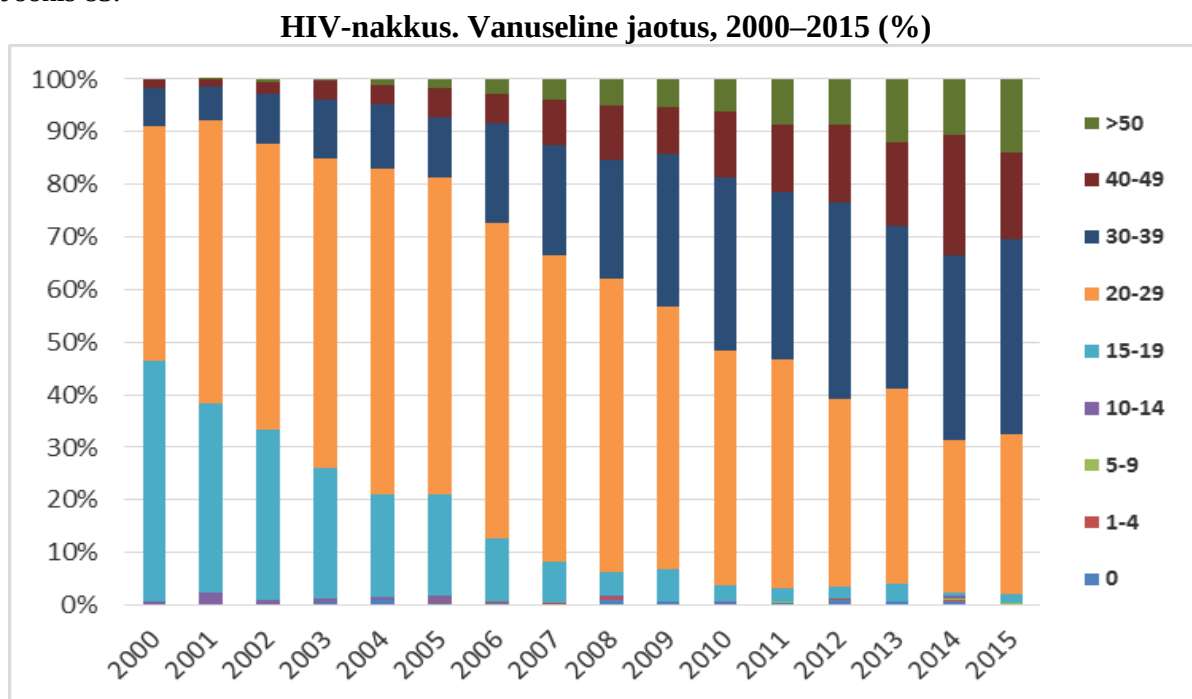
	1987-1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Kokku
Tallinn	64	25	528	377	323	262	263	263	240	216	150	165	205	148	185	138	132	3684
Harjumaa	6	3	56	22	39	25	15	12	15	14	43	11		12		7	4	284
Hiiumaa				1											1			2
Ida-Virumaa	11	56	454	261	245	224	147	150	143	123	114	97	81	79	73	63	59	2380
Narva (eraldi)	1	302	409	215	183	193	121	162	170	160	75	71	54	52	50	59	53	2330
Jõgevamaa				1	1		1										1	4
Järvamaa		1	3	1	1	2		2			3					1	2	16
Läänemaa					1		1									1	1	4
Lääne-Virumaa	2	1	8	3	20	11	6	9	17	10	2	4	6	3	5	4	2	113
Põlvamaa				1		1			1		1					1		5
Pärnumaa			4		1	2	1	3	1		2	6	3	1	2	2	3	31
Raplamaa			4	3	1	1				2		1		1		3	1	17
Saaremaa		2	1		2			1	1							1		8
Tartumaa	1		4	13	20	16	64	66	40	20	19	15	20	16	8	9	10	341
Valgamaa				1					2		1		1	1		1		7
Viljandimaa			3		1	2	1		2		1	2		2	1	1	1	17
Võrumaa					2				1								1	4
Muu	11					4	1											16
Kokku:	96	390	1474	899	840	743	621	668	633	545	411	372	370	315	325	291	270	9263

Joonis 82.

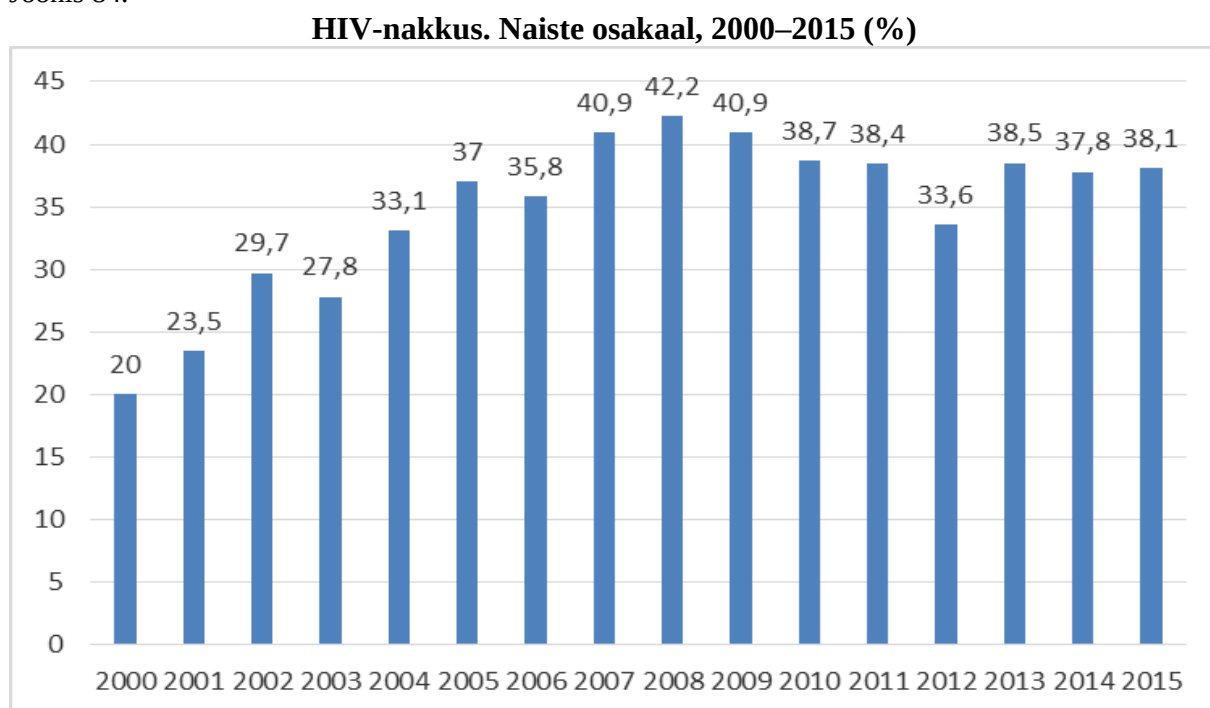
HIV-nakkus ja HIV-tõbi, 1995–2015 (registreeritud juhtude arv)

Vanusrühmas 0-4 a ei olnud ühtegi juhtu diagnoositud. Enamik nakatunutest on vanusrühmades 30-39 (37,0%) ja 20-29 (30,4%). HIV-nakatunutest 61,9% on mehed ja 38,1% naised.

Joonis 83.

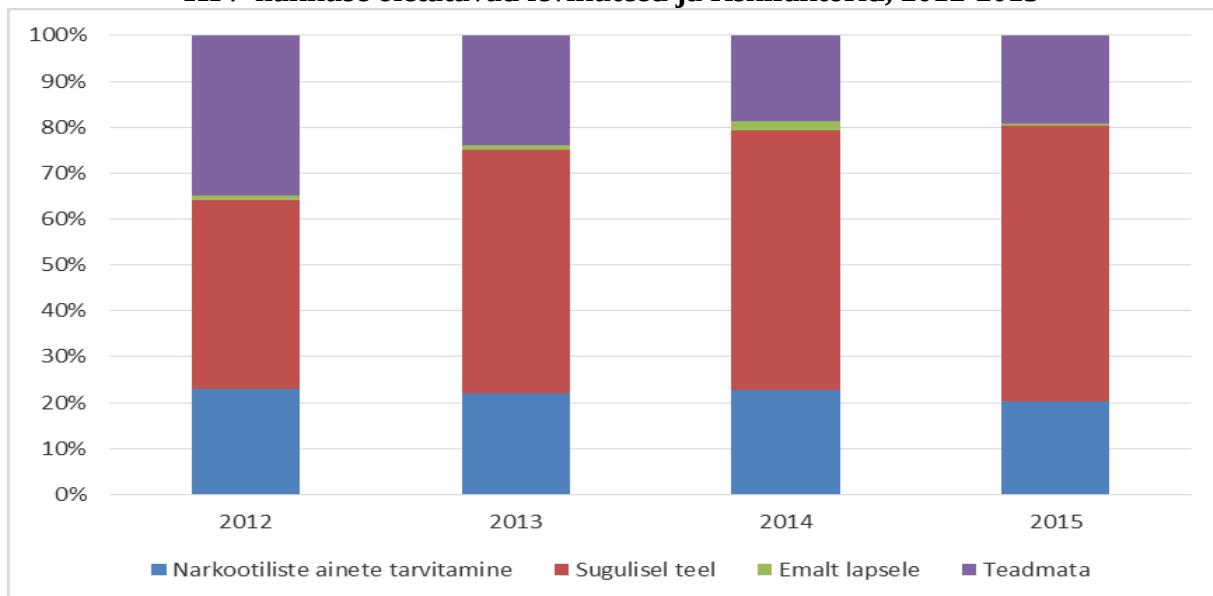
Joonis 84.

Oletatavad levikuteed on teada 80,7% 2015. aasta jooksul avastatud HIV-positiivsetest: emalt lapsele – 1 (0,4% üldarvust), parenteraalne (narkootiliste ainete süstimine) – 55 (20,4%), heteroseksuaalne – 140 (51,9%), homoseksuaalne – 18 (6,7%), täpsustamata seksuaalne – 4 (1,5%).

2015. aastal uuriti HI-viiruse suhtes kokku 158 577 isikut (2014. aastal – 151 789, 2013. aastal – 151 641, 2012. aastal – 144 589, 2011. aastal – 147 453, 2010. aastal – 142 040, 2009. aastal – 139 471, 2008. aastal – 136 699, 2007. aastal – 116 790). Kokku uuriti aasta jooksul 221 340 proovi.

Joonis 85.

HIV-nakkuse oletatavad levikuteed ja riskifaktorid, 2012-2015

Tabel 16.

HIV-nakkuse suhtes uuritud isikud uuringupõhjuste kaupa, 2009–2015

Uuritud kontingent	2009		2010		2011		2012		2013		2014		2015	
	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed	Uuritute arv	Neist nosiitiivsed
HIV-tõvestunutega seksuaalvahekorras olnud isikud				6		5		5		4		5		4
Narkootiliste ainete tarvitajad				12		13		8		5		1		
Suguhaiged				2		1								
Abordilõppega rasedused						3								
Vere- ja elundidonorid	52 226	8	59 395	7	58 393	3	65 164	4	63 972	4	63 199	2	62 683	4
Rasedad	32 570	45	30 558	30	31 633	20	21 049	19	18 554	15	16 546	17	17 281	14
Vere ja organite retsiipiendid														
Relvajõududes teenivad isikud			212		19		57		73	1	2		1	
Kinnipeetavad isikud	4 944	68	4 431	72	3 970	53	3 937	46	3 456	29	3 534	31	3 178	28
Kliinilistel näidustustel uuritud isikud				6		2						4		
Anonüümselt uuritud isikud	8 510	46	4 591	35	4 035	26	6 058	27	5 390	42	6 324	27	8 307	36
Tervishoiutöötajad			741		771		773		1 401		913		894	
Profülaktiliselt uuritud isikud	38 788	199	42 112	202	48 632	244	47 551	206	58 795	225	61 271	204	66 233	184
Epidemioloogilistel näidustustel uuritud isikud														
Muud	2 433	45												

Tabel 17.

Testimine HIV-nakkuse suhtes maakonniti, 2015

Piirkond	Testitud isikute arv	Testide arv
Tallinn	88 224	128 970
Harjumaa		
Hiiumaa	157	157
Ida-Virumaa	5 530	6 155
Narva	5 328	5 438
Jõgevamaa	149	149
Järvamaa	723	723
Läänemaa	884	884
Lääne-Virumaa	1 162	1 162
Põlvamaa	464	464
Pärnumaa	10 153	10 153
Raplamaa	485	485
Saaremaa		
Tartumaa	43 587	64 725
Valgamaa	421	565
Viljandimaa	1 310	1 310
Võrumaa		
Kokku	158 577	221 340

HIV-tõbe diagnoositi 19 nakatunud, haigestumus 100 000 el. kohta oli 1,4 (2014. aastal 20 juhtu ehk 1,5 100 000 el. kohta). Kokku on Eestis aastate jooksul (seisuga 31.12.2015. a) HIV-tõbi diagnoositud 453 inimesel.

Tabel 18.

HIV-tõve registreerimine maakonniti, 1988–2015

Maakond/aasta	1988-1999	2000-2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Kokku
Tallinn		7	3	11	10	11	27	27	15	5	10	15	11	10	7	169
Harjumaa		1		2	1	4	1	2	1	10	4	5	2	2	1	36
Hiiumaa		1														1
Ida-Virumaa			1	4	9	7	13	21	12	6	6	9	5	1	4	98
Narva (eraldi)			5	7	8	11	13	10	8	3	15	5	2	5	2	94
Jõgevamaa					1		1									2
Järvamaa													1		1	2
Läänemaa												1				1
Lääne-Virumaa				1					1	1	1	1	3		3	11
Põlvamaa																0
Pärnumaa				1							3			1		5
Raplamaa								1	1							2
Saaremaa			1													1
Tartumaa				1			1							1	1	4
Valgamaa					1	1	1									3
Viljandimaa																0
Võrumaa																0
Muu/teadmata	23		1													24
Kokku:	23	9	11	27	30	34	57	61	38	25	39	36	24	20	19	453

2015. aastal nakkushaigust registreeriti Tallinnas, Harjumaal, Ida-Virumaal, Narvas, Järvamaal, Lääne-Virumaal ja Tartumaal. Suurem haigestumus oli Lääne-Virumaal (5,0 100 000 elaniku kohta), Ida-Virumaal (4,6), Järvamaal (3,3) ja Narvas (3,2).
42,1% haigestunutest moodustasid inimesed vanuses 30-39 aastat, 36,8% – 40-59 aastat. Mehi oli 63,2%, naisi 36,8%.

Tabel 19.

Haigused ja seisundid, mille alusel diagnoositi HIV-tõbi, 2015

Indikaatorhaigus	Haigete arv
Aju toksoplasmoos	2
Hingamiselundite kandidiaas	1
Entsefalopaatia	1
Kandidaseptitseemia	1
Kaposi sarkoom	1
Korduv pneumoonia	2
Kopsuväline krüptokokk	1
Kurtumussündroom + söögitorukandidiaas	1
Täpsustamata lümfoom	1
<i>Pneumocystis jirovecii</i> pneumoonia	4
Progresseeruv multifokaalne leukoentsefalopaatia	1
Söögitoru kandidiaas	2
Teadmata	1

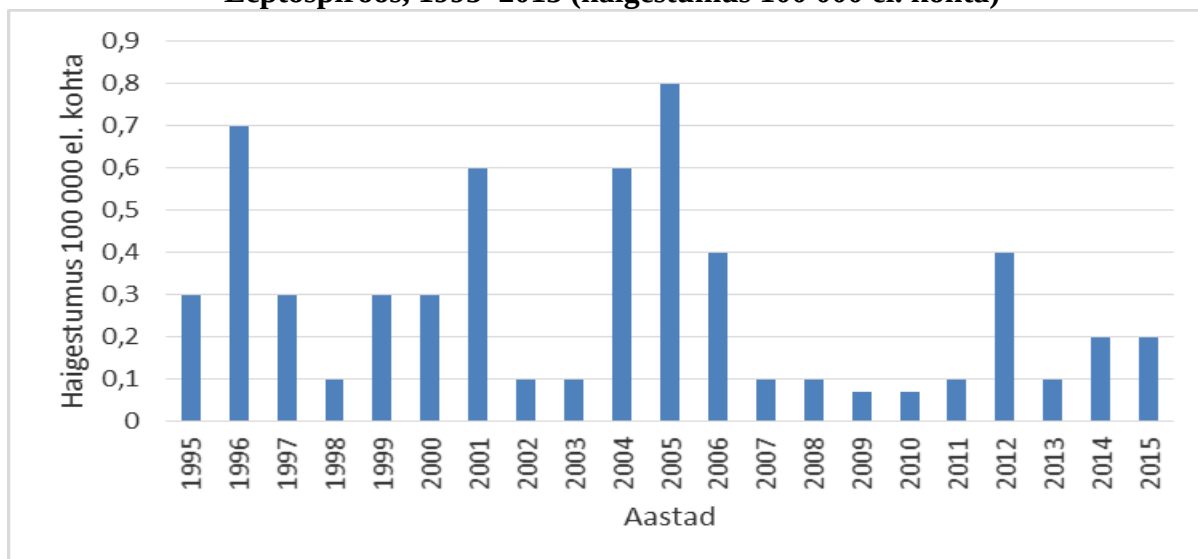
Muud zoonoosid

Leptospiroos (A27)

Registreeriti 2 leptospiroosi juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2014. a oli samuti 2 juhtu ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Haigusjuhte registreeriti Jõgevamaal (3,2 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Raplamaal (2,9).

Joonis 86.

Leptospiroos, 1995–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

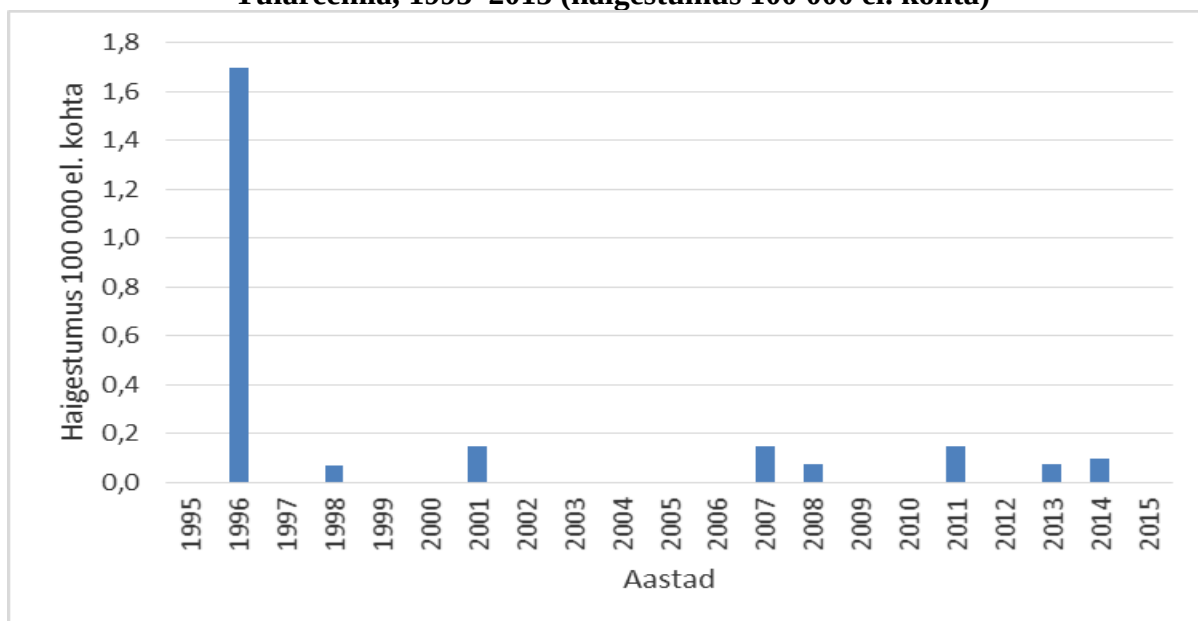
Mõlemad diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud (*Leptospira* spp). Haiged olid meessoost ja naissoost, vanuses 40-49 ja > 60 a, üks viibis kodusel ravil, teine hospitaliseeriti, paranesid. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

Tulareemia (A21)

2015. aastal ei registreeritud tulareemia haigusjuhte (2014. aastal esines üks haigusjuht, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,1).

Joonis 87.

Tulareemia, 1995–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

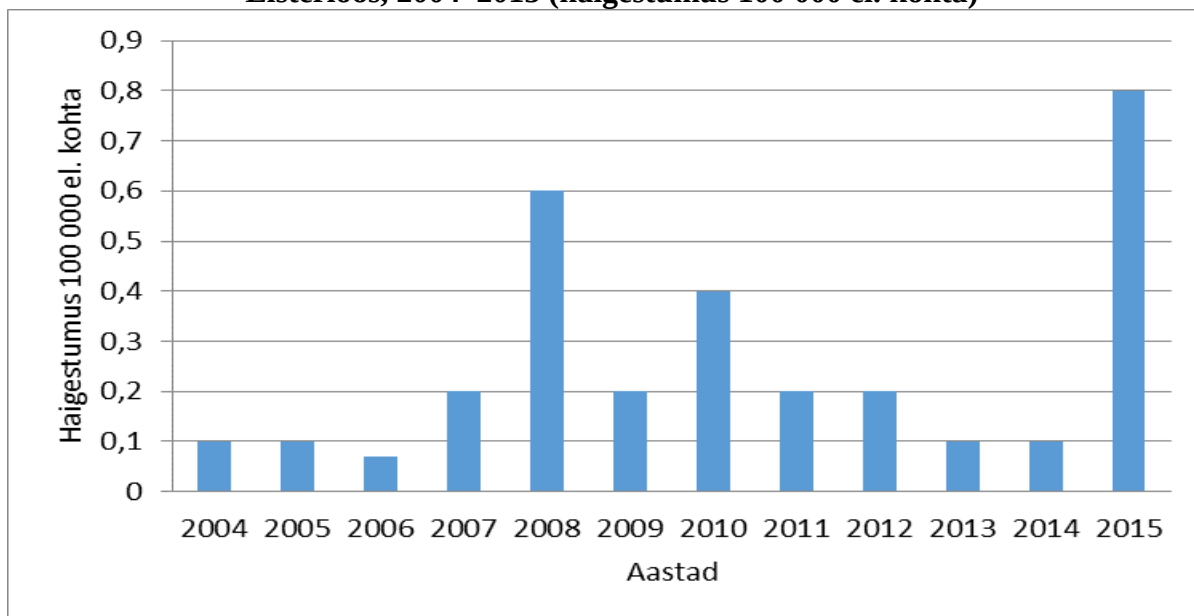

Listerioos (A32)

Registreeriti 11 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,8 (2014. a oli 1 juht ehk 0,1 100 000 elaniku kohta). Nakkushaigus esines Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal ((0,6), Ida-Virumaal (2,3), Lääne-Virumaal (1,7), Pärnumaal (2,4), Tartumaal (0,7) ja Viljandimaal (2,1).

Joonis 88.

Listerioos, 2004–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

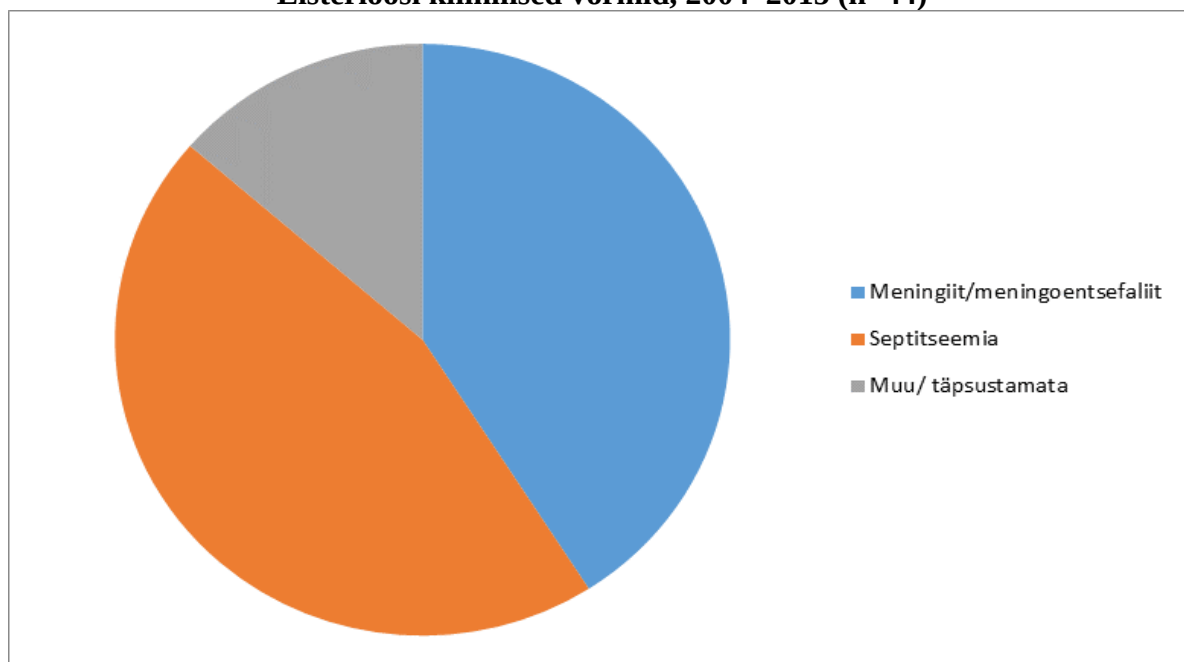

Kõik diagnoosid oli laboratoorselt kinnitatud. Kliiniliselt avaldusid haigusjuhud järgmiselt: meningiit 45,4%, septitseemia 27,3%, muud vormid või täpsustamata listerioos 27,3%.

Kõik haiged olid vanuses üle 50 aastat, vanaduspensionärid moodustasid 90,9% haigetest. Hospitaliseeriti 100% haigetest. Esines 3 surmajuhtu.

Joonis 89.

Listerioosi kliinilised vormid, 2004–2015 (n=44)

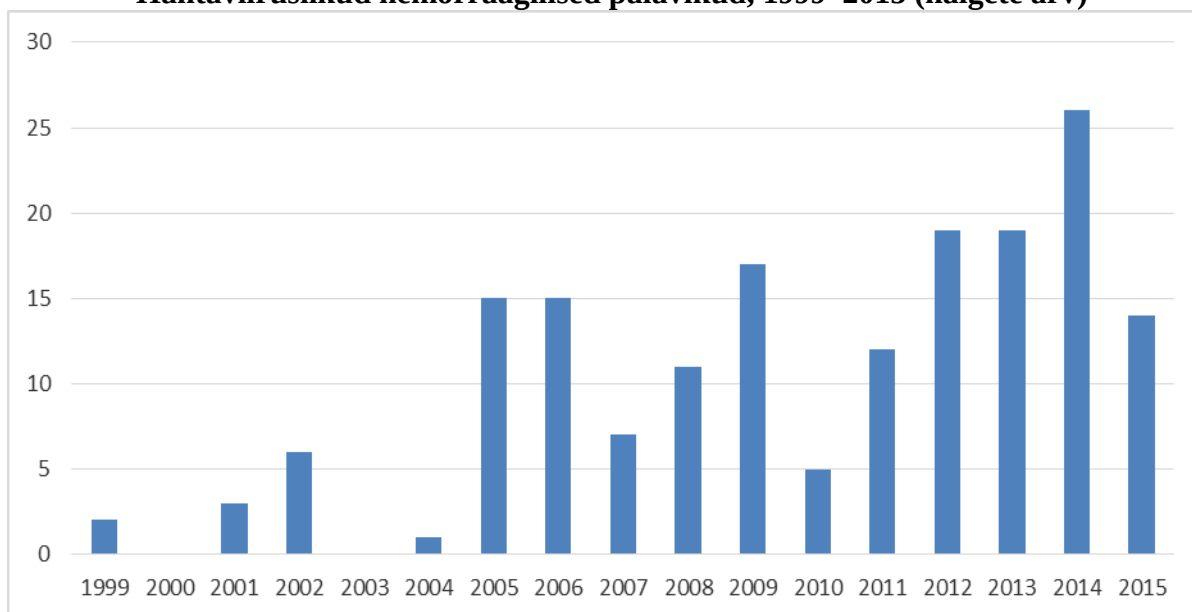

Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud (A98.5)

Registreeriti 14 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 1,1 (2014. a oli 26 juhtu ehk 2,0 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 90.

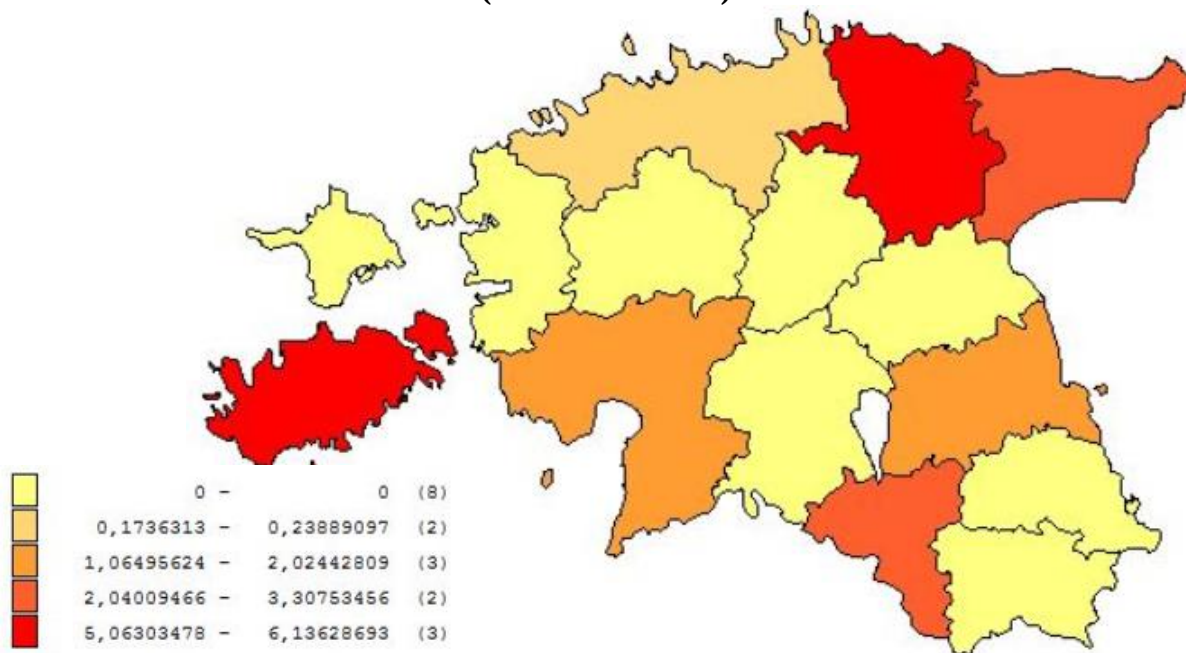
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud, 1999–2015 (haigete arv)

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. Nakkushaigust registreeriti 5 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus oli Saaremaal (6,3 100 000 el. kohta), Lääne-Virumaal (5,0) ja Narvas (4,9).

Joonis 91.

Neerusündroomiga hemorraagilise palaviku (A98.5) haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

64,3% haigetest moodustasid 20-49-aastased isikud ning 35,7% – üle 50-aastased isikud. Mehi oli 78,6% ja naisi 21,4%. 85,7% olid töötavad ja 14,3% – mittetöötavad isikud. Hospitaliseeriti 92,8% haigetest. Letaalseid juhte ei olnud. Nakatumist väljaspool Eestit ei olnud.

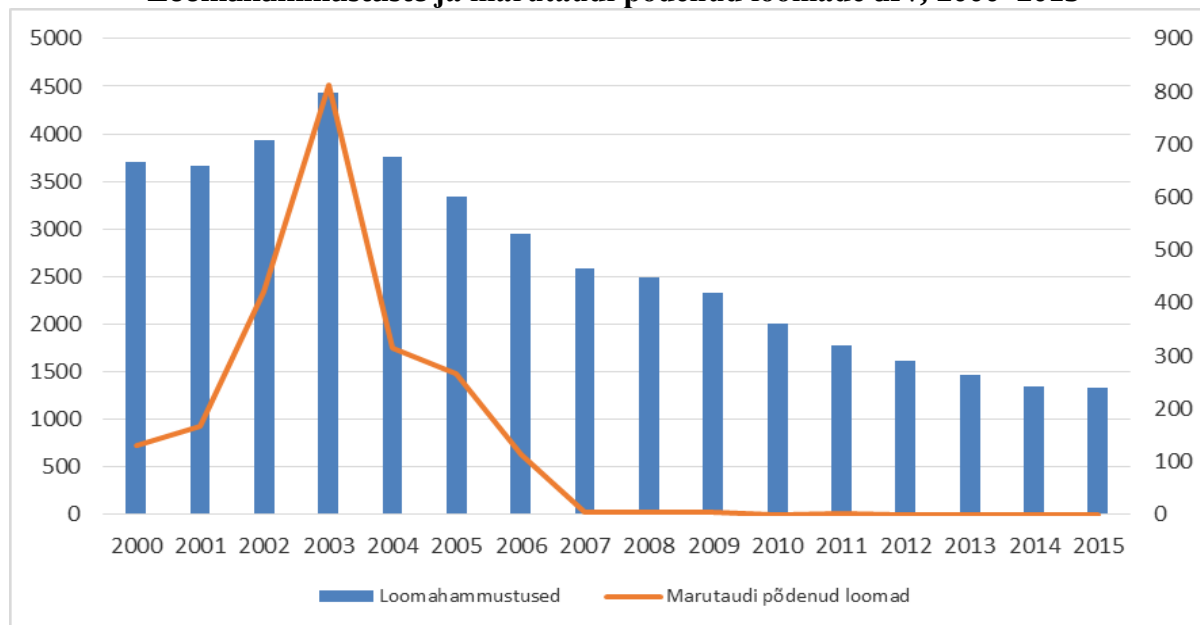
50,0% haigetest haigestus sügisel (oktoobris-novembris).

Marutõbi ja loomahammustused (T14.1)

2015. aastal inimesed marutõppe ei haigestunud (viimane haigusjuht registreeriti 1986. a). Registreeriti 1 329 loomahammustuse juhtu, 100 000 elaniku kohta 101,0 (2014. a vastavalt 1343 ja 102,1).

Joonis 92.

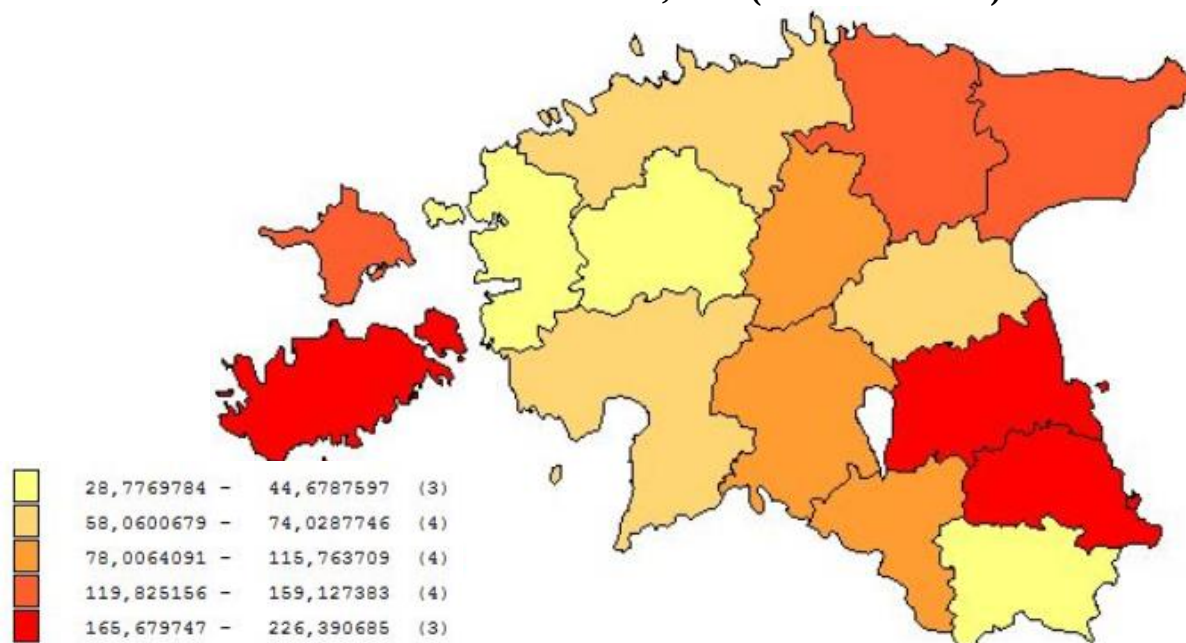
Loomahammustuste ja marutaudi põdenud loomade arv, 2000–2015

Enim registreeriti loomahammustusi Põlvamaal (227,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (205,7), Saaremaal (170,0) ja Ida-Virumaal (168,6).

Joonis 93.

Loomahammustused maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Inimesi ründasid kõige sagedamini koerad (67,7%) ja kassid (27,6%). Inimesi rünnanud loomade seas olid ahv, deegu, hamster, hiir, hobune, jänes, kukk, kährik, küülik, metssiga, mutt, nahkhiir, nirk, nugis, papagoi, pesukaru, rebane, rott, saarmas, siil, tuhkur.

Puretud inimeste vanuseline jaotus: kuni 14-aastaseid – 27,3%, 50-aastaseid ja vanemaid – 32,7%. Mehi oli 44,1%, naisi 55,9%.

Veterinaar- ja Toiduameti andmetel ei olnud 2015. aastal marutaudi loomadel (2012.-2014. a ei olnud, 2011. a – 1, 2010. a ei olnud, 2009. a – 3, 2008. a – 3, 2007. a – 4, 2006. a – 114 ja 2005. a – 266 loomal).

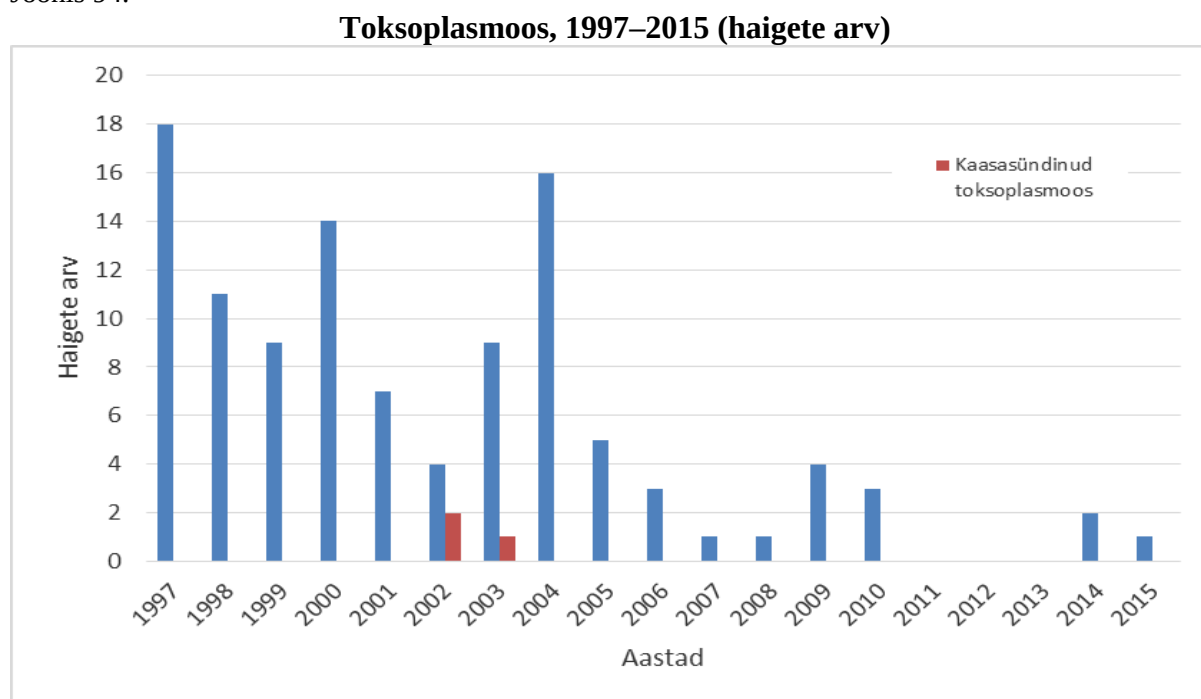
2015. a vaktsineeriti marutõve vastu 449 inimest, neist 0-14 a. lapsi – 57, noorukeid (15-17 a.) – 11, täiskasvanuid – 381. Revaktsineeriti 152 täiskasvanud isikut.

Immuunglobuliinprofülaktikat ei rakendanud.

Toksoplasmoos (B58; P37.1)

Registreeriti 1 toksoplasmoosi haigusjuht, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,1 (2014. a oli 2 juhtu ehk 0,1 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud toksoplasmoosi ei registreeritud.

Joonis 94.

Diagnoos kinnitati laboratoorselt. Haigusjuht registreeriti Tallinnas. Haige oli naine vanusrühmast 30-39 a, töötav isik, viibis kodusel ravil.

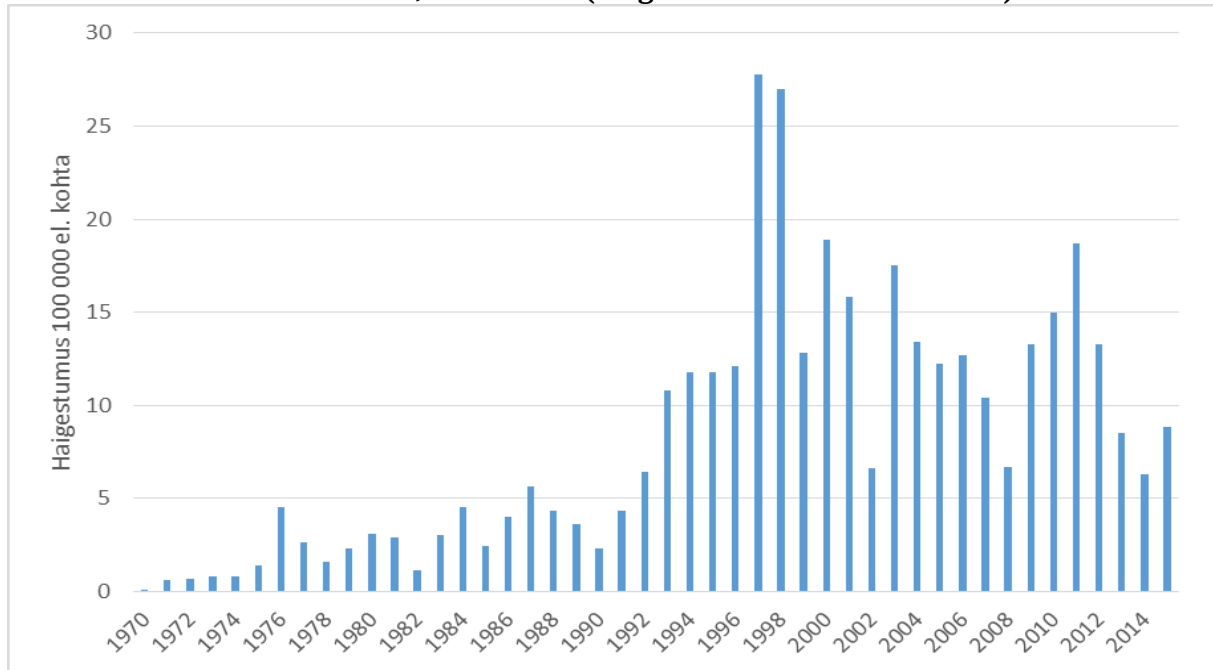
Puukidega levivad nakkushaigused

Puukentsefaliit (A84)

Puukentsefaliiti registreeriti 116 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 8,8 (2014. a oli 83 juhtu ehk 6,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Joonis 95.

Puukentsefaliit, 1970–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

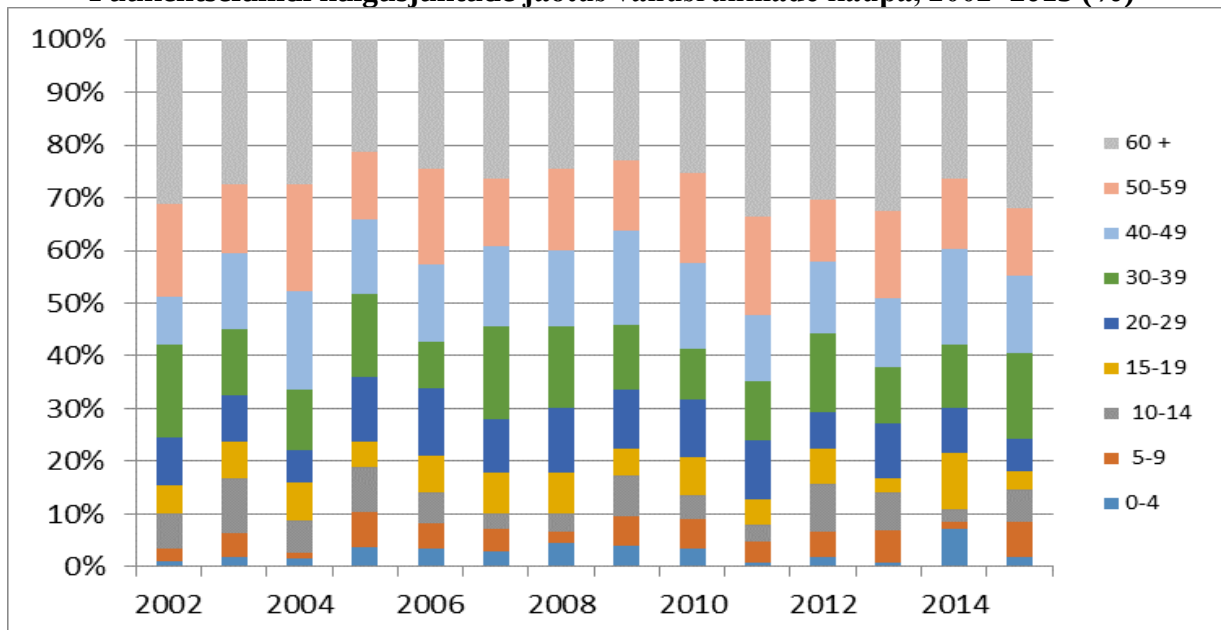

99,1% diagnoosidest kinnitati laboratoorselt, 0,9% – kliinilise pildi ja epidemioloogilise seose alusel. Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Raplamaa ja Valgamaa. Kõige suurem haigestumus oli Hiiumaal (69,9 juhtu 100 000 elaniku kohta), Saaremaal (22,0) ja Pärnumaal (18,1).

44,8% haigetest olid 50-aastased ja vanemad isikud, 31,1% – isikud vanuses 30-49 aastat. Mehi oli 48,3%, naisi 51,7%.

Joonis 96.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2015 (%)

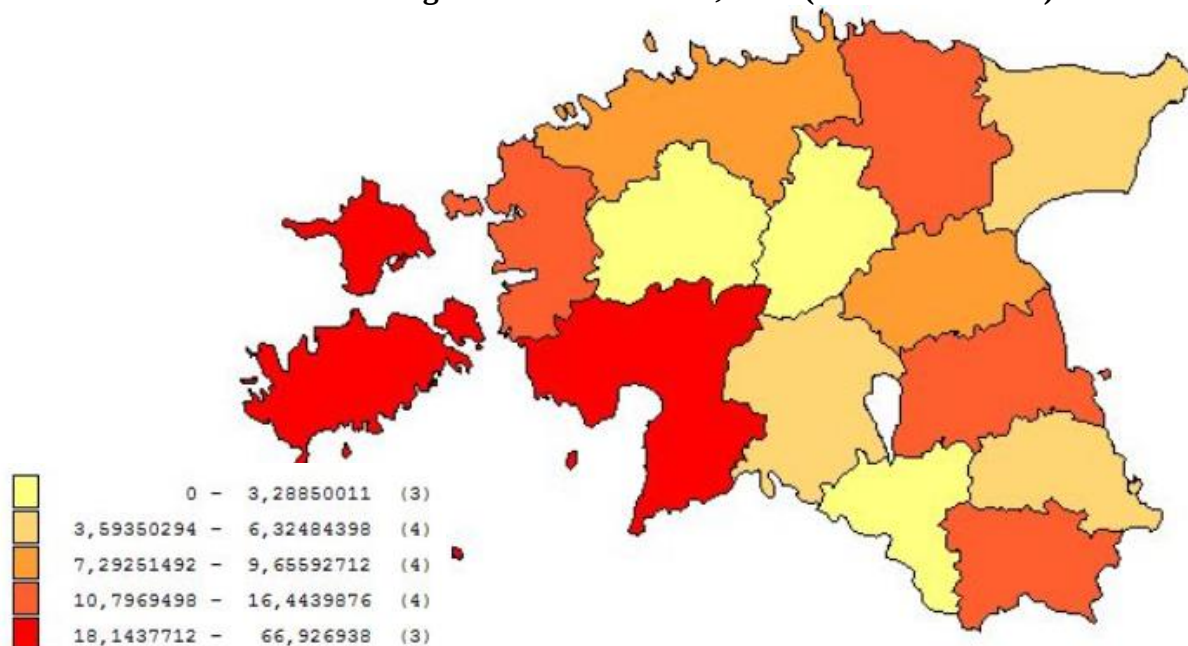

32,8% moodustasid mittetöötavad ja 47,4% – töötavad inimesed.

Kõik haiged haigestusid aprillist novembrini, juunis-septembris haigestus 83,6% haigete üldarvust.

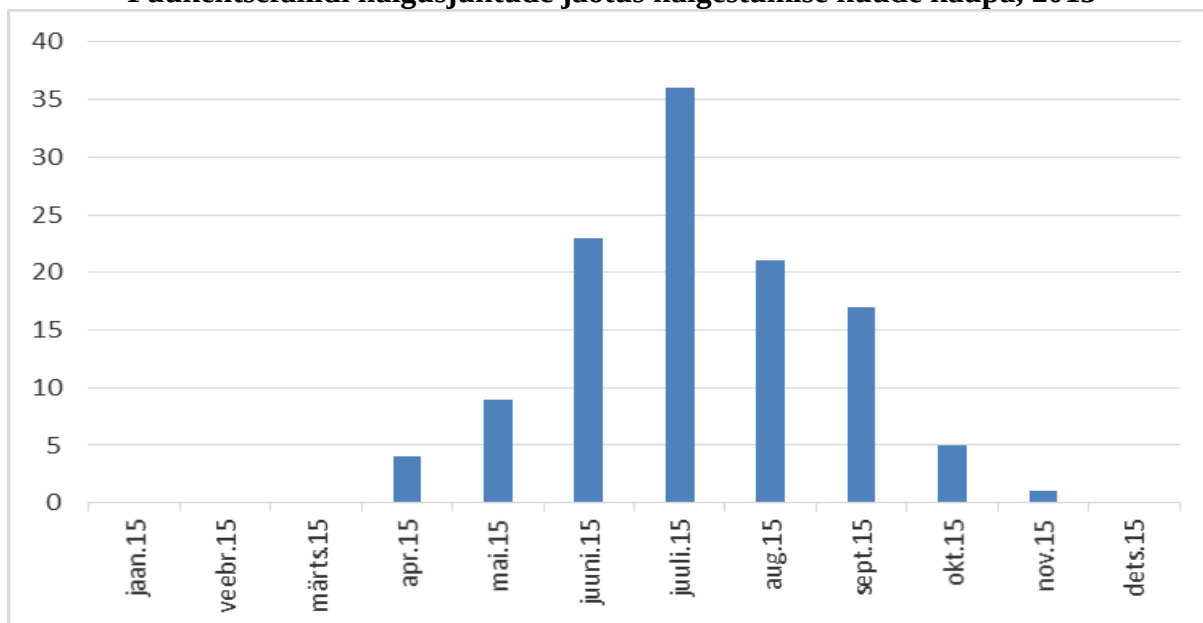
Joonis 97.

Puukentsefaliidi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 98.

Puukentsefaliidi haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2015

Hospitaliseeriti 74,1% haigestunutest.

Puukentsefaliidi ja puukborrelioosi segainfektsioon registreeriti 12 juhul.

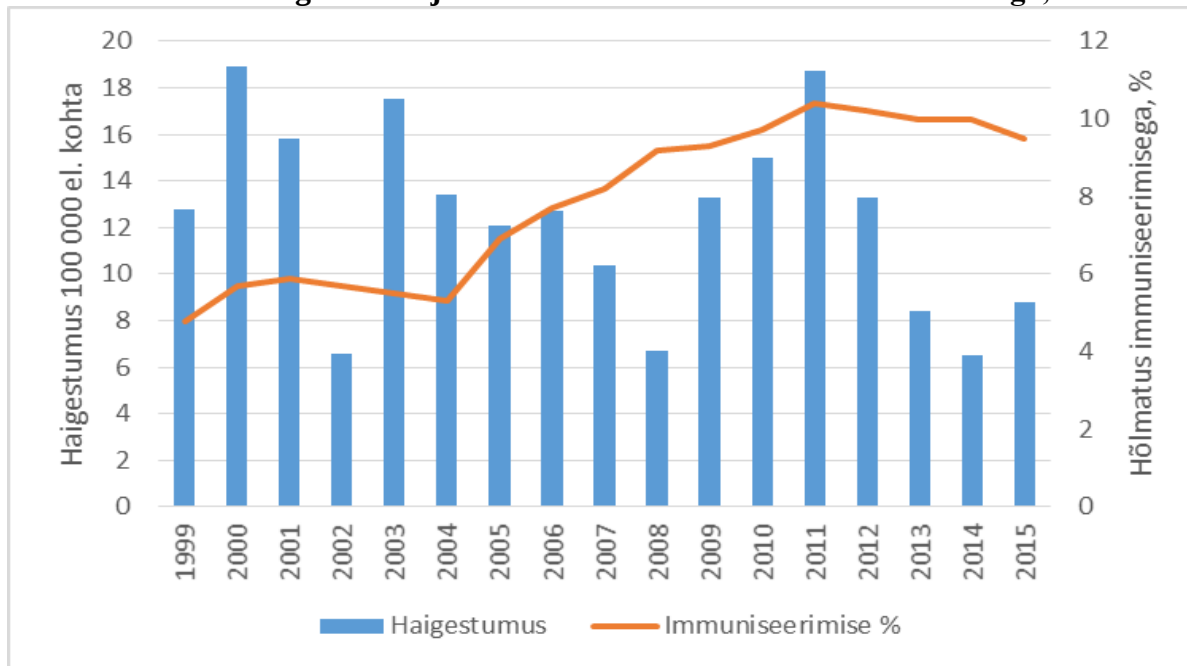
Oletatav nakatumine toimus sagedamini Harjumaal (12,9% haigete üldarvust), Saaremaal (6,9%) ja Hiiumaal (5,2%). Kahel juhul toimus nakatumine väljaspool Eestit (Soomes). Nakatumise koht jäi teadmata 44,8% juhtudest.

Ühel juhul toimus nakatumine oletatavalt alimenteraalsetel teel.

2015. a vaktsineeriti puukentsefaliidi vastu 10 084 inimest, neist lapsi vanuses 0-14 a 3 287, noorukeid vanuses 15-17 a – 468 ja täiskasvanuid 6 329. Revaktsineeriti 18 008, neist lapsi vanuses 0-14 a – 3 188, noorukeid vanuses 15-17 a – 978 ning täiskasvanuid 13 842.

Joonis 99.

Puukentsefaliidi haigestumus ja elanikkonna hõlmatus immuniseerimisega, 1999–2015

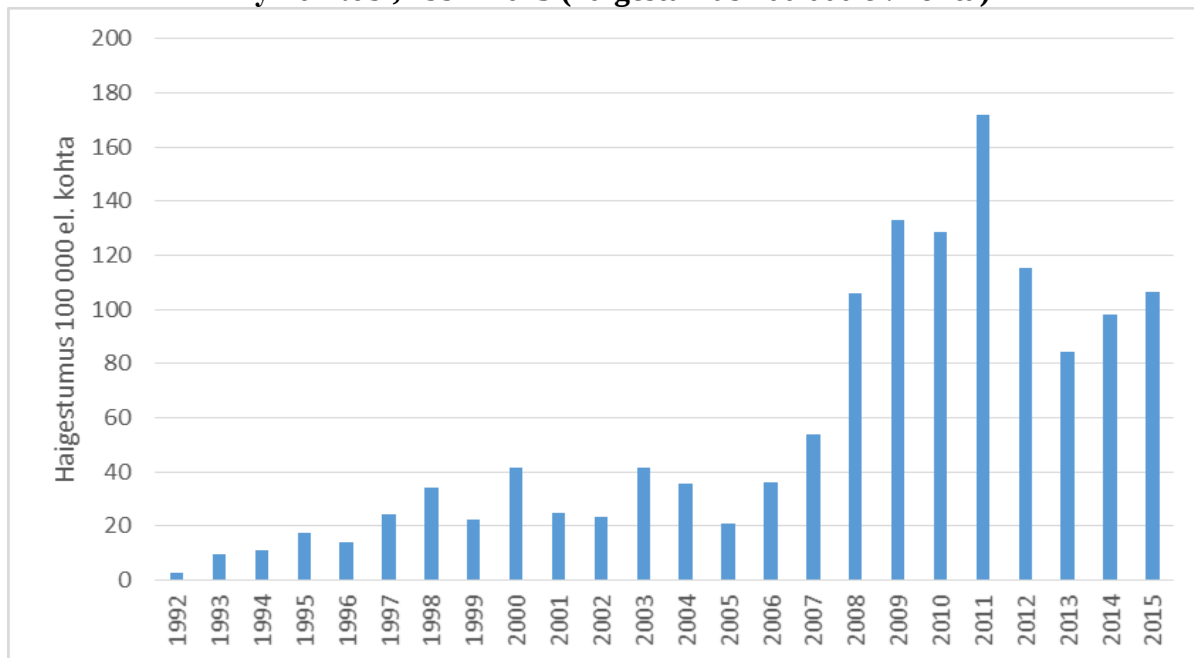

Lyme'i tõbi ehk puukborrelioos (A69.2)

Registreeriti 1 402 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 106,5 (2014. aastal oli 1 289 juhtu ehk 98,0 100 000 elaniku kohta).

Joonis 100.

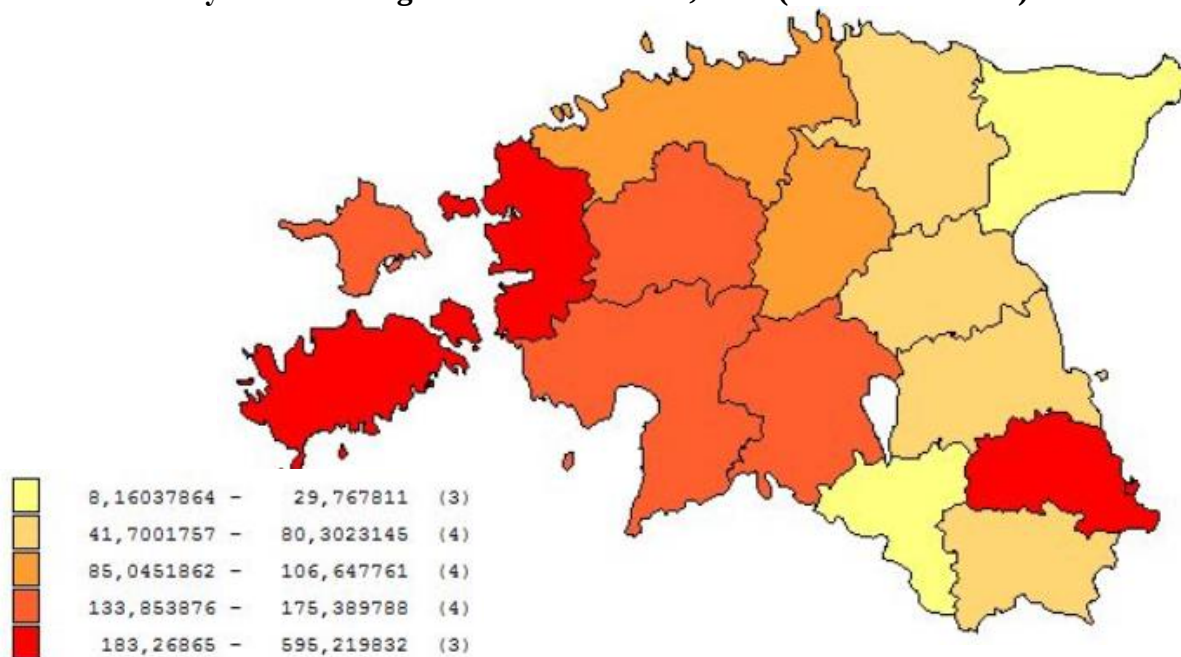
Lyme'i tõbi, 1992–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

69,7% haigusjuhtudest kinnitati diagnoos laboratoorselt, 30,3% diagnoosi püstitati kliinilise pildi ja puugiründe seoste põhjal. Nakkushaigust registreeriti kõigis maakondades. Suurem haigestumus oli Saaremaal (610,9 100 000 elaniku kohta), Läänemaal (370,0) ja Põlvamaal (184,5).

Joonis 101.

Lyme'i tõve haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

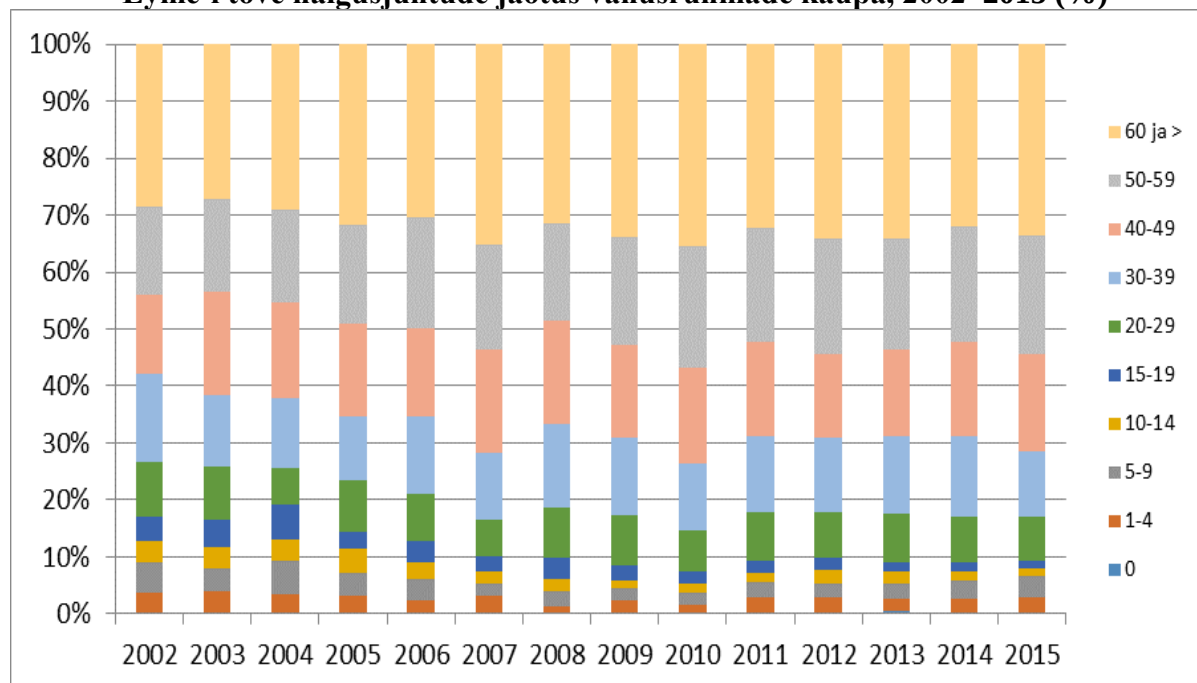

54,3% haigestest oli vanuses 50 aastat ja vanemad, 28,6% – 30-49-aastased isikud. Mehi oli 37,0%, naisi 63,0%. 52,8% moodustasid töötavad ja 32,9% – mittetöötavad inimesed.

70,6% haigestest haigestusid juulis-oktoobris.

Joonis 102.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2002–2015 (%)

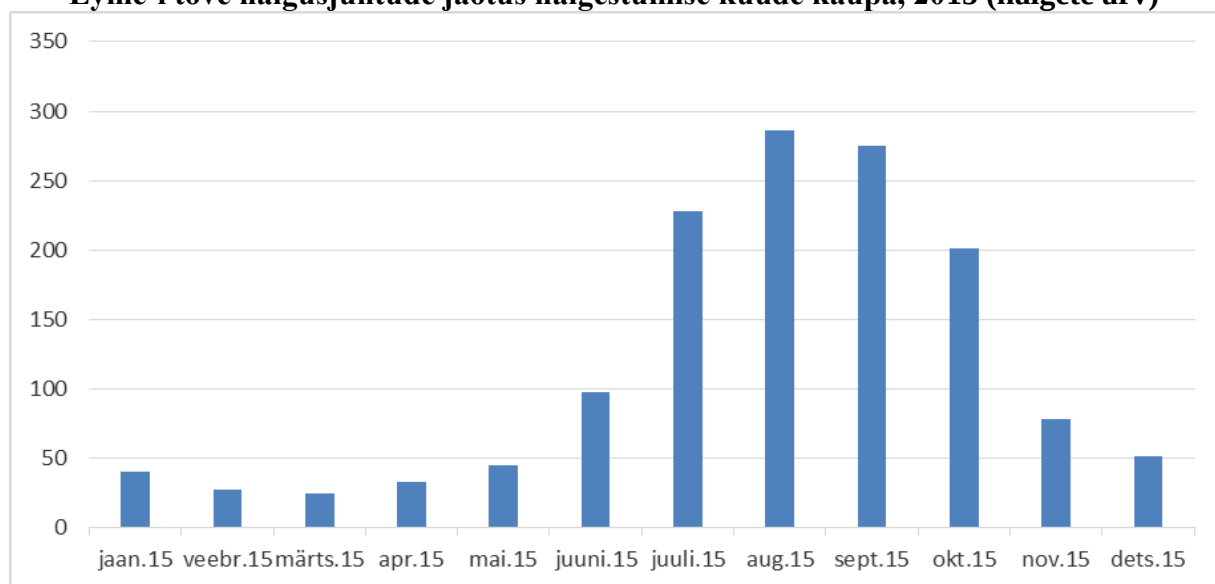

Hospitaliseeriti 3,7% haigestunutest.

Nakatuti sagedamini Harjumaal (19,7% haigete üldarvust), Saaremaal (11,0%) ja Tartumaal (3,9%). Nakatumise koht jäi teadmata 37,7% juhtudest. 12 juhul toimus oletatav nakatumine väljaspool Eestit (Bulgaarias üks, Norras kaks, Rootsis neli, Soomes üks, Suurbritannias üks ja Venemaal kolm).

Joonis 103.

Lyme'i tõve haigusjuhtude jaotus haigestumise kuude kaupa, 2015 (haigete arv)

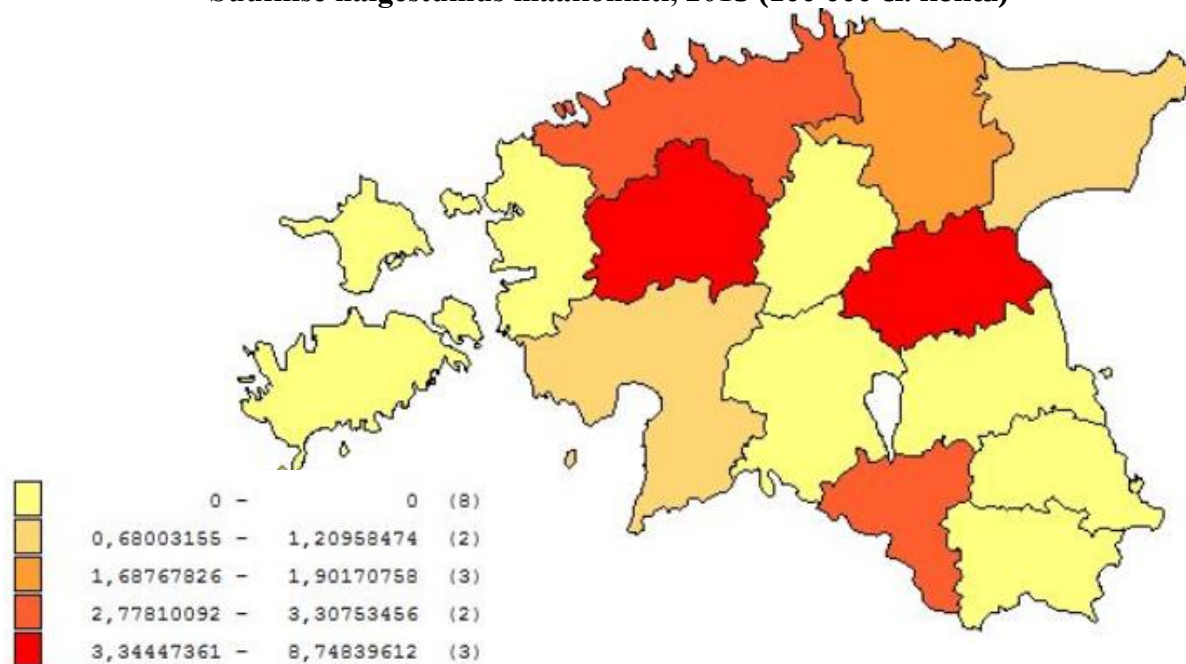
Sugulisel teel levivad haigused

Süüfilis (A50-A53)

Registreeriti 25 haiget, haigestumus 100 000 elaniku kohta 1,9 (2014. a oli 34 haiget ehk 2,6 juhtu 100 000 elaniku kohta). Kaasasündinud süüfilise haigusjuhte ei olnud. Varast süüfilist diagnoositi 44,0% haigete üldarvust.

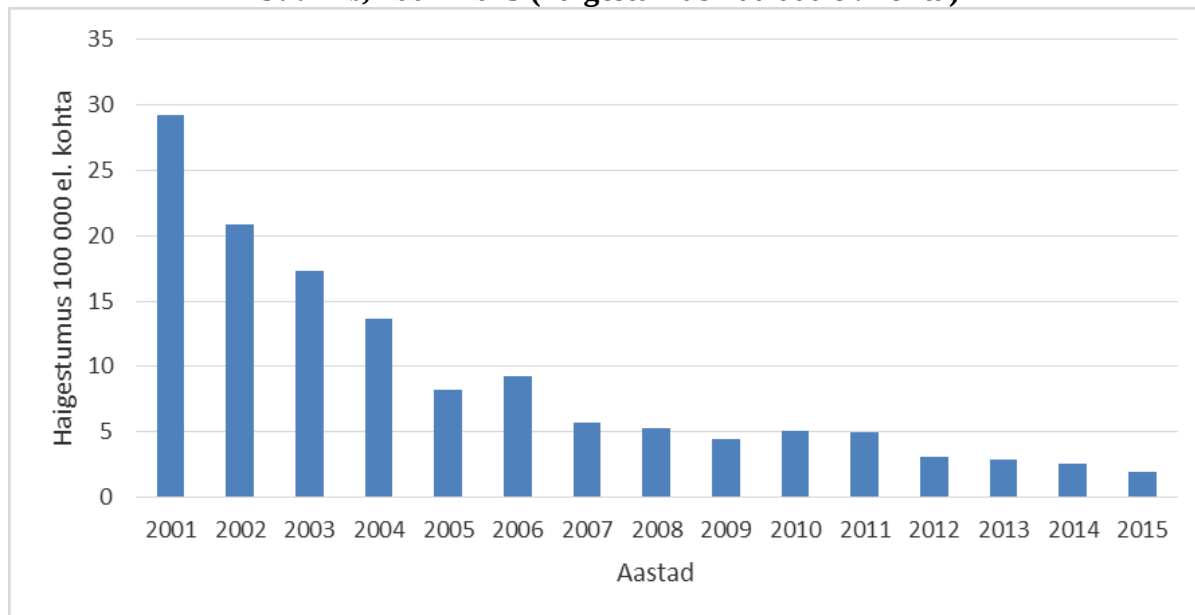
Joonis 104.

Süüfilise haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 105.

Süüfilis, 2001–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

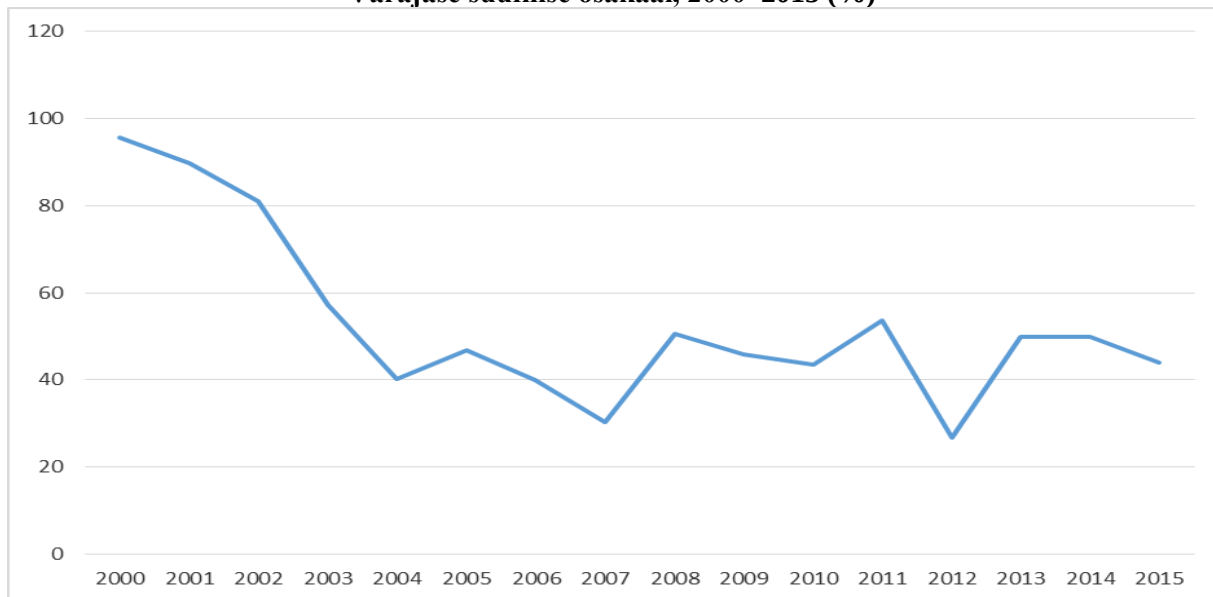

Nakkushaigust registreeriti 6 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Tallinnas registreeriti 56,0% juhtude üldarvust (2014. a – 44,1%, 2013. a – 44,7%, 2012. a – 48,8%, 2011. a – 58,2%, 2010. a – 53,6%, 2009. a – 35,6%, 2008. aastal – 66,2%). Suurem haigestumus oli Raplamaal (8,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Jõgevamaal (6,4), Tallinnas (3,4) ja Valgamaal (3,3).

60,0% haigetest moodustavad isikud vanusrühmast 30-49 a, 20,0% – 50-59 a. Mehi oli 52,0%, naisi 48,0%.

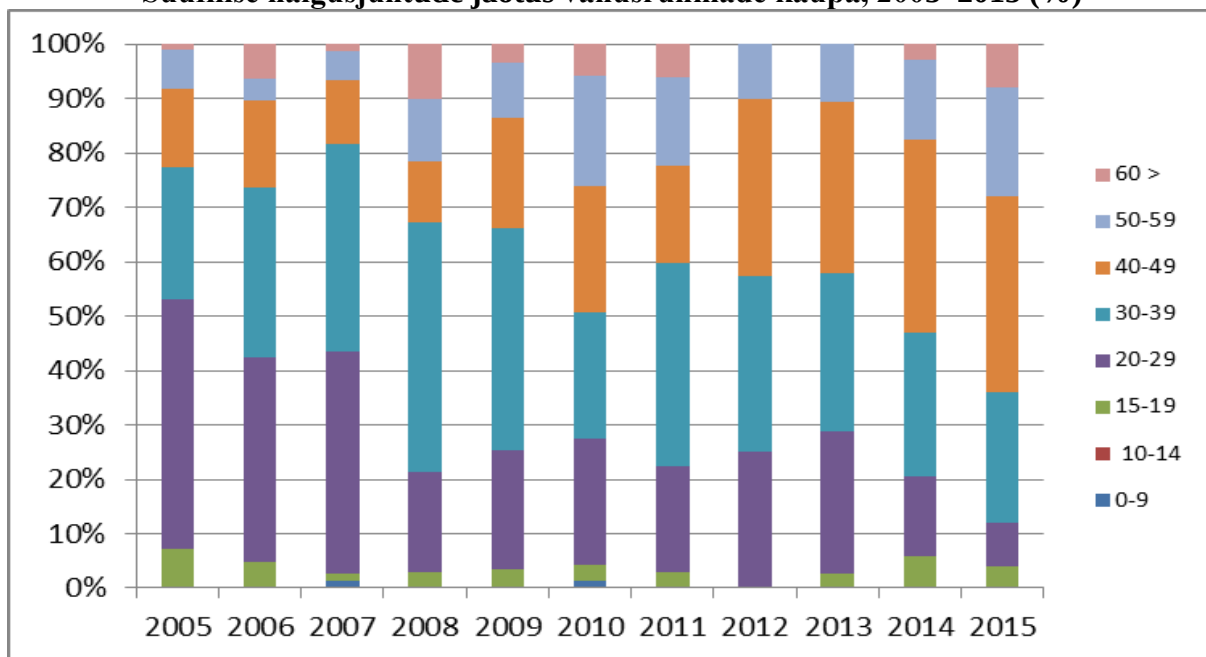
Joonis 106.

Varajase süüfilise osakaal, 2000–2015 (%)

Joonis 107.

Süüfilise haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2015 (%)

Gonokokknakkus (A54)

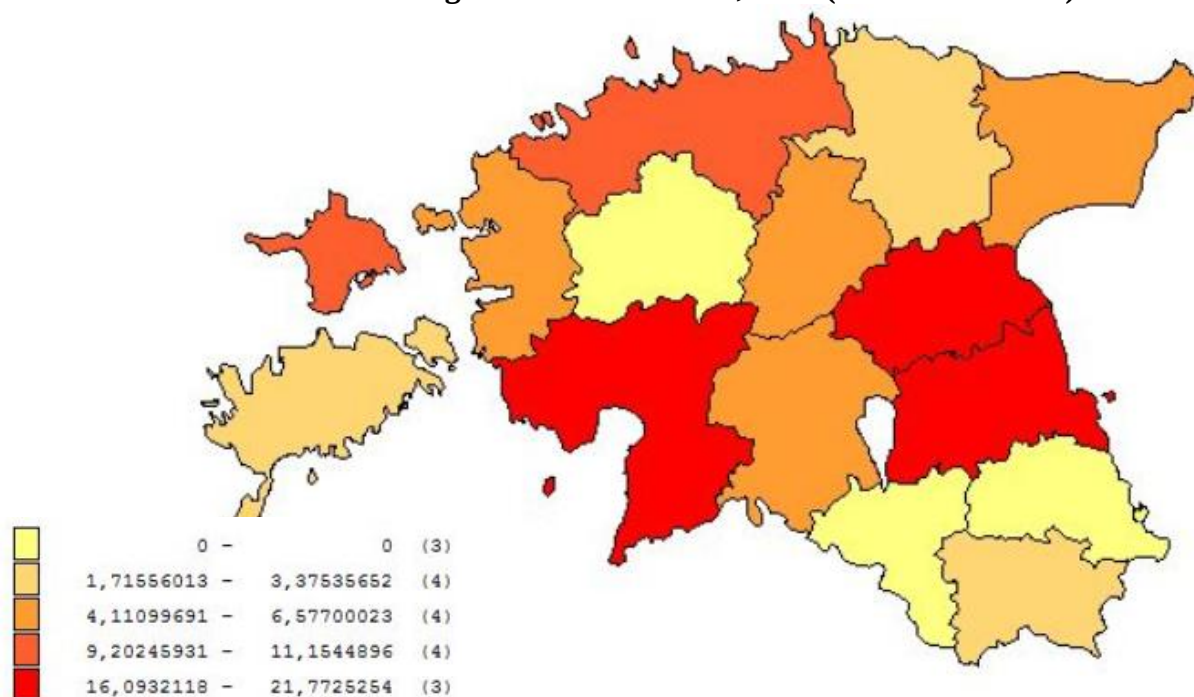
Registreeriti 121 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 9,2 (2014. a oli 136 juhtu ehk 10,3 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades välja arvatud Põlvamaa, Raplamaa ja Valgamaa. Tallinnas registreeriti 36,4% juhtude üldarvust. (2014. a – 39,0%, 2013. a – 40,4%, 2012. a – 48,4%, 2011. a – 56,2%, 2010. a – 45,9%, 2009. a – 41,7%). Suurem haigestumus oli Pärnumaal (21,7 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (17,0) ja Jõgevamaal (16,1).

Haigetest 47,1% olid vanuses 20-29 aastat, 20,7% – 15-19 aastat. Mehi oli 33,9%, naisi 66,1%.

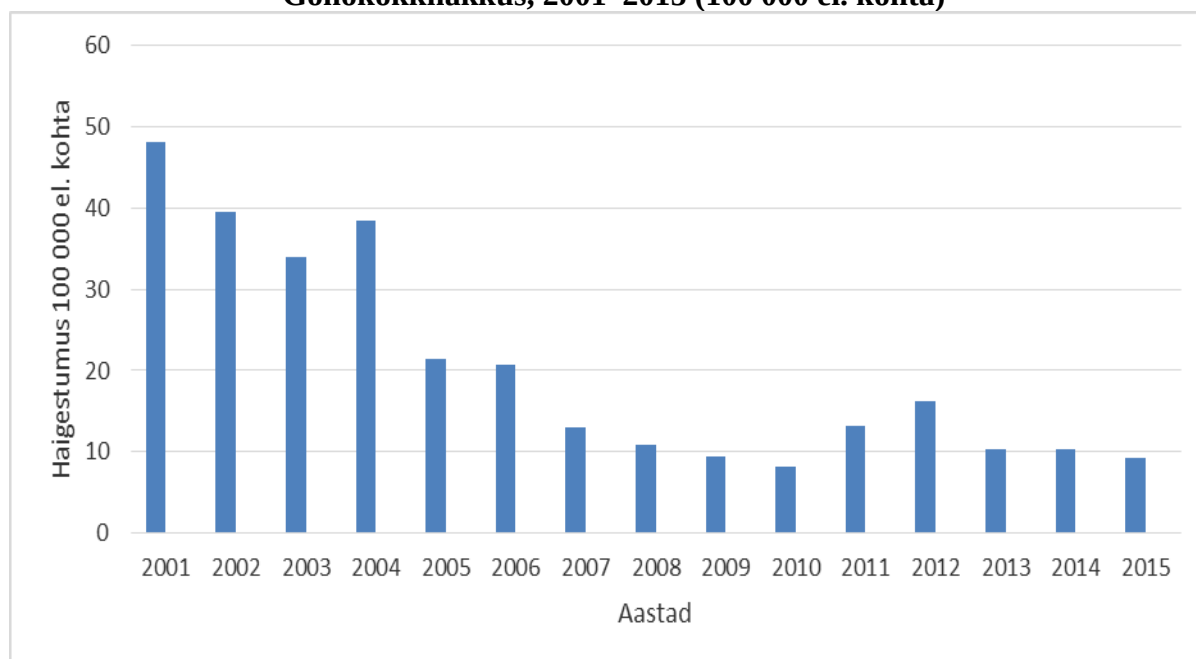
Joonis 108.

Gonokokknakkuse haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Joonis 109.

Gonokokknakkus, 2001–2015 (100 000 el. kohta)

Tabel 20.

***Neisseria gonorrhoeae* tundlikkuse uurimise tulemused, 2015. a**

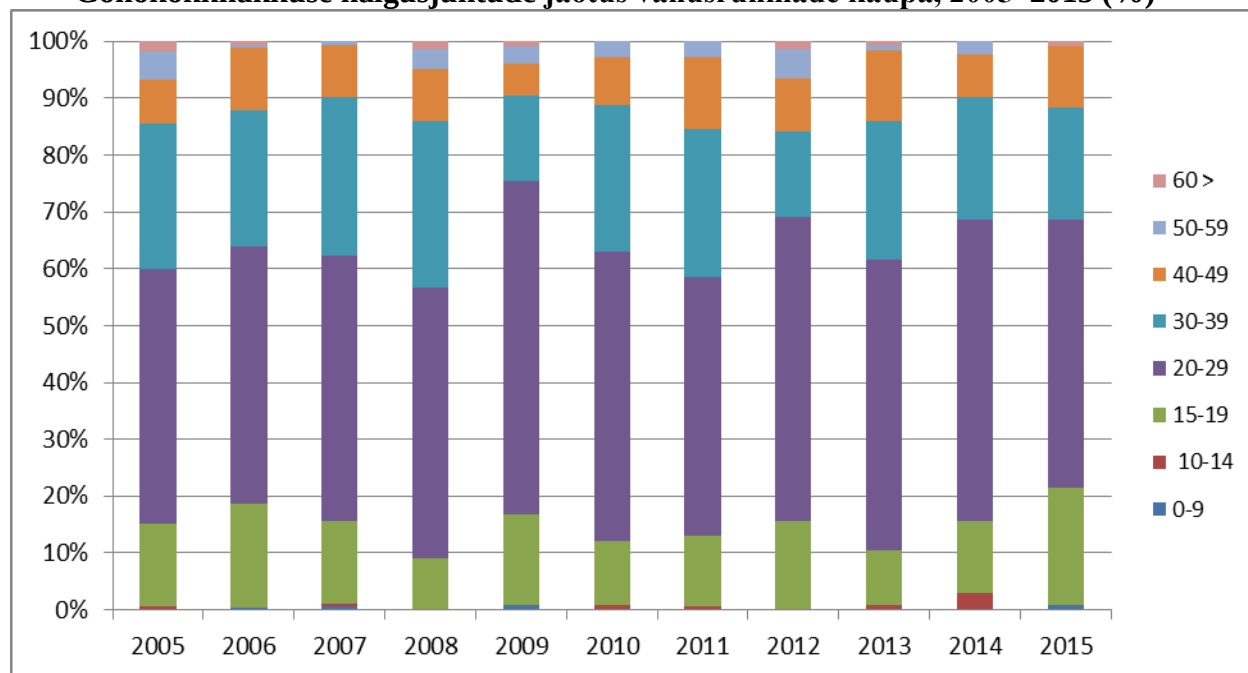
Preparaat	Uuritud kultuuride arv	Tundlik (%)	Mõõdukalt tundlik (%)	Resistentne (%)
Azitromütsiin	19	57,9	36,8	5,3
Tseftriaksoon	17	100,0	0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	19	68,4	0,0	31,6
Tsefiksiim	19	100,0	0,0	0,0
Penitsilliin	19	68,4	31,6	0,0
Tsefotaksiim	19	100,0	0,0	0,0

Tabel 21.

***Neisseria gonorrhoeae* resistentsus, 2014–2015 (%)**

Preparaat, kultuuride arv	2014 (13)	2015 (19)
Azitromütsiin	0,0	5,3
Tseftriaksoon	0,0	0,0
Tsiprofloksatsiin	15,4	31,6
Tsefiksiim	0,0	0,0
Penitsilliin	-	0,0
Tsefotaksiim	-	0,0

Joonis 110.

Gonokokknakkuse haigusjuhtude jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2015 (%)**Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused (A55-A56)**

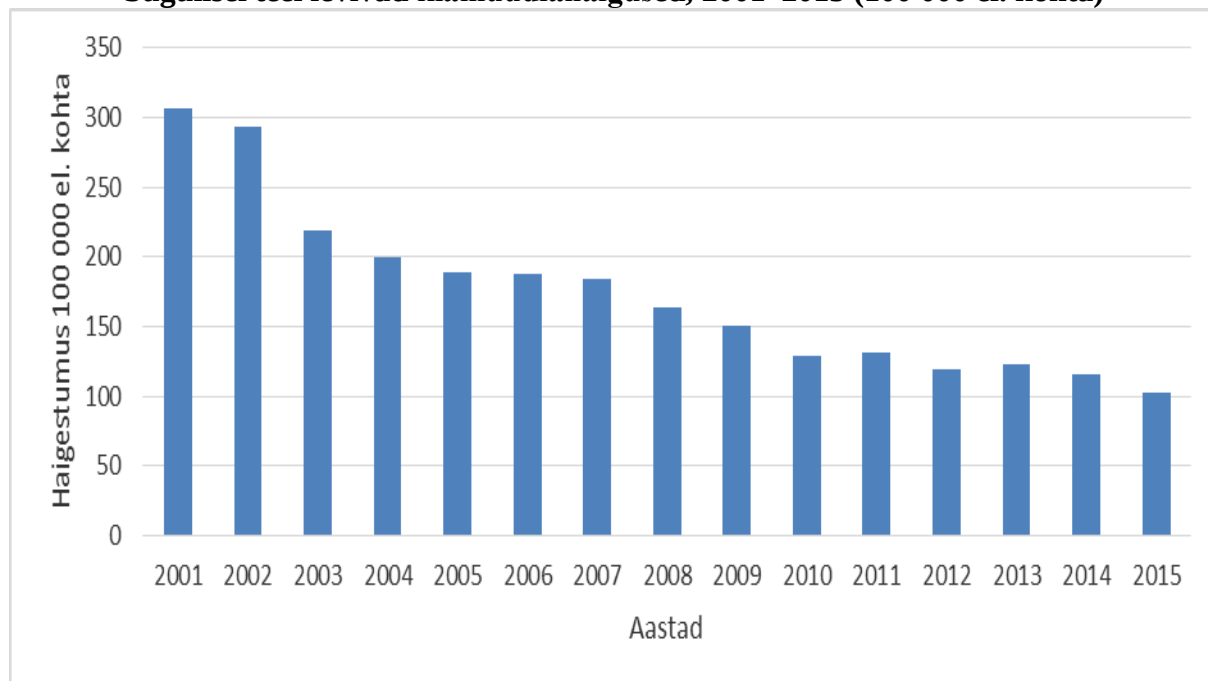
Registreeriti 1 351 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 102,7 (2014. a oli 1524 juhtu ehk 115,8 juhtu 100 000 elaniku kohta).

Nakkushaigust registreeriti kõikides maakondades. Tallinnas registreeriti 39,2% juhtude üldarvust (2014. a – 36,5%, 2013. a – 30,9%, 2012. a – 34,4%, 2011. a – 35,8%, 2010. a – 37,4%, 2009. a – 38,0%, 2008. aastal – 40,3%). Suurem haigestumus oli Pärnumaal (175,1 juhtu 100 000 elaniku kohta), Tartumaal (137,3) ja Tallinnas (128,7).

Haigetest 57,3% olid vanuses 20-29 aastat, 22,6% – 15-19 aastat ja 13,9% – 30-39-aastat. Mehi oli 11,2%, naisi 88,8%.

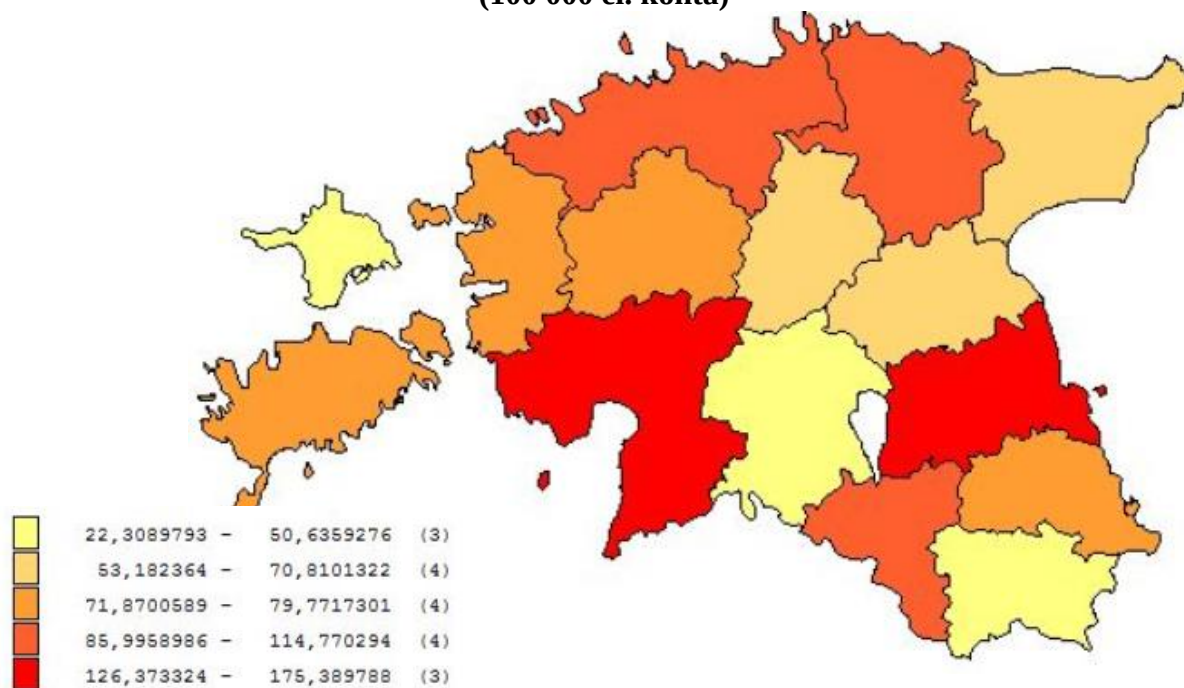
Joonis 111.

Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused, 2001–2015 (100 000 el. kohta)

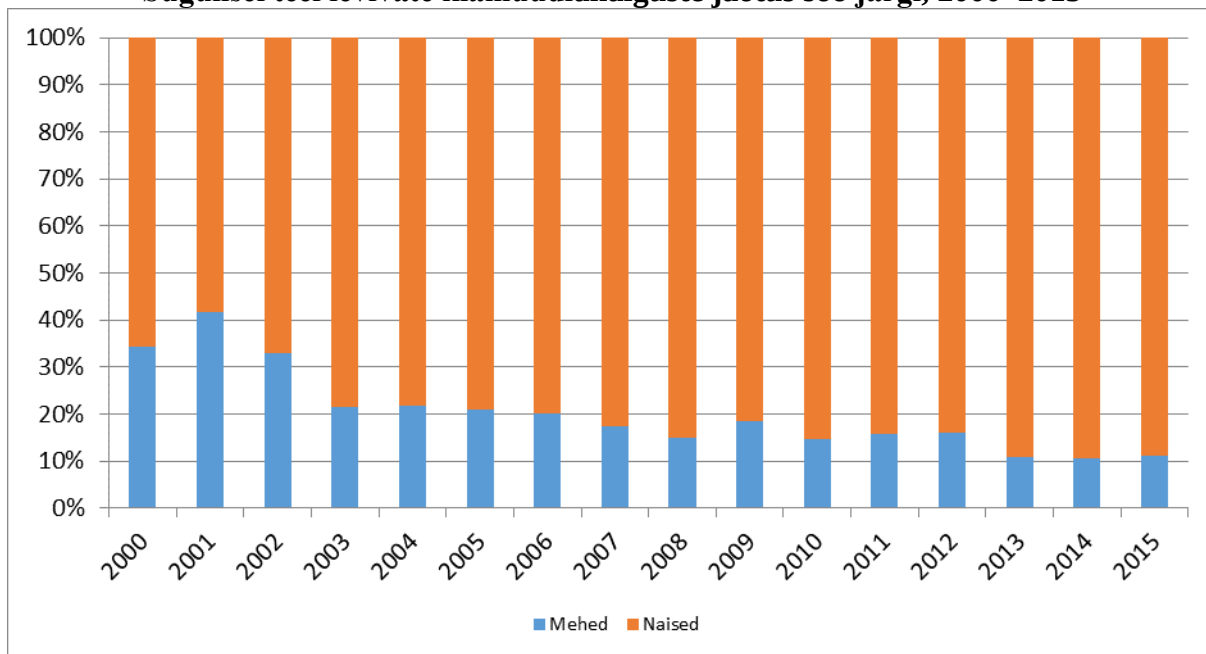
Joonis 112.

**Sugulisel teel levivate klamüüdiahaiguste haigestumus maakonniti, 2015
(100 000 el. kohta)**

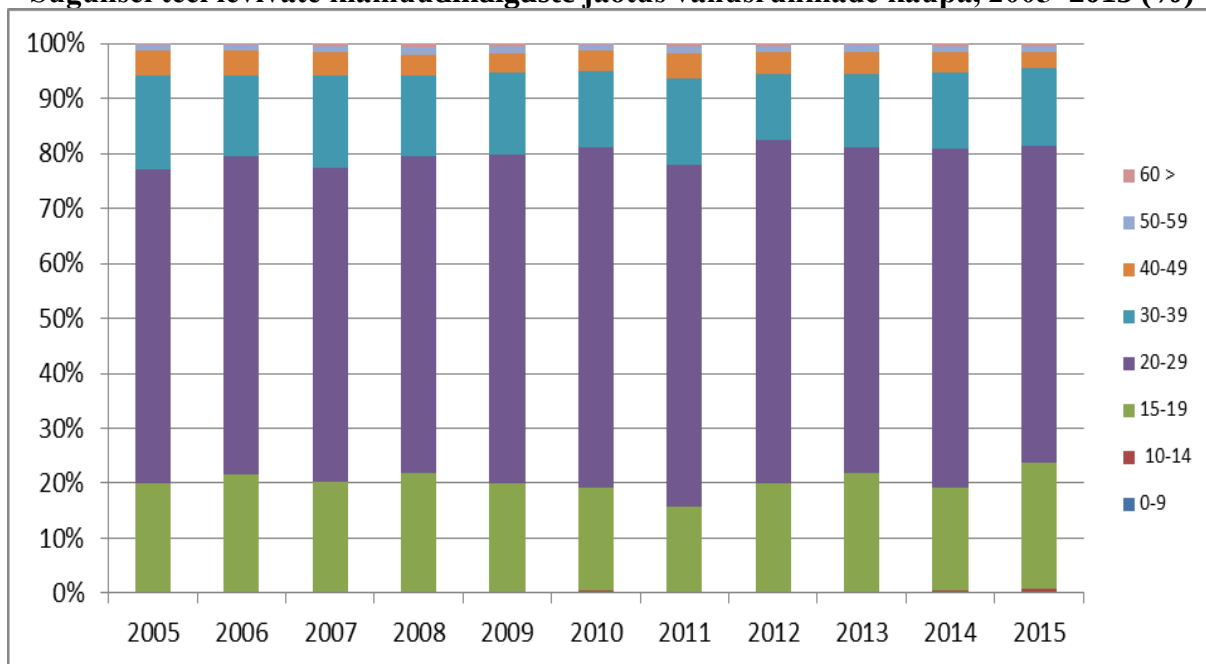
Joonis 113.

Sugulisel teel levivate klamüüdihaiguste jaotus soo järgi, 2000–2015

Joonis 114.

Sugulisel teel levivate klamüüdihaiguste jaotus vanusrühmade kaupa, 2005–2015 (%)

Muud nakkushaigused

Poliomüeliit (A80)

Viimane haigusjuht esines Eestis 1961. aastal. Polioviiruse ringluse jälgimiseks uuriti nakkushaiguste seire raames 61 heitveeproovi, enteroviirust identifitseeriti 20 proovis (32,8%).

Tabel 22.

Laste hõlmatus immuniseerimisega poliomüeliidi vastu, 2015 (%)

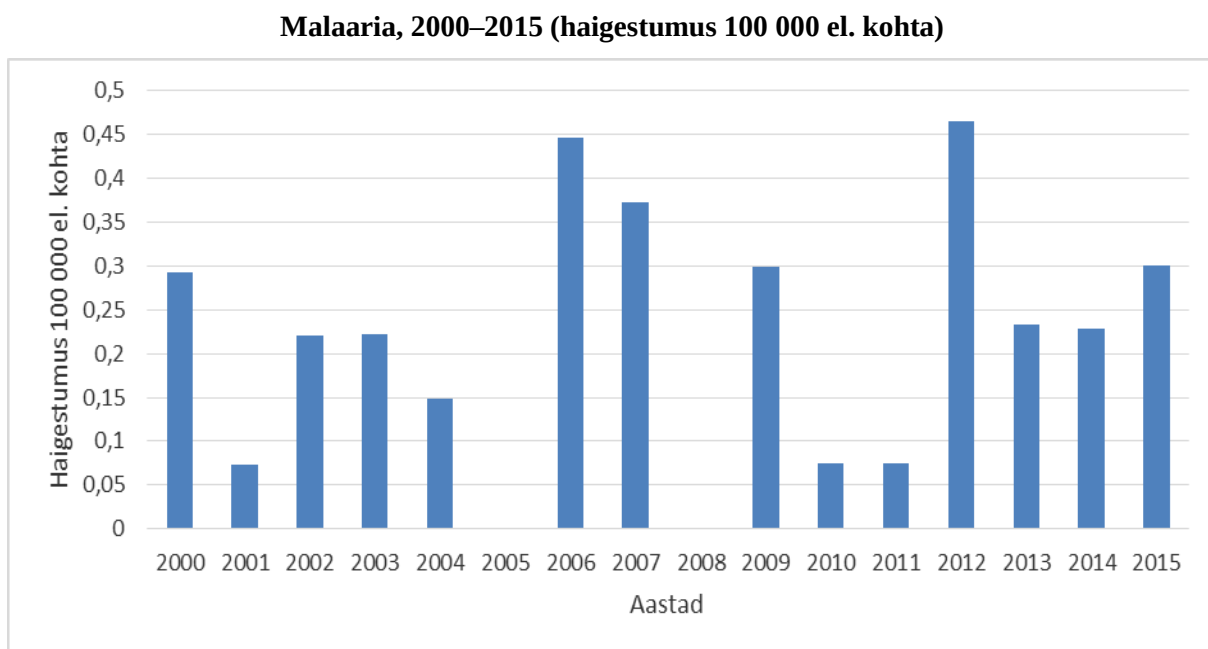
	Vakts-tud 7k.-14a.	Vakts- tud 2a	I rev. 2-14a.	II rev. 7-14a.	Alal. v/n 0-14a.	Vaktsineerimisest keeldunud 0-14a
KOKKU	96,2	94,0	94,6	91,9	0,1	2,9
Tallinn	94,9	92,0	92,3	87,5	0,1	3,9
Harjumaa	95,1	92,9	93,2	92,5	0,1	3,1
Hiiumaa	96,2	94,7	96,7	96,5	0,1	3,5
Ida-Virumaa	98,8	97,2	97,5	96,5	0,1	1,0
Narva	97,2	94,7	96,3	95,9	0,1	2,4
Jõgevamaa	98,9	98,2	98,5	97,0	0,0	1,0
Järvamaa	97,7	93,6	97,3	92,5	0,0	2,0
Läänemaa	97,4	96,2	95,5	93,6	0,1	1,5
Lääne-Virumaa	97,8	96,4	96,9	94,0	0,1	1,9
Põlvamaa	97,0	94,7	95,9	93,0	0,0	2,6
Pärnumaa	96,6	94,1	94,9	91,7	0,0	3,0
Raplamaa	98,2	97,4	97,5	97,6	0,1	2,4
Saaremaa	97,5	97,8	95,5	93,7	0,3	1,8
Tartumaa	96,8	95,2	95,9	92,8	0,1	2,6
Valgamaa	96,1	91,2	94,9	94,8	0,1	3,7
Viljandimaa	96,7	96,5	96,2	95,8	0,0	2,4
Võrumaa	97,2	95,1	97,0	94,8	0,1	2,3

2015. aastal vaktsineeriti poliomüeliidi vastu 13 728 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 565, noorukeid (15-17 a) – 16 ja täiskasvanuid – 147. Revaktsineeriti 25 031 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 24 910, noorukeid (15-17 a) – 6 ja täiskasvanuid – 115.

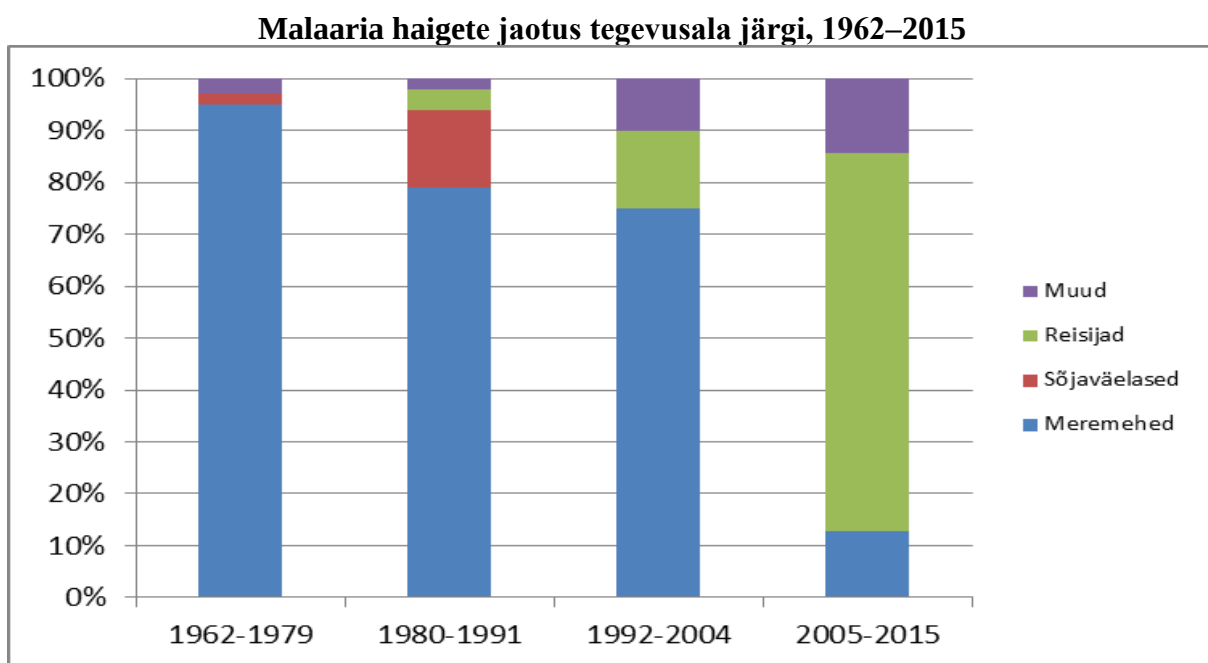
Malaaria (B50-B54)

Registreeriti 4 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumine 100 000 elaniku kohta oli 0,3 (2014. aastal – vastavalt 3 ja 0,2). Nakkust registreeriti Tallinnas (0,7 juhtu 100 000 elaniku kohta) ja Raplemaal (2,9). Kõik diagnoosid on kinnitatud laboratoorselt (*Plasmodium falciparum* kolmel juhul, *Plasmodium vivax* ühel juhul). Haiged olid töötavad isikud (75,0%) ja üliõpilane (25,0%), kolm meest ja üks naine. Haiged olid vanusrühmast 20-39 aastat. 75,0% haigetest olid hospitaliseeritud, 25,0% viibis kodusel ravil. Letaalseid juhte ei olnud. Oletatav nakatumine toimus Aafrikas (Nigeerias, Sierra Leone Vabariigis, Tansaalias ja Ugandas).

Joonis 115.

Joonis 116.

Leegionärihaigus (A48.1)

Registreeriti 6 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 0,5 (2014. a oli 8 juhtu ehk 0,6 juhtu 100 000 elaniku kohta).

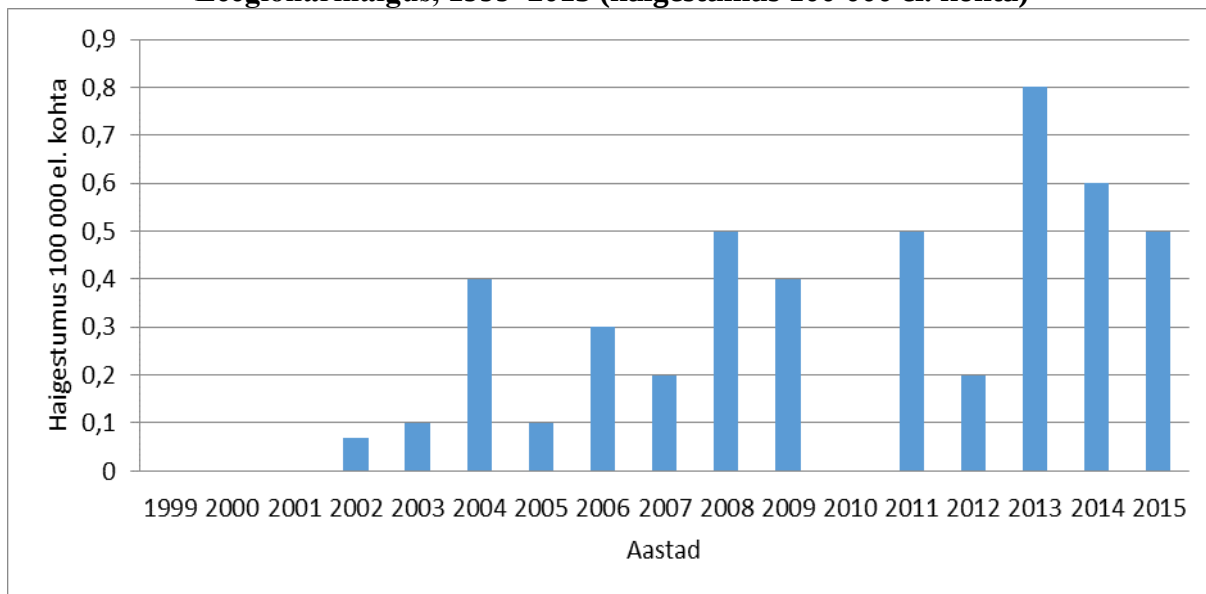
Nakkust registreeriti Tallinnas (0,5 juhtu 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Narvas (1,6), Järvamaal (3,3) ja Tartumaal (0,7).

Kõik diagnoosid olid laboratoorselt kinnitatud. 33,3 haigetest olid vanusrühmast 50-59-aastat, ülejäänud – üle 60-aastased. Mehi oli 83,3%, naisi 16,7%. 66,7% haigetest moodustasid töötavad isikud.

Hospitaliseeriti 100,0% haigetest. Surmajuhtumeid ei olnud. 50,0% patsientidest haigestusid sügisel (septembris-oktoobris).

Joonis 117.

Leegionärihaigus, 1999–2015 (haigestumus 100 000 el. kohta)

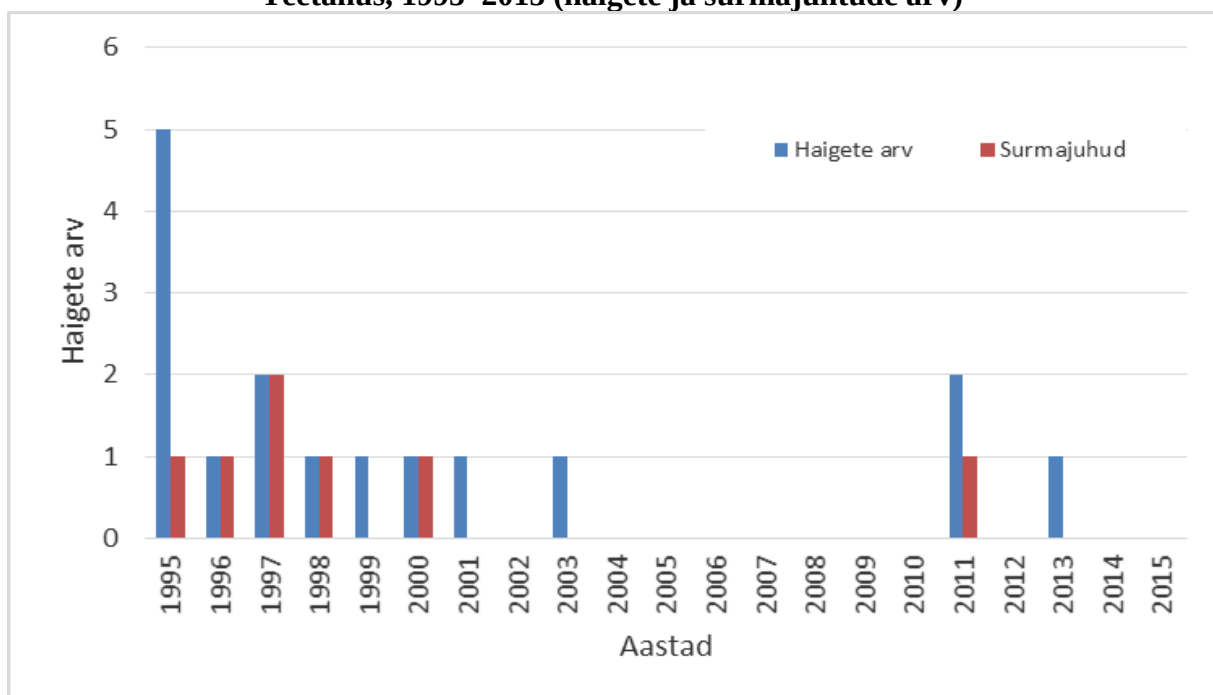

Teetanus (A33-A35)

Haigusjuhte ei registreeritud (2014. aastal ei registreeritud, 2013. aastal – üks haigusjuht, 2012. aastal ei registreeritud, 2011. aastal – kaks haigusjuhtu).

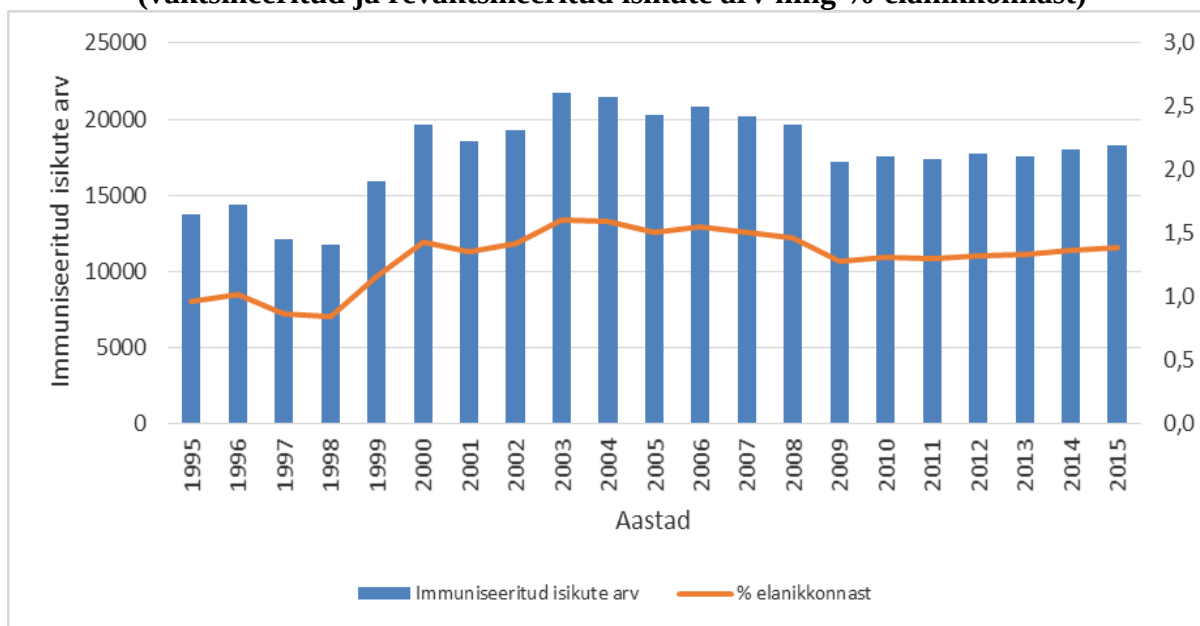
Joonis 118.

Teetanus, 1995–2015 (haigete ja surmajuhtude arv)

2015. aastal vaktsineeriti teetanuse vastu 13 772 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 13 567, noorukeid (15-17 a) – 13 ja täiskasvanuid – 192. Revaktsineeriti 60 633 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 24 953, noorukeid (15-17 a) – 10 960 ja täiskasvanuid – 24 720. Sealhulgas trauma puhul vaktsineeriti 239 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 231, noorukeid (15-17 a) – 3 ja täiskasvanuid – 5. Revaktsineeriti 18 067 inimest, nendest 0-14 a lapsi – 18, noorukeid (15-17 a) – 15 ja täiskasvanuid – 18 034.

**Teetanuse traumapuhune immuniseerimine, 1995–2015
(vaktsineeritud ja revaktsineeritud isikute arv ning % elanikkonnast)**

Dengue hemorraagiline palavik (A90)

2014. aastal registreeriti 12 sissetoodud haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,9 (2014. a oli vastavalt 9 ja 0,7; varem Eestis ei diagnoositud). Haigusjuhte registreeriti Tallinnas (1,2 100 000 elaniku kohta), Harjumaal (0,6), Jõgevamaal (3,2), Põlvamaal (3,6), Pärnumaal (2,4) ja Tartumaal (1,3).

75,0% haigetest olid vanuses 20-39 aastat, 25,0% vanuses 40-59 aastat. Mehi oli 58,3%, naisi 41,7%. 91,7% haigestunutest olid töötavad isikud.

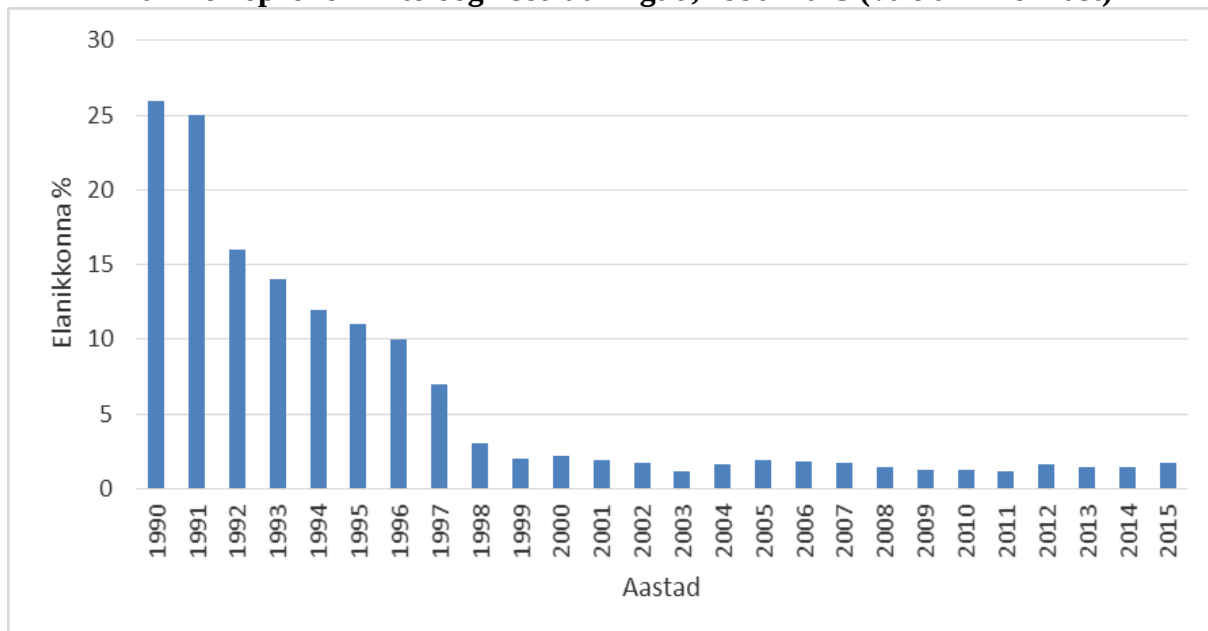
58,3% haigetest hospitaliseeriti. Surmajuhte ei olnud. 58,3% haigestunutest haigestusid jaanuaris-märtsis. Nakatumine toimus väljaspool Eestit (Filipiinidel üks, Indias üks, Indoneesias kaks, Kambodžas kaks, Malaisias üks, Maldiividil kaks, Tais kolm).

Helmintiaasid

2015. aastal uuriti Eestis helmintiaaside suhtes 22 041 roojaproovi ja 1 174 perianaalkaabet. Avastati 32 difüllobotriaasi nakkuse juhtu. Registreeriti kaks trihhinelloosi haigusjuht.

Joonis 120.

Elanike koprohelmintoloogilised uuringud, 1990–2015 (% elanikkonnast)

Difüllobotriaas (B70.0)

Registreeriti 32 juhtu, haigestumus 100 000 elaniku kohta oli 2,4 (2014. aastal vastavalt 37 ja 2,8).

Joonis 121.

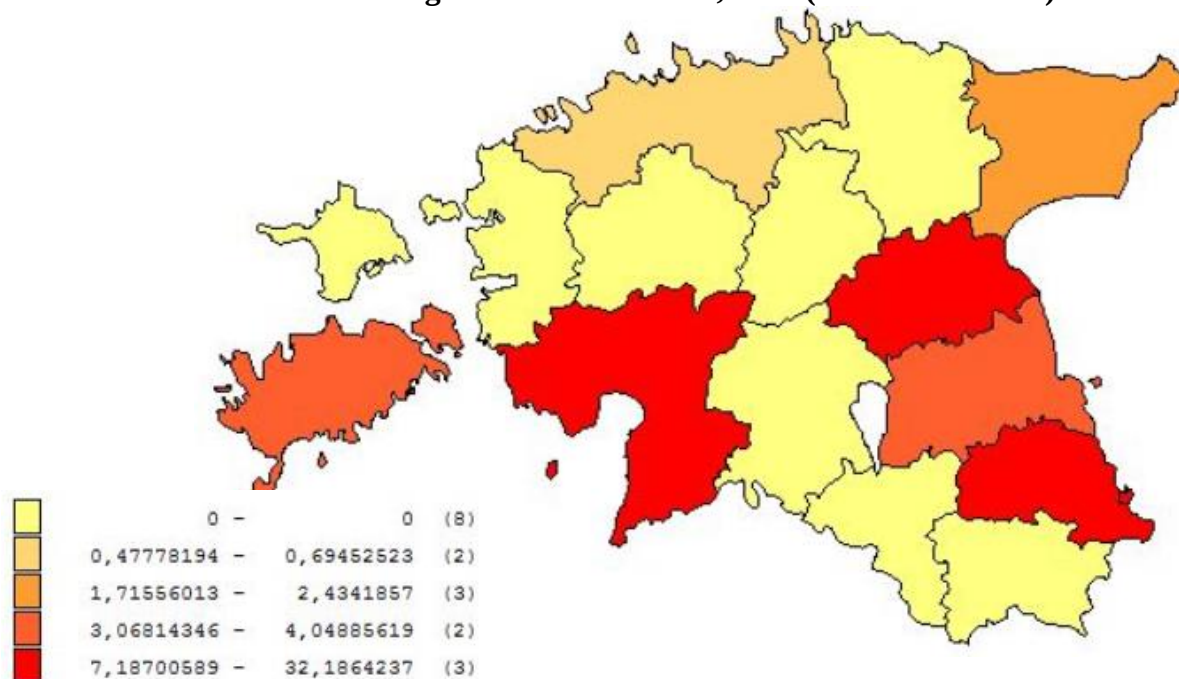
Difüllobotriaas, 2000–2015 (100 000 el. kohta)

Juhtusid registreeriti 7 maakonnas ning Tallinnas ja Narvas. Suurem haigestumus 100 000 elaniku kohta oli Jõgevamaal (32,1), Põlvamaal (7,2) ja Pärnumaal (7,2).

Joonis 122.

Difüllobotriaasi haigestumus maakonniti, 2015 (100 000 el. kohta)

Haigestunutest 68,7% olid 40-aastased ja vanemad isikud. Mehi oli 62,5%, naisi 37,5%. 46,9% haigestunutest olid töötavad ja 53,1% – mittetöötavad isikud. Haiguse esinemist registreeriti aastaringselt.

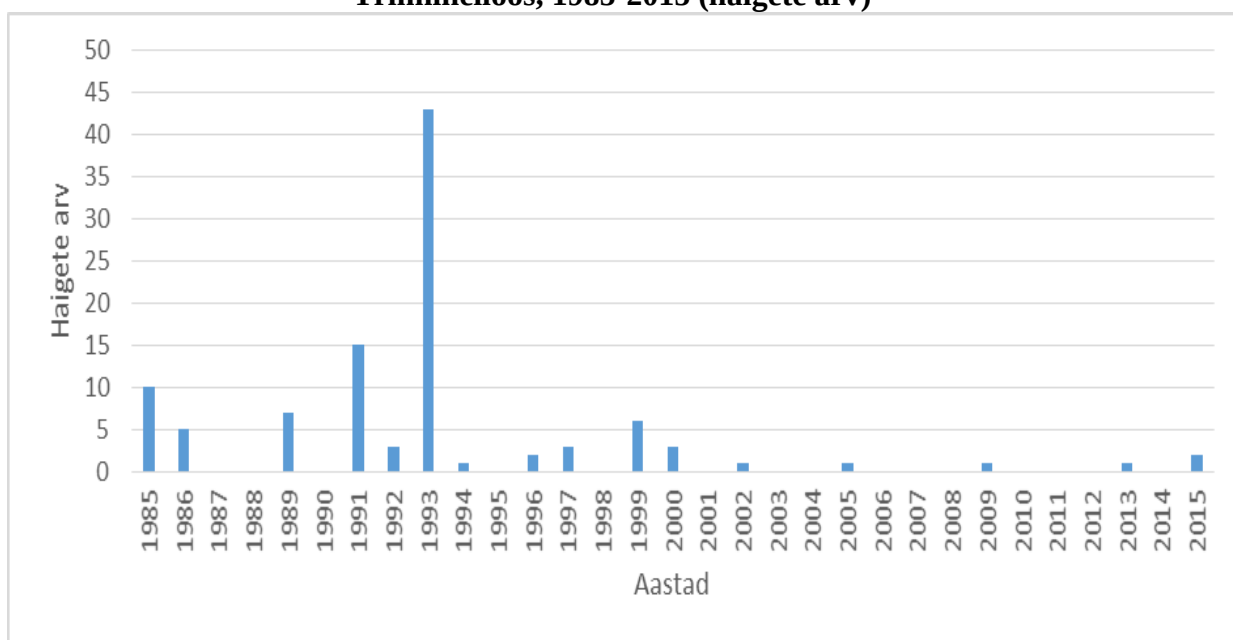
Trihhinelloos (B75)

2015. aastal registreeriti 2 haigusjuhtu, haigestumus 100 000 el. kohta oli 0,2 (2014. aastal ei olnud).

Haigusjuhud registreeriti Tartumaal (haigestumus 100 000 el. kohta 1,4). Esines üks kolle kahe juhuga. Nakkusallikaks oli metssealiha.

Joonis 123.

Trihhinelloos, 1985-2015 (haigete arv)

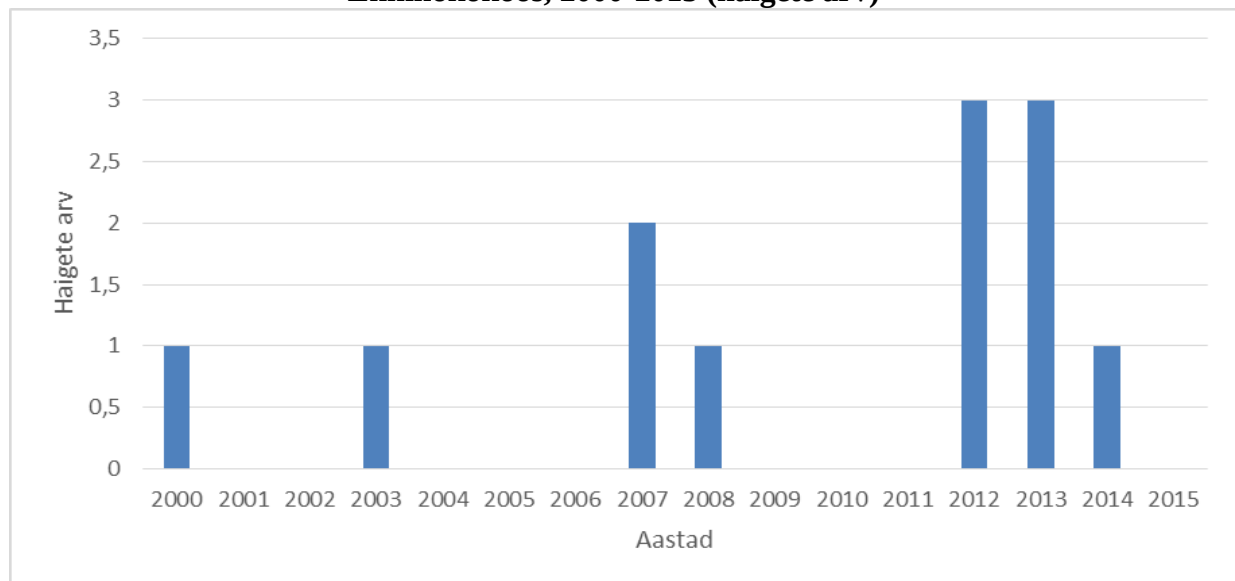

Ehheinokokooos (B67)

2015. aastal ehheinokokooosi haigusjuhte ei olnud (2014. aastal oli 1 haigusjuht ehk 0,1 100 000 el. kohta).

Joonis 124.

Ehheinokokooos, 2000-2015 (haigete arv)

Laste, noorukite ja täiskasvanute vaktsineerimine riikliku immuniseerimiskava raames

Sotsiaalministri 8.01.2014.a määrusega nr 2 on kehtestatud uus immuniseerimiskava, mille kohaselt immuniseeritakse lapsi 11 nakkushaiguse vastu: tuberkuloos, B-viirushepatiit, rotaviirusnakkus, difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, mumps, punetised, leetrid ja *Haemophylus influenzae tüüp b*. Immuniseerimiskavas on ettenähtud täiskasvanute korduvvaktsineerimine difteeria ja teetanuse vastu iga kümne aasta tagant.

Viimase viie aasta jooksul esines immuniseerimistega hõlmatus osas vähene langustrend (va vaktsineerimine B-viirushepatiidi vastu).

Tabel 23.

Immuniseerimisega hõlmatus tendentsid Eestis 2011-2015 (%)

Vaktsineerimine nakkushaiguste vastu (hõlmatud laste vanused)	2011	2012	2013	2014	2015
Difteeria, teetanus (7 k. – 14 a.)	97,1	97,0	96,7	96,4	96,2
Läkaköha (7 k. – 10 a.)	96,3	96,3	96,0	95,7	95,4
Hib-nakkus (2 a.)	95,3	95,1	95,1	95,0	94,1
Leetrid, punetised, mumps (1 – 14 a.)	96,6	96,3	96,0	95,7	95,5
B-hepatiit (7 k.-14 a.)	78,8	84,4	89,6	93,3	95,2
Poliomüeliit (7 k. – 14 a.)	97,1	97,0	96,7	96,4	96,2
Tuberkuloos (0 – 11 k.)	97,0	97,9	95,9	95,1	95,5
Rotaviirus-nakkus (1 a.)	-	-	-	-	65,6

Märkus: WHO laste vaktsineerimise soovituslik hõlmatusaste difteeria, teetanuse, leetrite, punetiste, mumps, poliomüeliidi vastu on 95,0% ja läkaköha vastu 90,0%.

B-viirushepatiit

Eestis hakati vaktsineerima teismelisi B-viirushepatiidi vastu 1999. a. Alates 2000. a. alustati vastsündinute vaktsineerimisega Tallinnas ja 2003. a. kogu Eestis. 2015. a moodustas vaktsineerimisega hõlmatus B-viirushepatiidi vastu 1-aastastel 91,3% ja 13-aastastel 94,6%.

Enne vaktsineerimisega alustamist haigestus Eestis B-viirushepatiiti sadu inimesi aastas, enamik neist olid lapsed ja noored täiskasvanud. 2015. a registreeriti Eestis 6 ägedat B-viirushepatiidi haigusjuhtu, üks neist esines 18-aastaselt noorukil. Alates 2010. a ei esine haigusjuhte laste seas.

Tuberkuloos

Immuniseerimiskava kohaselt vaktsineeritakse lapsi tuberkuloosi vastu 1-5. elupäeval ühe vaktsiinidoosiga. Korduvvaktsineerimine ei ole näidustatud. Üle 3 kuu vanustele lastele on vajalik enne BCG-vaktsiini manustamist teha tuberkuloosi test, sel juhul immuniseeritakse BCG-vaktsiiniga vaid negatiivse tuberkuloosi testiga lapsi. BCG vaktsinatsioonijärgse immuunsuse kestuse aeg on teadmata, kuid on alust arvata, et see väheneb 10. aasta pärast.

Hõlmatus tuberkuloosi vastase vaktsineerimisega lastel püsis Eestis ajalooliselt kõrgel tasemel (92 kuni 99%). 2015. a. suurenes kuni 1-aastaste laste hõlmatus vaktsineerimisega võrreldes 2014. a. ning moodustas 95,5%. 31. detsembri 2015. a. seisuga on Eestis 5675 vaktsineerimata last vanuses 0 kuni 14 aastat, neist 63,5% (3606) on Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimata lapsed moodustavad tuberkuloosi riskirühma.

Enne vaktsineerimise rakendamist (1948. a.) esines Eestis tuhandeid haigusjuhtu aastas.

2015. a. registreeriti Eestis 166 tuberkuloosi haigusjuhtu.

Difteeria, teetanus, läkaköha, poliomüeliit, *Haemophylus influenzae tüüp b*

Eestis alustati vaktsineerimisega difteeria vastu 1945-1949. a., teetanuse vastu -1951. a., läkaköha vastu – 1957. a. ja poliomüeliidi vastu 1959. a.

2015. a. moodustas vaktsineerimisega hõlmatus 1-aastastel lastel difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu 93,2% ning *Haemophylus influenzae tüüp b* vastu 93,1%.

Pärast vaktsineerimisega alustamist on vähenenud tunduvalt ülalmainitud haiguste koormus. 2015. a. registreeriti Eestis vaid 77 läkaköha haigusjuhtu. Viimased poliomüeliidi haigusjuhud esinesid Eestis 1961. a., viimased difteeria haigusjuhud olid registreeritud 2001.a.

Vaktsineerimine b-tüüpi hemofiilusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 2005.a., selle eesmärgiks on invasiivsete haigusvormide ennetamine väikelastel. Pärast vaktsineerimise rakendamist ei esinenud invasiivseid haigusvorme vaktsineeritud laste seas.

Mumps, punetised, leetrid

Eestis alustati vaktsineerimisega leetrite vastu 1967. a., mumpsu vastu – 1981. a. ja punetiste vastu 1993. a.

31. detsembri 2015. a. seisuga on MMR vaktsiiniga immuniseeritud 95,5% lastest vanuses 1-14 aastat. Vaktsineerimata laste arv vanuserühmas 3-14 aastat on 6 149, neist 3839 ehk 62,4% on Tallinnas ja Harjumaal. Vaktsineerimisega hõlmatus mumpsu, punetiste ja leetrite vastu 2-aastastel on 93,2%. WHO Euroopa Regionaalselt Verifitseerimiskomisjonilt otsuse kohaselt on leetrite ja punetiste endeemiline levik Eestis lõppenud ning ülalmainitud haigused on elimineeritud. Eestis esineb endiselt sporaadilisi leetrite haigusjuhte. WHO hinnangul tuleb stabiilse epidemioloogilise olukorra säilitamiseks jätkata leetrite ja punetiste elimineerimisele suunatud tegevusi (haiguste seire, varajane diagnostika, teavitamine ja nakkustõrje meetmete rakendamine sh laste ning täiskasvanute vaktsineerimine).

Rotaviirusnakkus

Vaktsineerimine rotaviirusnakkuse vastu on immuniseerimiskavas alates 1. juulist 2014. a. Haiguse laialdane levik ja sage esinemine ning sellest tingitud väikelaste sage hospitaliseerimise vajadus olid peamised põhjused rotaviirusnakkuse vaktsineerimise lisamiseks riiklikusse immuniseerimiskavasse. 2014. a. vaktsineeriti rotaviirusnakkuse vastu 5 174 last, 2015. a. - 11 076 last, mille tulemusel vähenes Eestis tunduvalt rotaviirusenteriitide arv.

Tabel 24.

Rotaviirusnakkuse vastase vaktsineerimise mõju haiguskoormusele ja ravikuludele, 2015 vs 2013 (infoallikas: Haigekassa)

Näitaja	Vanus	2013	2015	Vähennemise %
Haigestunute arv (Rotaviirusenteriit, A 08.0)	0-11 kuud	212	64	69,8 %
	0-5 aastat	1 132	737	34,9 %
	Kõik	1 427	988	30,8 %
	vanused			
Hospitaliseerimiste arv (Rotaviirusenteriit, A 08.0)	0-11 kuud	201	57	71,6 %
	0-5 aastat	1041	691	33,6 %
	Kõik	1208	839	30,5 %
	vanused			
Ravikulud (€) (Rotaviirusenteriit, A 08.0)	0-11 kuud	74 946	22 654	69,8 %
	0-5 aastat	332 930	231 388	30,5 %
	Kõik	397 026	295 827	25,5 %
	vanused			

Korduvvaksineerimised

2015. a. jätkusid probleemid korduvvaksineerimiste õigeaegsusega.

Hõlmatus esimese korduvvaksineerimisega difteeria, teetanuse, läkaköha ja poliomüeliidi vastu suurenes võrreldes 2014. a. ja moodustas 2-aastastel 82,5% (2014. a. - 81,8%). Hõlmatus teise korduvvaksineerimisega vähenes võrreldes 2014. a. ja moodustas 7-aastastel 78,3% (2014. a. - 79,7%). Teise korduvvaksineerimisega 95% hõlmatus tase saavutati Eestis alles 11-aastastel. Hõlmatus kolmanda korduvvaksineerimisega difteeria ja teetanuse vastu 15-17-aastastel vähenes võrreldes 2014. a. ja moodustas 89,5% (2014. a. - 90,7 %).

Hõlmatus leetrite, punetiste ja mumps'i korduvvaksineerimisega 14-aastastel vähenes võrreldes 2014. a. ja moodustas 92,1 % (2014. a. - 93,3%).

Täiskasvanute korduvvaksineerimine difteeria ja teetanuse vastu

Täiskasvanute difteeria-teetanuse vastane korduvvaksineerimine on immuniseerimiskavas alates 2008. a. Traumapuhust teetanuse immuunprofülaktikat tehakse difteeria ja teetanuse toksoidiga, mis tagab täiskasvanutel immuunsuse püsimise ka difteeria vastu.

2015. a. korduvvaksineeriti difteeria ja teetanuse vastu 24720 täiskasvanut, neist 73% seoses traumaga.

Tabel 25.

Täiskasvanute difteeria ja teetanuse vastu korduvvaksineerimine, 2004-2015

Aasta	Difteeria (korduvvaksineeritud inimeste arv)	Teetanus (korduvvaksineeritud inimeste arv)		
		Kokku	sh trauma puhul	sh plaaniliselt
2004	26850	27500	21243	6257
2005	27167	28786	20019	8767
2006	32207	32343	20719	11624
2007	32888	32987	20040	12947
2008	30606	31498	19325	12173
2009	27082	27168	17028	10140
2010	26091	26225	17392	8833
2011	28710	28771	17292	11479
2012	27710	27714	17700	10014
2013	25424	25424	17468	7956
2014	23537	23537	17881	5656
2015	24720	24720	18034	6686

Keeldumised vaksineerimisest

Viimase viie aasta jooksul esines vaksineerimisest keeldumise osas vähene kasvutrend.

Tabel 26.

Keeldumised vaksineerimisest ja vaksineerimata laste arvud, 2015

Vaksineerimine	Keeldumiste %	Vaksineerimata laste arv (vanuserühm)
Difteeria-teetanus (1–14 a.)	2,8%	6727
Läkaköha (1–14 a.)	3,4%	7078
Mumps, punetised, leetrid (2–14 a.)	3,3%	7066
Poliomüeliit (1–14 a.)	2,9%	6865
B-viirushepatiit (1–14 a.)	3,5%	8668
<i>Haemophilus influenzae b</i> (1-5 a.)	2,7%	3623
Tuberkuloos (0-14 a.)	2,1%	5675
Rotaviirusnakkus		4577 (1-aastastel)

Terviseameti sihtuuring

2015. a. korraldas Terviseamet sihtuuringu perearstide seas, mille käigus selgitati välja vaktsineerimisest keeldumise ja immuniseerimiskava õigeaegse täitmata jätmise põhilisi põhjusi.

Vaktsineerimisest keeldumise põhjused:

- kahtlused vaktsiinide efektiivsuses;
- kahtlused vaktsiinide ohutuses, vaktsiinide kõrvaltoimed;
- vale arusaamine vaktsiinide vastunäidustustest, valed vastunäidustused;
- vaktsineerimisvastaste tegevus ja selle mõju;
- ebapiisav info vaktsineerimisest immuniseerija poolt;
- nakkushaiguste ohu alahindamine;
- vastuoluline info vaktsineerimisest internetis ja meedias;

Immuniseerimiskava õigeaegse täitmata jätmise põhjused:

- immuniseerimisele mitteilmumine (põhjusega või ilma);
- lapse haigestumine (tihti loetakse vastunäidustuseks, aga tegelikult ei ole);
- immuniseerimise põhjendamata edasi lükkamine, mille põhjuseks on lapsevanemate vale arusaamine laste immuunsüsteemist ja vaktsiinide omadustest, nt. „laps on vaktsineerimiseks liiga väike ja tema immuunsüsteem ei ole võimeline antigeenide manustamisele adekvaatselt reageerima“;
- vanemate kirjaliku nõusoleku puudumine koolilapse vaktsineerimisel (lapsevanem ei ole kättesaadav, lapsevanem ei viitsi süveneda; üks lapsevanematest on lapse vaktsineerimisega nõus, teine aga vastu jne);
- laps elab vanematega välismaal (last ei vaktsineerita üldse või vaktsineeritakse teise riigi immuniseerimiskava järgi);
- lapsel on tõelised vastunäidustused vaktsineerimiseks.

Reisimisega seotud nakkushaigused

Tabel 27.

Reisimisega seotud nakkushaigused, 2015

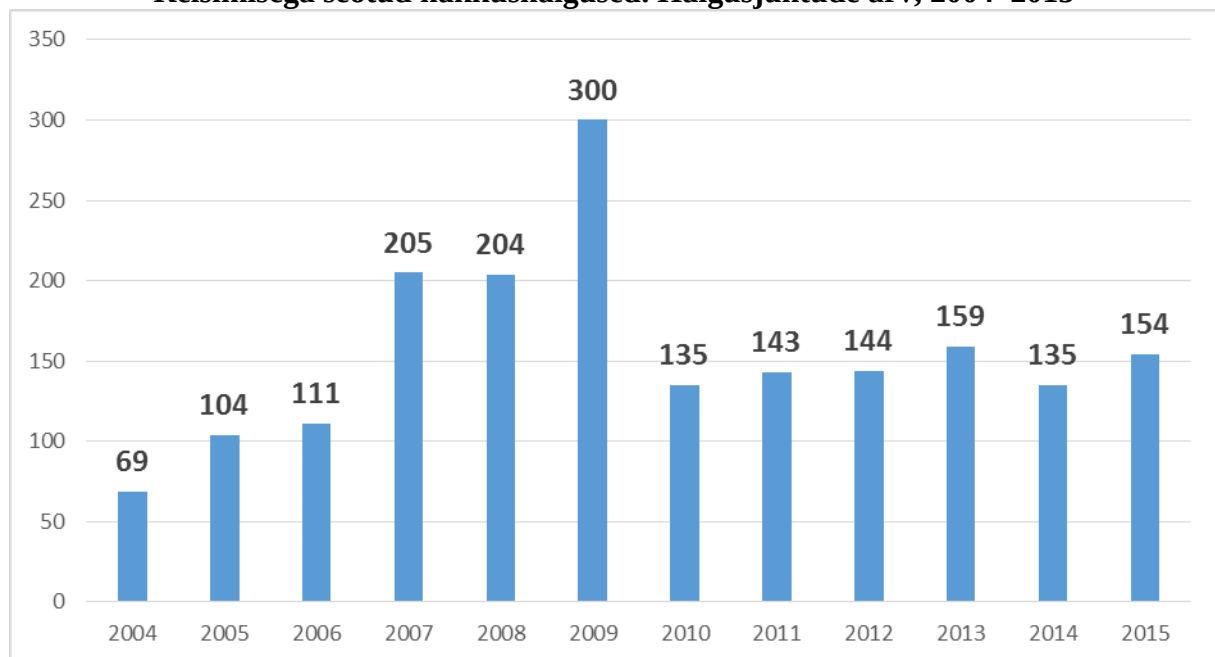
Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud haigusjuhud	Nakatamise riigid
A-viirushepatiit	6	3	India 1, Kõrgõzstan 1, Peruu 1
Dengue palavik	12	12	Filipiinid 1, India 1, Indoneesia 2, Kambodža 2, Malaisia 1, Maldiivid 2, Tai 3
<i>E. coli</i> soolenakkus	8	2	Holland 1, Kreeka 1
E-viirushepatiit	1	1	Läti
Gonokokknakkus	121	1	Austraalia 1
Kampülobakterenteriit	364	22	Austria 1, Bulgaaria 2, Egiptus 1, Hiina 1, Hispaania 3, Horvaatia 1, Malaisia 1, Nepal 1, Saksamaa 1, Tai 2, Tšehhi 1, Türgi 3, Valgevene 2, Venemaa 2
Krüptosporidioos	4	1	Ameerika Ühendriigid
Kõhutüüfus	2	2	Bangladesh 1, Egiptus 1
Lamblias (<i>giardia</i>)	181	2	Ecuador 1, India 1
Leegionärihaigus	6	1	Moldova
Leetrid	4	3	Araabia Ühendemiraadid 1, Indoneesia 2
Loomahammustused	1329	9	Läti 2, Saksamaa 1, Sri Lanka 2, Tai 2, Venemaa 2
Läkakõha	77	2	Saksamaa 1, Suurbritannia 1
Malaaria (<i>P. falciparum</i>)	3	3	Nigeeria 1, Tansaania 1, Uganda 1
Malaaria (<i>P. vivax</i>)	1	1	Sierra Leone
Norwalk-viirusnakkus	396	3	Ameerika Ühendriigid 1,

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud haigusjuhud	Nakatamise riigid
			Soome 1, Tai 1
Puukentsefaliit	116	2	Soome 2
Puukborrelioos (Lyme'i tõbi)	1402	12	Bulgaaria 1, Norra 2, Rootsi 4, Soome 1, Suurbritannia 1, Venemaa 3
Rotaviirusenteriit	963	20	Ameerika Ühendriigid 1, Araabia Ühendemiraadid 1, Bulgaaria 1, Egiptus 1, Hispaania 2, Lõuna-Aafrika Vabariik 1, Pakistan 1, Poola 1, Soome 2, Tai 3, Tšehhi 1, Türgi 2, Valgevene 1, Venemaa 2
Sarlakid	413	1	Soome
Salmonelloos	118	32	Bulgaaria 4, Egiptus 1, Filipiinid 2, Ghana 1, Hiina 1, Indoneesia 1, Itaalia 1, Mehhiko 1, Myanmar (Birma) 1, Tai 4, Türgi 9, Ukraina 2, Venemaa 4
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1351	2	Holland 1, Mosambiik 1
Šigelloos	12	7	Egiptus 1, Gruusia 1, India 2, Kambodža 1, Mongoolia 1, Suurbritannia 1
Tuulerõuged	6819	4	Ameerika Ühendriigid 1, Hispaania 1, Suurbritannia 1, Venemaa 2

Nakkushaigus	Haigete üldarv aastas	nendest imporditud haigusjuhud	Nakatamise riigid
Soole muud täpsustatud bakter- ja viirusnakkused	398	3	Ameerika Ühendriigid 1, Itaalia 1, Türgi 1
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit	53	3	Tai 1, Türgi 2
KOKKU		154	

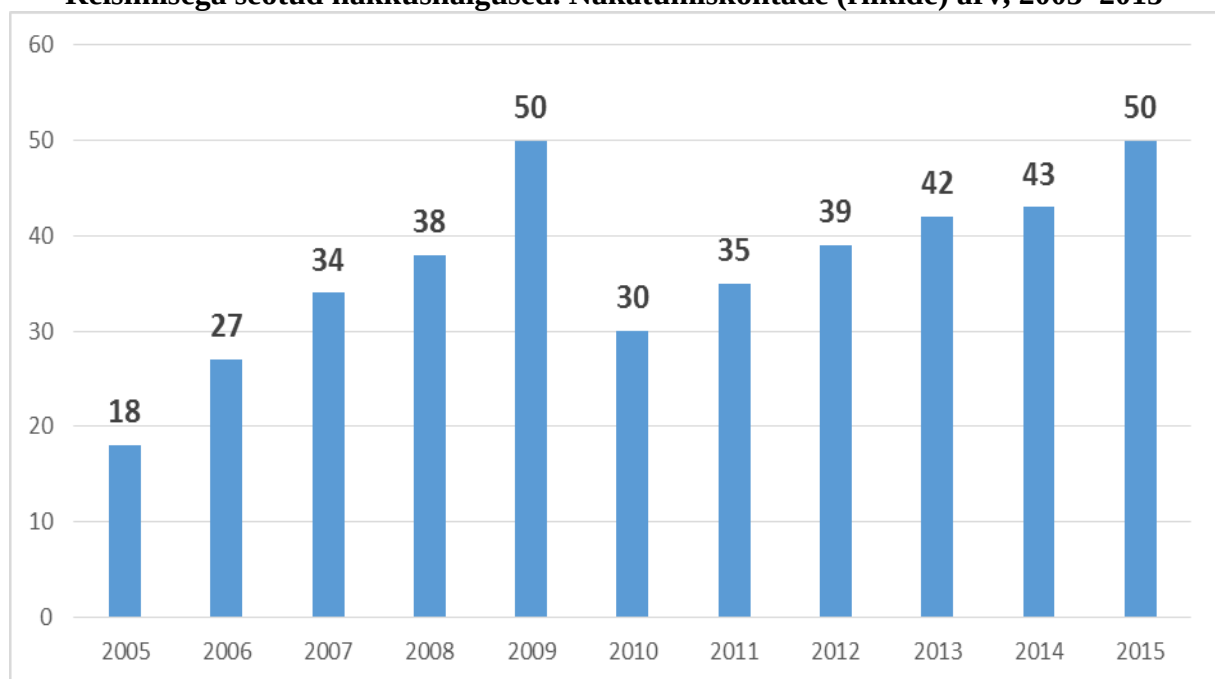
Joonis 125.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Haigusjuhtude arv, 2004–2015

Joonis 126.

Reisimisega seotud nakkushaigused. Nakatumiskohtade (riikide) arv, 2005–2015

Nakkushaigete hospitaliseerimine

Tabel 28.

Haiglaravil viibinud patsientide osakaal, 2015

Nakkushaigus	%
E-viirushepatiit	100,0
Kõhutüüfus	100,0
Leegionärihaigus	100,0
Leetrid	100,0
Listerioos	100,0
Meningokokknakkus	100,0
Muud viirusentsefaliidid ja -meningiidid	100,0
Pneumokokknakkus	100,0
Trihhinelloos	100,0
Äge lõtv halvatus	100,0
<i>Haemophilus influenzae</i> nakkus	98,0
Hantaviiruslikud hemorraagilised palavikud	92,8
Rotaviirusenteriit	90,9
B-viirushepatiit, äge	83,3
C-viirushepatiit, äge	80,0
Muud täpsustatud soolenakkused	79,9
Norwalk-viirusnakkus	76,0
Malaaria	75,0
Šigelloos	75,0
Puukentsefaliit	74,1
A-viirushepatiit	66,7
Salmonelloos	63,6
Dengue palavik	58,3
Kampülobakterenteriit	58,0
<i>E. coli</i> soolenakkus	50,0
Krüptosporidioos	50,0
Leptospiroos	50,0
<i>Yersinia enterocolitica</i> enteriit	47,2
Süüfilis	24,0
B-viirushepatiit, krooniline	15,4
Amöbiaas	11,1
Läkakõha	7,8
Sarlakid	5,3
C-viirushepatiit, krooniline	4,8
Lambliias	3,9
Lyme'i tõbi	3,7
Gonokokknakkus	3,3
Sugulisel teel levivad klamüüdiahaigused	1,1
Tuulerõuged	0,6
Difülobotriaas	0,0
Mumps	0,0
Toksoplasmoos	0,0

Nakkushaiguste surmajuhud

Tabel 29.

Nakkushaigustest põhjustatud surmajuhud, 2003–2015

Nakkushaigus	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	KOKKU
Pneumokokknakkus			2	5	3	4		1	3	6	6	9	8	47
<i>H. influenzae</i> nakkus		1			2		2			2		4	2	13
Pneumokokk- ja <i>H. Influenzae</i> seganakkus									1					1
Meningokokknakkus		4	1	1	1	2	1				1			11
Listerioos						2		2		1			3	8
Leegionärihaigus		1		2	1				2	2	4	2		14
Leptospiroos	1													1
Läkaköha					1									1
Neerusündroomiga hemorraagiline palavik				1										1
Salmonelloos					1		1	1	1		2	1	1	8
Šigelloos					1									1
Malaaria							1			1				2
Äge A-viirushepatiit									2					2
Äge B-viirushepatiit							1							1
Krooniline B-viirushepatiit											1			1
Creutzfeldt-Jakobi tõbi sp								1				3		4
Kampülobakterenteriit									1					1
Teetanus									1					1
Norwalk-viirusnakkus											1	1		2
Soole muud täpsustatud bakternakkused											1		2	3
<i>E. coli</i> soolenakkus												1		1
Rotaviirusenteriit													1	1
Gripp	?	?	?	?	?	?	13	8	10	4	8	22	21	86
KOKKU	1	6	3	9	10	8	19	13	21	16	24	43	38	211

2015. aastal ei registreeritud paratüüfusi, botulismi, brutselloosi, difteeriat, erlihhoosi, kaasasündinut süüfilist, katku, koolerat, leepnat, marutõbi, ornitoosi, poliomüeliiti, siberi katku.

Järelevalve tulemused

Tabel 30.

Järelevalve immuniseerimiskohtade üle, 2015. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrollimiste üldarv
Põhja talitus	Harjumaa	487	167	34,3	169
	Raplamaa	35	25	71,4	25
	Järvamaa	31	22	71,0	22
	Kokku/ talituse keskmine	553	214	38,7	216
Lõuna talitus	Tartumaa	144	81	56,3	81
	Jõgevamaa	31	14	45,2	15
	Põlvamaa	29	24	82,8	24
	Valgamaa	29	26	89,7	26
	Viljandimaa	59	27	45,8	27
	Võrumaa	38	31	81,6	31
	Kokku/ talituse keskmine	330	203	61,5	204
Lääne talitus	Pärnumaa	74	30	40,5	30
	Läänemaa	28	10	35,7	10
	Saaremaa	24	13	54,2	13
	Hiiumaa	7	7	100,0	8
	Kokku/ talituse keskmine	133	60	45,1	61
Ida talitus	Ida-Virumaa	153	49	32,0	49
	Lääne-Virumaa	65	21	32,3	24
	Kokku/ talituse keskmine	218	70	32,1	73
Kokku/ Eesti keskmine		1234	547	44,3	554

Tabel 31.

Järelevalve nakkushaiguste ennetamise ja epideemiatõrje meetmete täitmise üle, 2015. a

Talitus	Esindus	Tegutsevate objektide arv	Kontrollitud objektide arv	Kontrollitud objektide %	Kontrolli miste üldarv
Ida talitus	Ida-Virumaa	130	66	47	66
	Lääne Virumaa	43	14	33	16
	Kokku/talituse keskmine	173	80	40	82
Lääne talitus	Pärnumaa	25	15	60	15
	Läänemaa	20	10	50	10
	Hiiumaa	5	5	100	6
	Saaremaa	19	16	84	16
	Kokku/talituse keskmine	69	46	74	47
Lõuna talitus	Jõgevamaa	22	14	64	15
	Põlvamaa	26	21	81	21
	Tartumaa	120	56	47	56
	Valgamaa	20	17	85	17
	Viljandimaa	40	17	43	17
	Võrumaa	27	22	81	22
	Kokku/talituse keskmine	255	147	67	148
Põhja talitus	Harjumaa	363	58	16	58
	Järvamaa	25	11	44	11
	Raplamaa	28	22	79	22
	Kokku/talituse keskmine	416	91	46	91
Kokku/ Eesti keskmine		913	364	57	368